

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் - 1

1. எதற்காக நாம் காத்திருக்கின்றோம் என்றறிவது தன்னை அறிவதாகும். உன்னைப் பொறுத்தவரை அதுவே சத்தியம், பிரம்மம்.

ஆழ்ந்த மனம் தன்னை வெளிப்படுத்த முடியாமல் தவிக்கும்பொழுது மேலெழுந்தவாரியான மனம் அர்த்தமற்ற காரியங்களில் ஈடுபடுகிறது.

அர்த்தமற்ற அந்தச் சலனங்களும் ஆழ்ந்த மனத்தைப் பூர்த்தி செய்யவே முனைகின்றன. மேல்நிலையில் ஆழ்ந்த மனம் பூர்த்தியானால் மனிதன் உயர்ந்தவனாகிறான்.

தன்னையறிவதே உன்னைப் பொறுத்தவரை சத்தியம்.

மனம் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து செயல்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சிருஷ்டிக்குண்டு. நம் வாழ்வு இரு பிரிவுகளாக உள்ளது. வீட்டில் உள்ளது ஒரு பகுதி. ஆபீஸிலும், வெளியிலும் உள்ளது அடுத்த பகுதி. இந்த இரு பிரிவுகளும் அவசியம். வீட்டிலிருப்பதைப் போல் வெளியில் இருக்க முடியாது. வெளியில் உள்ள வாழ்வில் ஓரளவு தோற்றம் கலந்திருக்கும். ஆனால் அந்த வாழ்வதான் முக்கியம். அதற்காகத்தான் வீட்டில் நம்மைத் தயார் செய்து கொள்ளுகிறோம். நம் ஆழ்ந்த எண்ணங்களும், செயல்களும், உண்மையான உணர்ச்சிகளும், நம் அடிப்படைக் குறைகளும் வீட்டில்தான் வெளிப்படும். நம் வாழ்வின் பெரும்பகுதியும், முக்கியப் பகுதியும் வீட்டிலுள்ளது. வீட்டில் இவ்வளவு தயார் செய்வதும் வெளியில் சாதிப்பதற்காகத்தான். அதேபோல் மனம் இரு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. வீட்டிலுள்ள உண்மை வெளியில் அர்த்தமற்ற பல விஷயங்களில் கலந்து கொள்வதால் வீடு பயன் அடையும் என்பதால் மனிதன் அப்படி நடக்கின்றான்.

மனிதன் மிகவும் சுறுசுறுப்பானவன். தனக்கு நல்லது என்று புரிந்து கொண்ட விஷயத்தைத் தீவிரமாகவும், முழுமையாகவும் நாடுபவன். ஒன்றை நாடாத மனிதனில்லை. இறைவனை நாடுபவர் சிலர். அந்தஸ்தை நாடுபவர் பலர். பணத்தை அனைவரும் நாடுகின்றார்கள். அன்பை ஆர்வமாக மற்றவற்றை விடத் தேடுபவருண்டு. சோம்பேறித்தனத்தையும் இலட்சியமாகக் கொண்டவருண்டு. எதையும் தீவிரமாக நாடாத மனிதர் என்று ஒருவரில்லை. அவருடைய தீவிரம் பிறருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம், அவருக்கே தெரியாமலிருக்கலாம். எல்லா மனிதர்களும் பிரம்மம். உள்ளுறை பிரம்மம், பரப்பிரம்மத்தை இடையறாது நாடுகிறது. இது சிருஷ்டியின் அடிப்படை. பிரம்மம், பிரம்மமாக வெளிப்படுவதில்லை. இன்று நம் வாழ்வில் உள்ள அம்சமாக வெளிப்படும்.

எதை மனிதன் அதி தீவிரமாக நாடுகின்றானோ அதுவே அவனுக்குப் பிரம்மம், அதுவே சத்தியம். அத்துடன், அதிதீவிரமாக நாடுவதை அவன் நிச்சயமாக அடைவான் என்பதும் சிருஷ்டியின் அமைப்பு.

2. எதை நாம் நாடுகின்றோம், எந்த நிலையில் நாடுகிறோம் என்றறிவது நம்மை நாம் உணர்வதாகும்.

நாம் எதை நாடுகிறோமோ அதுவே நாம்.

நல்லவர்களுண்டு. நல்லவராக இல்லாமல் தம்மை நல்லவர் என நினைப்பவருண்டு. கெட்டவராக இருந்து தம்மை நல்லவராகக் கருதுபவருண்டு, தாம் கெட்டவர் என்று தெரிந்தும் பிறர் தம்மை நல்லவன் என்று நினைக்க வேண்டும் என்று பிரியப்படுபவருண்டு. சிலருக்குத் தம் உயர்வு தெரியாது. மற்றவருக்குத் தம் தாழ்வு தெரியாது. தன் நிலையை உண்மையாக உணர்ந்த பின்னரே முன்னேற்றத்திற்கு வழியுண்டு. தம்மைத் தாம் அறிய வேண்டுமானால், நாம் எதை நாடுகிறோம், எந்த முறையில் நாடுகிறோம் என்பதைக் கவனித்தால் அது நம் நிலையை விளக்கும்.

அத்தியாவசியமான உதவி தேவைப்பட்ட நேரம், ஆசை பூர்த்தியாக நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்த சமயம், இதுவரை வாழ்வில் கிடைக்காத பொருள், பதவி, நட்பு கிடைக்கும் நிலை ஏற்பட்ட சமயம் நாம் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறோம், எப்படி நினைத்தோம் என்று ஆராய்ந்தால், மனம் எதை நாடுகிறது என்பது தெரியும், எந்த முறையில் நாடுகிறது என்பது தெரியும். அதுவே நம் மனநிலை.

3. மேலெழுந்த மனம் முதிர்ச்சியடைந்து ஆழ்ந்த நிலையை அடையும் வகை ஒருவருடைய சுபாவத்தை விளக்கும்.

சுபாவத்தால் மனத்தின் ஆழத்தை அடைகிறோம்.

சுபாவம் என்பதை நிதானம், அவசரம், பேராசை, ஆசைப்படாத மனநிலை, சிறிய புத்தி, பெருந்தன்மை, துரோகம், விஸ்வாசம், சலனம், நெறி போன்றவை குறிக்கும்.

மேலெழுந்த நிலையில் அவசரமுள்ளவர், அனுபவத்தால் பொறுமையானால், ஆழ்ந்த நிலையில் பொறுமை உற்பத்தியாகும். துரோகத்தால் ஆதாயம் தேடிவர அனுபவத்தால் துரோகம் ஆதாயம் தாராது என்றறிந்து விஸ்வாசத்தை மேற்கொண்டால் துழ்நிலையில் விஸ்வாசம் ஏற்படும். யாருக்கு என்ன பெரிய குணங்கள் உற்பத்தியாகின்றன என்பது அவரவர் சுபாவத்தை விளக்கும். இன்று விஸ்வாசத்தைப் பாராட்டுபவர் தாம் வாழ்வைத் துரோகத்தில் ஆரம்பித்து, அது பயன் தாராது என்றுணர்ந்து விஸ்வாசத்தை மேற்கொண்டுள்ளோம் என்பதை அறிவார். அதன் மூலம் தம் சுபாவத்தில் துரோகம் அன்றிருந்தது, இன்று விஸ்வாசம் பிறந்துள்ளது என்பதை அவர் அறிய முடியும்.

4. எதை நாம் நாடுகிறோம் என்பது நாம் யார் என்பதை நிர்ணயிக்கும்.

நாடுவதே நாம்.

நாம் நல்லவரா, கெட்டவரா என்றறிய முயல்வதைவிட நாம் யார் என்று அறிய முயன்றால் நல்லது. பழக்கத்தால் நாம் யார், சபாவத்தால் நாம் யார், பரம்பரையால் நாம் யார், ஆபத்தான நிலையில் நம்முள்ளிருந்து எது கிளம்புகிறது, யார் கண்ணிலும் படமாட்டோம் என்றவுடன் மனம் முதலில் எதை நாடுகிறது, நிச்சயமாகத் தண்டிக்க ஒருவருமில்லை என்ற பின் எந்தக் காரியத்தை செய்யத் தயங்க மாட்டோம், அவசரம் எப்பொழுது புறப்படுகிறது, அயல்நாட்டிலிருக்கும்பொழுது எவற்றையெல்லாம் மனம் நினைக்கின்றது, நிர்ப்பந்தமேயில்லை என்றால் எந்தக் கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்வோம், எந்தக் கடமைகளைப் புறக்கணிப்போம் என்று தன்னையறிய முற்பட்டால் நாம் யார் என்பது நமக்கு விளங்கும். அதை நாம் நாடும் பொருள் விளக்கும். நம்மைப்பற்றி பிறர் சொல்வதைவிட, நம்மைப்பற்றி நாம் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதைவிட, நாம் நாடும் விஷயங்கள் நம் உண்மையை நமக்கு அறிவுறுத்தும்.

5. அன்னையின் அணுக்களும் சத்தியத்திற்காகத் துடிக்கின்றன. நாம் எதற்காகத் துடிக்கின்றோம்? எந்த அளவில், எந்த நிலையில் அத்துடிப்புள்ளது?

சத்தியதாகமுள்ள அன்னை உடல்.

மனம் ஒரு விஷயத்தை ஆழ்ந்து நாடினாலும், அதையடைய தீவிர முயற்சி பலருக்கு இருக்கும்; சிலருக்கு இருக்காது. தாம் விரும்புவதையே தீவிர ஆர்வத்துடன் அடைய முயற்சியுள்ளவராக அனைவரும் இருக்கமாட்டார்கள். நாம் யார் என்று நாம் அறிந்துகொள்ளும்பொழுது நம் முயற்சியின் அளவு நமக்குத் தெரிந்துவிடும்.

எதற்காக உடலின் அணுக்கள் துடிக்கின்றனவோ, அதை மனிதன் அடைந்தே தீருவான். ஒருவர் அதுபோன்ற துடிப்புள்ளவர் என்று தம்மை அறிந்தவரானால், அவர் எதற்காகத் தாம் துடிப்புள்ளவராக இருக்கின்றார் என அறியமாட்டார். நான் தவறினாலும், சீட்டாட்டம் தவறுவதில்லை என்பவரிடம் குழந்தைக்கு உடம்பு சரியில்லை டாக்டரிடம் போகவேண்டும், பையனை காலேஜில் சேர்க்கவேண்டும், முக்கியமான கல்யாணத்திற்குப் போக வேண்டும் என்றால், அவற்றை இரண்டாம் பட்சமாகக் கருதுவார். ஏற்றுக் கொண்டாலும், சீட்டாட்டம் தவறாதபடி இக்கடமைகளை ஏற்றுக் கொள்வார். தமக்குச் சீட்டாட்டம் முக்கியம்; மற்றவை முக்கியமில்லை என்று தம்மை அறிந்தவராக அவரிருக்கலாம். ஒருமுறை குழந்தைக்கு ஜூரம் தினமும் வருவதை டாக்டரிடம் காண்பித்தபோது, டாக்டர் இன்னும் 3 நாட்களுக்குப் பின் சொல்கிறேன் என்ற நாளில் அவர் சீட்டாட்டத்திற்குப் போவதை தம்மையறியாமல் மறந்துவிட்டார் என்றால், இவருக்குச் சீட்டாட்டம் முக்கியம்தான் ஆனால், மற்றவர்கள் மற்ற கடமைகளை நிறைவேற்றும்வரை சீட்டாட்டம் முக்கியம். குழந்தைக்கு ஏன் ஜூரம் நிற்கவில்லை என்று டாக்டர் சொல்லவில்லை என்றவுடன் இவர் மனதில் கவலை ஏற்பட்டது. ஏதோ ஆபத்தாக இருக்கும் போலிருக்கிறது என்று பட்டவுடன், சீட்டாட்டம் மறந்துவிடுகிறது என்றால், ஆழ்ந்த துடிப்பு தம் குழந்தை மேலிருக்கிறது, சீட்டாட்டத்தின் மீதில்லை என்பது இவருக்கு இப்பொழுதுதான் புரியும்.

வாழ்க்கை ஒரு எல்லைக்குள் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு சமயம் எல்லையைத் தாண்டி விடுகிறது. அப்பொழுது உத்தியோகத்திற்கு ஆபத்து, உயிருக்கு ஆபத்து, அந்தஸ்து ஆட்டம் கண்டுவிட்டது, மரியாதைக்கு ஆபத்து என்ற நிலை ஏற்படும். அந்த நேரம் நாம் இதுவரை கடைப்பிடித்த கொள்கைகள், பண்புகள் நாம் எதிராக செயல்படுவதைத் தடுக்கும். நம்மால் அந்தத் துரோகத்தைச் செய்ய முடியாது

என்று மனம் கூறும். புதிய ஆசைகள் திடீரென உற்பத்தியாகும். இதை எப்படி விட முடியும் என்று தோன்றும். அது போன்ற போராட்டம் மனதில் எழுந்த பின் ஆழ்ந்த துடிப்பு கொள்கைக்காக இருக்கிறதா, ஆதாயத்திற்காக இருக்கிறதா, ஆசைக்காக இருக்கிறதா என்று தெரியும். ஏற்கனவே நம் வாழ்வில் அது போன்ற நேரங்களை நினைவுபடுத்தினால், இன்றும் அத்துடிப்பு தெளிவாக நமக்கு அறிவுறுத்தும்.

எந்த விஷயத்திற்காக அத்துடிப்பு இருக்கிறதோ, அது நாம் யார், நம் நிலைமையென்ன என்று நமக்கு விளங்கும்.

6. வேதரிஷிகள் பிரம்மத்தைக் கண்டவர்கள். உடலில் ஆன்மாவைப் பூரணமாக உணரும் சித்தி பெற்றவர்கள்.

உடலில் பிரம்மத்தைக் கண்ட வேதரிஷிகள்.

சர்வம் பிரம்மம், நானே பிரம்மம் என்பதைக் கண்டவர்கள் சத்தியத்தைக் கண்டவர்கள். பூமி தூரியணைச் சுற்றி வருகிறது என்று கண்டுபிடித்ததை விட, நியூடன் ஆகர்ஷண சக்தியைக் கண்டுபிடித்ததை விட உலகுக்கு முக்கியமானது நம் முன்னோர் கண்ட சத்தியம் என்று கூறுகிறார் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

மகத்தானதை அவர்கள் கண்டு கொண்டார்கள் என்றால் அதன் மகிமையைப் புரிந்து கொள்வது நல்லது.

இயற்கையோடு ஒன்றி அன்று மனிதன் வாழ்ந்ததை இன்று நாம் அனைவரும் போற்றுகிறோம். அதனால் மனிதன் நோய் நொடியின்றியும், சந்தோஷமாகவும் வாழ்ந்தான். இன்று இயற்கையினின்று மனிதன் விலகிவிடுவதால், புதிய நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. மனம் வியாகூலமடைகிறது. அதனால் மனிதன் மீண்டும் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ முன்வர வேண்டும் என்று நாம் கூறுகிறோம்.

சுதந்திரத்திற்கு முன் ஆங்கில நீதிபதிகளும், அதிகாரிகளும் இருந்தனர். அவர்களுக்கு நேர்மையிருந்தாலும், நியாயம் வழங்க நம் நாட்டுப் பழக்கங்கள் தெரியாது. நீதிபதிகள் நம்மவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கே நம் பழக்கங்கள் தெரியும் என்று அன்று நாம் பேசினோம். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து கோயம்புத்தூரில் சம்பந்தம் செய்தால் பழக்கங்கள் முரண்பாடாக இருக்கின்றன. ஊர் மாறினாலும், அந்தஸ்து மாறினாலும், ஜாதி மாறினாலும், படிப்பு மாறினாலும், நாகரிகம் மாறினாலும் ஒத்து வருவதில்லை. அப்படியிருக்க இயற்கையோடு மனிதன் ஒன்றி வாழுதல் என்றால் என்ன? மண்ணும், தாவரங்களும், நதி, மலைகளும், விலங்குகளும் சேர்ந்தது இயற்கை. எப்படி மனிதன் இவற்றுடன் ஒன்றி வாழ முடியும்? இங்கு ஒருவரோடொருவர் சண்டையிடும் இந்தியர், அமெரிக்காவில் பஞ்சாபி, மலையாளி, தமிழன், வங்காளி என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் ஒற்றுமையாக இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் இந்தியர் என்றுணர்ந்தால் ஒற்றுமை ஏற்படுகிறது. காடும், மலையும், நதியும் பிரம்மம் என்றுணர்ந்தால் அவற்றோடு இணைந்து வாழமுடியும். அவற்றின் தெய்வீகத்தை ஆன்மாவில் உணர்ந்தால் ஆன்மா அளவில் ஒற்றுமை ஏற்படுகிறது. ஆன்மா உடலிலும், உணர்விலும், அறிவிலும் உறைகிறது. உடலில் ஆன்மாவை உணர்ந்தவன், மற்றதன் உடலில் ஆன்மாவை உணர முடியும். வேதரிஷிகள் தங்கள் உடலை ஆன்மாவாகக் கண்டு, இயற்கையிலும் அதையே கண்டு அவற்றுடன் ஒன்றி வாழ்ந்தார்கள். அதனால் மலையை வணங்கினார்கள். நதியை கங்காதேவி என்றார்கள்.

இயற்கையைக் கல்லாகக் காணாமல், இமவான், கங்காதேவி என்று தெய்வமாகக் கண்டதால், காண முடிந்ததால், வேதரிஷிகளுக்கு (physical) உடல் அளவில் உலகத்தைப் பிரம்மமாகக் காண முடிந்தது. இது ஆன்மீகப் பூரணம். அதுவே அவர்கள் பெற்ற உயர்வு. இந்த உயர்வை உலகத்தின் மற்ற பகுதிகள் இன்றுவரை பெறவில்லை.

அன்றைய மனிதனுடைய உடலால் வாழ்ந்த வாழ்வு உணர்வும், அறிவும், ஆன்மீக உணர்வும் பிற்காலத்தில் உயர்ந்தன. உபநிஷத காலத்தில் அறிவும், கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆன்மீக உணர்வும் தலையெடுத்தன. வேத காலத்திய வாழ்வு உடலால் வாழப்பட்டதென்றாலும் ஆன்மீகப் பூரணம் பெற்றது, அந்த அளவில் இயற்கையோடு ஒன்றியது.

உடலால் வாழ்ந்த மனிதன் உயர்ந்து எட்டினால் உடலால் பெற்ற பூரணத்தை, அறிவால் பெறுவது எளிதன்று. அறிவு உயர்ந்தது என்பதால், அதே பூரண நிலை அறிவில் ஏற்படுவது சிரமம். ஒரு குடும்பத்தில் சொத்து விஷயத்தில் ஒற்றுமை ஏற்படுவது கஷ்டம். உயர்ந்த குடும்பத்தில் அது இருக்கும். பணம், நகை, வீடு, நிலம் ஆகியவற்றில் சகோதரர்கள் மனம் ஒன்றி வேற்றுமையின்றி இருப்பார்கள். அதே வீட்டில் அடுத்த நிலையில் அதே ஒற்றுமையிருக்குமா என்றால், அது சிரமம். பொருள் விஷயத்தில் ஒற்றுமை ஏற்பட்ட பின்னரும், உணர்வு விஷயத்தில் ஒற்றுமை ஏற்படுவது கஷ்டம். 4 சகோதரர்களிருந்தால் ஒருவர் கரும்பு பயிரிடுவதை விரும்புவார். அடுத்தவர் நகரத்தில் குடி வைக்க வேண்டுமென்பார். மற்றொருவர் நெல் பயிரிட வேண்டுமென்பார். நாலாம் சகோதரர் படிப்பை முக்கியமாகக் கருதுவார். எப்படியோ விட்டுக்கொடுத்து தோற்றத்தில் ஒத்துப் போவார்கள். பொருளில் உள்ள ஒற்றுமை அடுத்த உயர்ந்த நிலையில் ஏற்படுவது சிரமம். 4 சகோதரர்களும் உணர்வாலும் ஒத்துப் போகிறார்கள் என்றால் அது உயர்ந்த குடும்பம். அனைவரும் பயிர் செய்யும் விஷயத்திலும், நகரத்திற்குக் குடி போவதிலும், படிப்பு விஷயத்திலும் அடுத்தவரைப் புரிந்து கொண்டு ஆதரவு அளிப்பது பெரிய விஷயம்.

அதற்கடுத்தது அறிவு நிலை. அங்கு ஒற்றுமை ஏற்படுவது அதைவிடச் சிரமம். அதனால் அது உயர்ந்தது. மனிதனுடைய நிலை உயர்ந்தால் அடுத்தவருடன் தான் உயர்ந்துள்ள நிலையில் ஒத்துப்போவது கடினம்.

வேதரிஷிகள் முதல் நிலையில் வாழ்ந்தவர்கள். உபநிஷத காலத்து ரிஷிகள் அறிவு நிலைக்கு உயர்ந்தவர்கள். அவர்களால் வேதரிஷிகள் கண்ட பூரணத்தைத் தங்கள் அறிவு நிலையில் காண முடியவில்லை. தங்களுடைய ஆன்மீக அறிவு நிலையை ஞானமாக உயர்த்திக் கொண்டு சிறப்படைந்தார்கள். பூரணத்தைக் காண முடியவில்லை. பாரத காலத்தில் (psychic emotion) ஆன்மீக உணர்வான பக்தி ஏற்பட்டது. கிருஷ்ணபரமாத்மா பக்திக்குரிய தெய்வமானார். அது மேலும் உயர்ந்த நிலை. அதை எட்டியதே பெரியது. அந்நிலையில் உலகத்தோடு பூரணம் பெறுதல் என்பது இயலாத காரியம். அது முடிய வேண்டுமானால் அதற்கு முந்திய அறிவு நிலையில் பூரணம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதுவே இன்றுவரை முடியவில்லை.

கிருஷ்ணபரமாத்மாவுக்கு அடுத்த நிலை ஆன்மீக நிலை (spiritual), அதற்கடுத்தது (supramental) சத்திய ஜீவநிலை. யோகம் வளர்ந்து அடுத்தடுத்த உயர்ந்த நிலைகளில் பூரணம் பெறவேண்டும். முடிவான நிலையில் பூரணத்தை எட்டுவதே பூரணயோக இலட்சியம்.

7. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் உடலில் பிரம்மம் சித்திப்பதைக் கண்டார்.

பிரம்மம் பரிணாம முடிவில் பகவான் உடலில் சித்தித்தது.

முதல் நிலை உடலாகவும், அடுத்தது உணர்வாகவும், மூன்றாம் நிலை அறிவாகவும், முடிவான நான்காம் நிலை ஆன்மாவாகவும் நமக்கு அமைகின்றன. தெய்வத்தை அறிய மனிதன் முயலும்பொழுது நேரே காண முடியவில்லை என்பதால் நிஷ்டையில் காண முயல்கிறான். நிஷ்டையை மேற்கொண்டால் உணர்வு வாழ்வு மூலம் நிஷ்டைக்குக் குந்தகம் விளைவிப்பதால், வாழ்க்கையைப் புறக்கணித்து நிஷ்டையை நாடுகிறான். அதேபோல் உடலையும் புறக்கணித்து நிஷ்டையை

நெடுநாள் மேற்கொண்டு இறைவனை எட்டித் தொட்டு தவத்தில் தரிசனம் கண்டு கொள்கிறான். ஒரு முறை கண்ட அனுபவத்தை நினைத்தபொழுதெல்லாம் காண முடியும் என்ற நிலைக்கு வந்தால் அனுபவம், சித்தியாகிறது. தெய்வ தரிசனம் நிஷ்டையில் சித்திக்க, வாழ்வையும், உடலையும் தபஸ்வி ஒதுக்கிவிட்டான்.

பூரண யோகம் உடலைப் போற்றுகிறது. வாழ்வை ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஒரு கிராமத்திலுள்ள புத்திசாலிப் பையனுக்கு வசதியிருந்தால் அவன் வெளியூர் சென்று பட்டம் பெற முடியும். தபஸ்வி நிஷ்டையில் தெய்வ தரிசனத்தைச் (பிரம்மத்தை) சித்திப்பதற்கு ஒத்தது இது. என் குடும்பத்தில் அனைவரும் பட்டம் பெற்றால்தான் நான் பட்டம் பெறுவேன் என்பது இயலாத காரியம். என் வயது ஒத்தவர் (சகோதரர், சகோதரிகள்) அனைவரும் பட்டம் பெற்றால்தான் நானும் பெறுவேன் என்பது தபஸ்வி வாழ்வை ஏற்றுக்கொள்வதற்குச் சமம். இதைச் சாதிக்க தான் மட்டும் உயர்ந்தால் போதாது, குடும்பத்திற்கே படிப்பின் உயர்வு தெரியும் அளவு உயர்ந்திருக்க வேண்டும்.

இதுவரை யோகிகளும், முனிவர்களும் உடலை ஒதுக்கினர். உடலைப் போற்றுவது பூரணயோகம். என் ஊரில் உள்ளவர் அனைவரும் பட்டம் பெற்றால் தான் நான் பட்டம் பெறுவேன் என்பதை ஒத்தது யோகத்தில் உடலைப் போற்றுவது. நிஷ்டையில் சித்தித்த பிரம்மம் கண் விழித்தால் மறைந்து விடும். பேசினால் விலகிவிடும். காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தால் காத தூரம் செல்லும். பூரண யோகத்தில் சித்தி என்பது வாழ்வில் பெற வேண்டியது. தபஸ்வி நிஷ்டையில் பெற்றதை எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யும்பொழுது பெறுவதே பூரணயோகம். அதில் மூன்று நிலைகளுண்டு. முதல் நிலையில் அறிவால் சித்தி பெறுகிறான். அடுத்தது உணர்வு, முடிவான மூன்றாம் நிலை உடலால் அறிவது. சங்கராச்சாரியார் முன் சண்டாளனாக வந்த சிவபெருமானைச் சண்டாளனாகக் கண்டது ஊனக் கண். பிரம்மமாகக் காண்பது ஞானக்கண்.

தான் ஏற்றுக் கொண்ட வாழ்வில் காண்பவற்றை பிரம்மமாகக் காண்பது ஞானசித்தி. இது முதல் நிலை. இனிமையாகப் பேசுவரையும், எரிச்சல் மூட்டுபவரையும் பிரம்மமாக அறிவு தெரிந்து கொண்டாலும், உள்ளிருந்து எரிச்சல் வரும், உள்ளிருந்து எரிச்சல் வருவதற்குப் பதிலாக பிரம்மம் இனிமையாகவும், எரிச்சலாகவும் ஸ்பர்சிப்பதை உணர்வது அடுத்த உணர்வு நிலையில் பிரம்மம் சித்திப்பதாகும்.

கையால் மாம்பழத்தை எடுத்தால் பிரியமாக இருக்கிறது. மண்ணை எடுத்தால் பிரியமாக இல்லை. சகதியைத் தொட்டால் வெறுப்பாக இருக்கிறது. கை, தான் தொடும் மாம்பழத்தையும், மண்ணையும், சகதியையும் பிரம்மமாக உணர்ந்தால் பிரம்மம் உடலில் சித்தித்ததாக அர்த்தம்.

நிஷ்டையில் பிரம்மம் சித்திப்பது ஆன்மீகச் சித்தி. அது முதிர்ந்து அறிவிலும், உணர்விலும், முடிவாக உடலிலும் சித்திப்பது உயர்ந்த அடுத்த நிலைகள். கீழிருந்து மேலே போகும்பொழுது உடல் முதல் நிலையிலும், ஆன்மா முடிவிலும் இருப்பதைப்போல், மேலிருந்து கீழே வரும்பொழுது ஆன்மா முதல் நிலையிலும் உடல் முடிவான நிலையிலும் அமைந்துள்ளன.

8. சூட்சும உடல் என்பது (true physical) உண்மையான உடலிலிருந்து சற்று மாறுபட்டது.

சூட்சும உடல்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் புதிய பதப்பிரயோகம் செய்து தம் யோகத்தை விளக்கியுள்ளார். அதில் true physical என்பதும் ஒன்று. உண்மையான உடல் என்பதைச் சூட்சும உடல் என்றும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புண்டு.

ஸ்தூல உடல், சூட்சும உடல் என உடலை இரண்டாகக் குறிப்பிடுவார்கள். மாடு தன் முதுகின் மீது உட்கார வரும் வண்டை உட்காருவதற்கு முன் வாலால் தட்டும்.

உடலில் உட்காருவதற்கு முன், கண்ணால் பார்க்காமல் வண்டு வருவது மாட்டின் துட்சும உடலுக்குத் தெரிகிறது. சர்க்கரையைக் கொண்டு வந்தவுடன் எங்கிருந்தோ ஏறும்பு அதைத் தெரிந்து வருகிறது. விலங்கினங்களுக்குச் துட்சும உடல், துட்சும உணர்வுண்டு. மனிதனுக்கு அறிவு வளர்ந்து விட்டதால், துட்சுமக் குணங்கள் மறைந்து விடுகின்றன. ஓரளவு இருப்பதுண்டு.

குழந்தை பிறந்தவுடன் தெய்வாம்சத்துடனிருக்கிறது. சிறு வயதில் பொய், துது தெரிவதில்லை. வளர வளர எல்லா வகைகளையும் கற்றுக் கொள்கிறது. வகைகளைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு முன் குழந்தை மனம் true mind உண்மையாக இருப்பதால் அதை உண்மையான மனம் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் குறிப்பிடுகிறார். மனத்திற்கும், உடலுக்கிருப்பதைப் போல் துட்சுமம் உண்டு. மனம் உண்மையாக இருப்பதாலும் துட்சுமம் ஏற்படும். இது உயர்ந்த துட்சுமம். எல்லாக் கரணங்களுக்கும் துட்சுமம் உண்டு. எல்லாக் கரணங்களும் உண்மையாக இருப்பதால் உயர்ந்த நிலையில் துட்சுமம் பெறுகின்றன, திருடன் திருடுவதற்குக் கூர்மையான புத்தியுடையவனாக இருக்கின்றான். போலீஸ்காரன் திருடனைக் கண்டுபிடிக்க கூர்மையான புத்தியைப் பெறுகிறான். இது உயர்ந்தது.

மனம் வகைகளை இழந்து true mind உண்மையாகிறது. உடல் சுயமாகச் செயல்படுவதில்லை, அறிவால் உடல் ஆளப்படுகிறது. அதனால் தன் உண்மையை இழக்கின்றது. அறிவு உடலுக்கு விடுதலையளித்தால் உடல் உண்மை உடலாகி விடும். எப்படி மனம் வகைகளை இழந்து உண்மையாகிறதோ அப்படி உடல் மனத்தின் ஆக்கிரமிப்பை இழந்து உண்மையாகிறது. விபத்தில் உடல் தன்னை அதிசயமாகக் காப்பாற்றுவதைப் பார்க்கின்றோம். மனத்தின் ஆணையை மட்டும் செய்து வந்தவுடல், ஆபத்தில் தன்னை மனம் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்று தெரிந்தவுடன், மனத்தை மீறி தன் உண்மையான சக்தியை வெளிப்படுத்தி தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறது. இந்தச் சக்தி பெரியது.

அதுவே உண்மை மனத்தின் (true mind) சக்தி, அதற்குரிய துட்சுமம் உயர்ந்த துட்சுமம்.

உடல் மனத்தின் ஆக்கிரமிப்பை விட்டு விடுதலை பெற்று பெருந்திறன் பெறும்பொழுது உண்மை உடலாகிறது. விலங்கினங்களுக்குள்ள துட்சும உடலுடன் இந்த உண்மை உடலின் திறத்தை நாம் சேர்த்துப் பார்த்து குழப்பம் விளைவிக்கக் கூடாது. துட்சுமம் தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள விலங்கினத்திற்கு உண்டு. உயர்ந்த தெய்வ நிலையிலுள்ள உண்மை உடலுக்குண்டு. இது உச்சக்கட்ட சக்தி.

விலங்கு பெற்றுள்ளது துட்சும உடல், இது மனம் வளர்வதற்கு முன் உள்ள திறன், மனம் வளர்ந்த பொழுது இந்த துட்சுமம் மாறுகிறது. மனிதன் அதனால் இதை இழந்துவிட்டான். ஆனால் மனத்தின் பிடியை மீறி உடல் மீண்டும் பெறும் துட்சுமம் விலங்கின் துட்சுமத்தை விட உயர்ந்தது. அதை பகவான் true physical உண்மை உடல் என்கிறார்.

9. கண்ணை மூடிக்கொண்டு அன்னை பொருள்களைக் காண்பதுண்டு.

மூடிய கண்ணின் சூட்சுமப் பார்வை.

புலன்கள் நுகர்ந்தாலும், அவை கருவிகளே, நுகர்வது மனம். மூளையில் பார்வைக்குரிய நரம்பும், கேட்பதற்குரிய இடமும் உண்டு. அவை பழுதானால் கண், காது, சரியாக இருந்தாலும் கண் பார்க்காது. காது கேட்காது. உண்மையில் மனமே ஐம்புலன்களின் வேலையைச் செய்கிறது. முனிவர் கண்ணை மூடிக் கொண்டு நிஷ்டையிலிருக்கும்பொழுது எதிரில் நடப்பதை அவர் பார்க்க முடியும்; கண் மறைவாக உள்ளதையும் பார்க்க முடியும். மனத்தின் புலன்கள் செயல்பட்டு கண்ணின் உதவியின்றி காட்சிகளைக் காண முடியும்.

மனத்திற்கு ஐம்புலன்களின் திறன் உண்டு. ஆதியில் 12 புலன்களிருந்ததாகவும் நாகரிகம் வளர்ந்த பின்

7 புலன்கள் மறைந்ததாகவும் பகவான் சொல்லுகிறார். இந்த 12 புலன்களும் மனத்திற்குண்டு. அதேபோல் உடலுக்கும் 12 புலன்களின் திறனுண்டு. எப்படிக்கண் மூடியிருக்கும்பொழுது மனம் பொருள்களைப் பார்க்க முடிகிறதோ, அப்படி உடலாலும் பார்க்க முடியும். உடலின் புலனுணர்வு விழித்தெழுவதே உச்ச கட்ட யோக சித்தி. அன்னை அதுபோல் பொருள்களைக் காண்பதுண்டு.

கண்ணைத் திறந்து கொண்டு எழுதும்போது எழுத்து நேராக இருப்பதில்லை, மூடிக் கொண்டு எழுதினால் நேராக இருக்கிறது என்று அன்னை கூறுகிறார்.

10. சக்தியும், ஜீவியமும் பிரிந்துள்ளன. அவை யோகத்தால் தாமே சேர வேண்டும். ஜீவியத்தை, சக்தி வலிந்து செயல்படச் செய்தால், சத்தியம் பொய்யாகும்.

தானே சேர்வது மெய். வலிய சேர்ப்பது பொய்.

சச்சிதானந்தம் என்பது சத்து, சித்து, ஆனந்தம் ஆகும். சித்து என்பதே ஜீவியம், ஜீவியம் செயல்பட வேண்டுமானால் அது சக்தியாக வேண்டும்.

எனவே சக்தி ஜீவியத்திலிருந்து பிரிந்து வெளிவருகிறது. அதுவே சிருஷ்டிக்கு அடிப்படை. அதிலிருந்து ஏற்படுவனவே சத்திய ஜீவியம், தெய்வலோகம், மனம், வாழ்வு, ஜடம், இருள் ஆகியவை. ஜீவியத்திலிருந்து பிரிந்த சக்தி சிருஷ்டியாகச் சஞ்சாரம் செய்து முழு இருளாக மாறி மீண்டும் இருளிலிருந்து ஒளியாக வந்து கீழிருந்து யாத்திரையைத் தொடங்கி மீண்டும் படிப்படியாக உயர்ந்து, சித்தை அடைகிறது. இதன் மூலம் சிருஷ்டி பூர்த்தியடைகிறது. இதற்கு 30,000 ஆண்டுகளாகலாம். யோகத்தால் இதை 3000மாகவும் குறைக்கலாம், 30தாகவும் குறைக்கலாம் என்கிறார் பகவான்.

யோகத்தால் சிருஷ்டியைத் துரிதப்படுத்துவது சைக்கிளில் போவதை மாற்றி, பஸ்ஸில் போவதைப் போன்றது. அதிக வேகமுள்ள கருவியை நாடுவதால்

விரைவாகச் செல்ல முடியும். வலிந்து செயல்படுவது என்பது சைக்கிளில் மோட்டாரை இணைத்து 50 மைல் வேகத்தில் போக முயல்வது போலிருக்கும். இதனால் சைக்கிள் உடைந்துவிடும். உயிருக்கு ஆபத்து.

வேகமாகப் போக வேண்டும் என்றால் கருவியை நாட வேண்டும். பழைய கருவியும், புதிய வேகமும் சேர்ந்தால் காரியம் கெட்டுப் போகும். சத்தியத்தை அடைய முயலும் யோகம், பொய்யை அடைய நேரிடும்.

வலிந்து செயல்பட விழைவது அகந்தை. அது பொய்யானது, பொய்யின் கருவியுமாகும். பொய்யின் கருவி மெய்யைத் தேடி வந்தால், அது மெய்யைக் கண்டுபிடிக்காது, பொய்யைக் கண்டு கொள்ளும். யோக சக்தி ஒளியாலானது. ஒளி சத்தியத்தைச் சேர்ந்தது. யோகத்தால் செயல்படும்பொழுது ஒளி வெளிப்படும். அது மெய்யைக் கண்டு கொள்ளும். சத்தியம் ஜெயிக்கும். இறைவனின் இலட்சியம் பூர்த்தியாகும்.

11. உடல்படும் துன்பம் உண்மையானதன்று.

ஒரு குடும்பத்தில் உடல் தகப்பனாரைப் போன்றது. மனம், உணர்வு பிள்ளைகளைப் போன்றன, குடும்பச் சொத்து எந்தப் பிள்ளையிடமிருந்தாலும் தகப்பனாருக்குக் கவலையில்லை. அது குடும்பத்தில் இருக்கும்வரை சரி. பிள்ளைகளுக்குள் போட்டி வரும். மனமும், உணர்வும் போட்டியிடும் தன்மையுடையவை. சில சமயங்களில் தகப்பனாரும் ஒரு பிள்ளையுடன் சேர்ந்து அடுத்த பிள்ளைக்குப் போட்டியாக நிற்பதுண்டு. அப்பொழுது போட்டியுணர்வு தகப்பனாருக்கும் வரும். அது உண்மையில் தகப்பனாருக்குப் போட்டி கிடையாது. போட்டியை ஏற்றுக் கொள்வதில் உண்மையில்லை.

மனம்தான் வலியை உற்பத்தி செய்யும் கருவி. மனத்தை ஏற்றுக் கொண்டு உணர்வும் சில சமயங்களில் வலியை உற்பத்தி செய்யும். உடலுக்கு இயல்பாக வலி என்பது

கிடையாது. மனத்திற்கு அடிமைப்பட்டு உடலும் வலியை உணர்கிறது. முழுமையுள்ள இடத்தில் வலியிருப்பதில்லை. உடலுக்கு முழுமை இயல்பாக உண்டு. அதனால் உடலுக்கு எப்பொழுதும் வலியில்லை. மனத்திற்கு முழுமையில்லை. அதனால் அதற்கு எப்பொழுதும் வலியுண்டு. மனத்தோடு சேர்ந்தாலன்றி உடலுக்குத் துன்பமில்லை. எனவே உடல்படும் துன்பம் உண்மையானதன்று.

பிரித்துப் பாகங்களாக்கும் பொம்மையுண்டு. பாகங்களைச் சேர்த்து முழுப் பொம்மையாக்குகிறோம். குழந்தை விளையாட வரும்பொழுது பொம்மையை முழுதாகக் கொடுக்கிறோம். விளையாடாதபொழுது பிரித்து வைக்கின்றோம். இதனால் குழந்தைக்கு எந்தச் சிரமமும் இல்லை. பொம்மையைப் பற்றி எதுவும் தெரியாத மற்றொருவர் பொம்மையைப் பிரித்துவிட்டுப் பயந்து போய் உடைந்து விட்டதாக நினைத்து வருத்தப்பட்டால், அதனால் குழந்தைக்கோ, விளையாட்டுக்கோ நஷ்டமில்லை. அவர் போய், குழந்தையிடம் உன் பொம்மை உடைந்து விட்டது என்று சொல்லி நம்ப வைத்துவிட்டால் குழந்தை அழுகிறது. அந்த அழுகை தேவையில்லை. ஏனெனில் அது விளையாட வரும்பொழுது மீண்டும் பொம்மை முழுதாக இருக்கும்.

உடலுக்கில்லாத துன்பத்தை மனம் உற்பத்தி செய்து உடலையும் துன்பப்படுத்துவது மனித வாழ்வு. அதில் உண்மையில்லை.

12. உடைந்த பொம்மைக்காக அழும் குழந்தையின் வருத்தம் வளர்ந்தவருக்கு வாராது. அதுபோல் நாம் உடலால் படும் துன்பம் யோக முதிர்ச்சியுள்ளவர்க்கில்லை.

யோகிக்குத் துன்பமில்லை.

13. மனித சுபாவம் நாய்வால் போன்றது. அதை நிமிர்த்த முடியாது என்று கூறுவர். Body consciousness உடலின் ஜீவியத்தை மாற்ற முயன்றால் மனித சுபாவமே எளிது என்று தோன்றும்.

நாய் வாலை விடக் கடினமான மனித சுபாவம்.

சுபாவம் என்பது உடன் பிறந்தது. பிறப்பில் ஏற்பட்டது என்று நாம் அறிவோம். தலைவிதியைப் போல் சுபாவத்தையும் மாற்ற முடியாது என்று முயன்றவர்கள் கண்டு கொண்டனர். யோக சக்தியால் சுபாவத்தையும் பல வருஷங்களில் மாற்ற முடியும் என்பதைப் பழைய யோகங்கள் சிலவற்றில் சொல்வதாக அன்னை சொல்கிறார். சுபாவத்தை மாற்ற முடியும், மாற்ற வேண்டும் என்பது அன்னையின் கொள்கை.

100 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இலண்டனில் பயின்றார். இன்று அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலும், கல்லூரியிலும் அவர் பெற்ற மார்க்குகளைக் குறித்த ரிஜிஸ்டர் இருக்கிறது. ஆராய்ச்சிக்காகப் போனவர்கள் படித்தார்கள். அது போன்ற ரிஜிஸ்டர்கள் ஐரோப்பாவில் 400 வருஷம், 500 வருஷத்தியவையும் இருக்கின்றன. ரிஜிஸ்டர் ஏற்பட்டு விட்டால் அவை நிலையாக இருக்கும். நாற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாகவுமிருக்கும். அதில் மாற்றமில்லை என்பது சரித்திரம். 100க்கு 90 பங்கு அவை அழிவதில்லை. 90 பங்கு ரிஜிஸ்டர் அழிவதில்லை என்றால் கல்வெட்டுகள் 1 பங்கும் அழியாது. நாற்றுக் கணக்கான வருஷங்கள் மட்டுமல்ல, ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்கள் இருக்கக் கூடியவை அவை.

மனித சுபாவம் ரிஜிஸ்டரைப் போன்றது. உடலின் சுபாவம் கல்வெட்டைப் போன்றது. மனமும், உணர்வும் துட்சுமமானவை. துட்சுமமான கரணங்களை மாற்றுவது நாய் வால்போல் என்றால் ஸ்தூலமான கரணமான உடலை எப்படித் தொட முடியும்? அன்னை அதையும் தொடார். அதுவும் மாறிற்று.

அதுவே அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரைத் தாண்டிப் பெற்ற சித்தி. முழுவதும் முடியவில்லை என்பதே அன்னையின் குறை.

14. உயர்ந்த கருத்து அறிவை விசாலப்படுத்தும். ஆழ்ந்த உணர்வு ஜீவியத்தை மாற்றும். நிதானமான உணர்வு உடலையும் மாற்றும். தான் மாற விரும்பும் மனிதனால் பிறரை மாற்ற முடியும்.

மனிதன் தன்னை மட்டுமே மாற்ற வேண்டும்.

ஏகாதிபத்தியம் என்பதை விட்டு ஜனநாயகம் என்ற கருத்தை பிரிட்டன் ஏற்றுக் கொண்டதால் அது இந்தியாவுக்குச் சுதந்தரம் வழங்கியது இது பிரிட்டிஷ் சரித்திரத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சி, கருத்தால் ஏற்பட்ட பெரிய மாறுதல்.

போர்க்களத்தில் ஏற்பட்ட ஆழ்ந்த உணர்வு அசோகச் சக்கரவர்த்தியை அடியோடு மாற்றி அஹிம்சாவாதி ஆக்கியது. அறிவாலும், உணர்வாலும் உடலை மாற்ற முடியாது. நிதானம் ஏற்பட்டால் உடலும் மாறும். எந்தச் செயலாலும் எரிச்சல் ஏற்படாமலிருப்பது நிதானமாகும். அதனால் மட்டுமே உடல் மாறக் கூடியது.

தாம் மாற எவரும் விரும்புவதில்லை. பிறரை மாற்ற அனைவரும் முயல்வார்கள். பிறரை மாற்ற முடியாது, தான் மாறுவது என்பதே பெரிய கஷ்டம். விசால புத்தியாலும், ஆழ்ந்த உணர்வாலும் மாற்றிக் கொண்டால், அவரால் அடுத்தவரை மாற்ற முடியும். தான் மாறாமல் பிறரை மாற்ற முயல்வது கடையில் பணம் கொடுக்காமல் பொருள் வாங்க முயல்வதை ஒக்கும்.

15. சத்தியம் பொய்யாக மாறும் பாதையைக் கண்டு கொண்டால், பொய்யை மெய்யாக மாற்ற இயலும்.

பொய் மெய்யாவதும் மெய் பொய்யாவதும் முறை ஒன்றே.

ஒரு பொய் சொல்ல முடிவு செய்தபொழுது மனம் எப்படி மெய்யைப் பொய்யாக மாற்றுகிறது, எப்படி நம் இலட்சியத்தை விட்டுக் கொடுக்கிறது, எப்படிப் போராடும் மனச்சாட்சிக்குச் சமாதானம் சொல்கிறது, எப்படி அதற்குரிய கதையை உடனே தயார் செய்ய நம் திறமையை உபயோகப்படுத்துகிறது, எங்ஙனம் நம் பழைய நல்ல நோக்கத்தைப் புதிய பொய்க்குத் தகுந்தவாறு கூணத்தில் மாற்றிக் கொள்கிறது, அதைக் கேட்பவர் நம்புவதற்குத் தகுந்தாற்போல் எந்த விதத்தில் முகத் தோற்றத்தையும், குரலையும், பாவனையையும், பாவத்தையும் மாற்றிக் கொண்டது என்பதை மனிதன் அறிவான் (opinion's, ideals, attitudes, facts, preferences, conscience, pretence, profession, charm, voice, convictions all suddenly lend themselves to the needed change) இவையெல்லாம் முயன்று செய்ய வேண்டியவை. மெய் சொல்ல எந்த முயற்சியும் தேவையில்லை. நெடு நாளாகப் பொய் சொல்லும் பழக்கம் இருப்பதால், இன்று முயன்று இந்தப் பொய்யான பழக்கத்தை விட்டு மெய் சொல்ல வேண்டுமானால் தான் என்ன செய்ய வேண்டும் என மனிதன் அறிவான். அதாவது பொய் சொல்ல எடுத்த முயற்சியை எடுக்கக் கூடாது. முயற்சி எடுத்து ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மேற்கண்டவற்றை நேராக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

சத்தியம் பொய்யாக மாறும் பாதையும், பொய் மெய்யாக மாறும் பாதையும் ஒன்றே. செல்லும் திசை எதிரானது.

16. உலகப் போரைத் தடுக்கும் சூட்சுமச் சாதனமாக அன்னை ஆரோவில் நகரத்தை நிர்மாணித்தார். நம் வாழ்வின் தூர் அதிர்ஷ்டங்களைத் தடுக்க நாமும் அதே போல் ஒரு சாதனத்தைத் தேடலாம். புதிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் சாதனங்களையும் தேடலாம்.

போரைத் தடுக்கும் சமாதான நகர்.

மனிதனுடைய வேகம், பொறாமை, எதிர்ப்புணர்ச்சி, அகந்தைகளால் போர் மூள்கிறது என்பதால் ஓர் இடத்தில் மனிதன் சேர்ந்து அந்த உணர்ச்சிகளைத் தன் அன்றாட வாழ்வில் வெல்ல முயன்றால், அதுவும் அன்னையின் சூழலில் அதைச் செய்தால் அவ்வுணர்வுகள் கரைந்து விடும். அதனால் உலகத்தில் போர் மூளாது என்பது தத்துவம்.

ஒரு நகரத்தில் இலட்சிய மனிதர் ஒன்று கூடி தங்கள் தாழ்ந்த குணங்களை வெல்லும் வகையில் வாழ்க்கையை நடத்தினால் உலகில் மனிதனுடைய தாழ்ந்த குணங்கள் அழியும்.

ஆசிரமத்தில் நடக்கும் எந்த நல்ல காரியமும் உலகம் முழுவதும் பரவும் என்பது அன்னையின் நம்பிக்கை. அதன் அடிப்படையில் ஏதாவது ஒரு புதிய விஷயத்தைப் பற்றி அன்னையிடம் சொன்னால் ஆசிரம வாழ்வுக்கு அது தேவையில்லாவிட்டாலும், உலக நன்மையைக் கருதி அன்னை அக்காரியங்களை மேற்கொண்டதுண்டு. கராத்தே பயிற்சிக்கூடம், school for perfect eyesight, கண் பயிற்சி நிலையம், ஆயுர்வேத மருத்துவம் ஆகியவை அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டனவே.

கங்கா, யமுனா, காவேரி, சரஸ்வதி என்று ஒரு ஸ்லோகத்தைச் சிறு குழந்தைகளுக்குச் சொல்லி கொடுத்தார்கள். குழந்தைகள் தினமும் குளிக்கும் பொழுது இந்த ஸ்லோகத்தை ஆரவாரமாக அதிகமாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். பீகார், ஒரிசா போன்ற மாநிலங்களில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடிற்று. குழந்தைகளுடைய ஆசிரியர்கள் வெள்ளத்திற்கும் ஸ்லோகத்திற்கும் சம்பந்தமுண்டா என்று யோசனை செய்யும்பொழுது, ஸ்லோகத்தை எதற்கும்

நிறுத்துவோம் என்று கருதி நிறுத்திவிட்டார்கள். வெள்ளம் நின்றுவிட்டது.

அன்னையின் சூழலில் நடப்பது அனைத்திற்கும் அர்த்தம் உண்டு. நம் ஆபீஸ் வாழ்வில் சண்டையும் சச்சரவுமாக இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டால், வீட்டில் சுமுகத்தை அதிகப்படுத்த முனையலாம். அதற்குரிய பலன் ஆபீஸிலிருக்கும். வளர்ந்த பையன் நேரத்திற்கு வீட்டிற்கு வருவதில்லை என்றால், அவன் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் காரியங்களையும் தாயார் நேரத்தில் தவறாமல் செய்தால், பையன் நேரத்திற்கு வர ஆரம்பிப்பான்.

வாழ்க்கையில் புதிய வாய்ப்புகள் ஏற்பட வேண்டுமானால், வீட்டில் உபயோகப்படக்கூடிய பொருள்களுக்குத் தகுந்த உபயோகம் ஏற்படுத்துவது நல்லது. யாரும் கவனிக்காத பொருள்கள், அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட மனிதர்கள், சந்தர்ப்பங்கள், கருத்துகளை இப்பொழுது பொருட்படுத்தி அவை பயன்படும் ஒரு வாய்ப்பை முயன்று உற்பத்தி செய்தால், புதிய வாய்ப்புகள் நம்மை நோக்கி வரும்.

17. ஆன்மா அசையும்பொழுது முகத்தில் அற்புதமான களை ஏற்படுகிறது.

முகக்களையாக மாறும் ஆன்மாவின் அசைவு.

அசைவு பக்தியாலும் ஏற்படலாம், கோபத்தாலும் ஏற்படலாம். ஆன்மா முகத்தில் தெரியும்பொழுது எதனால் அசைவு ஏற்பட்டது என்ற பிரச்சினையில்லை.

பக்தி உயர்ந்தது, கோபம் தாழ்ந்தது என்பது மனிதனுடைய சட்டம். ஆன்மா அந்தச் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது. களை என்ற சொல்லை ஆங்கிலத்தில் grace என்று சொல்வது எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது?

18. பெரும் முகமாறுதல்கள் கூணத்தில் ஏற்படுகின்றன.

பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட அதிக நேரம் தேவை என்ற கருத்து ஆன்மாவைப் பொருத்தவரை சரியில்லை. ஆன்மாவின் அசைவால் ஏற்படும் முக மாறுதல் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தாலும் மாற்றம் கூணத்தில் ஏற்படும்.

19. Dec. 5 முதல் Dec 9 தேதிவரை “ஸ்ரீ அரவிந்தரால் முடியவில்லை. நீ என்ன செய்வாய்” என்று தீய சக்திகள் வருஷம் தவறாமல் அன்னையைக் கேட்பதுண்டு. சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துவதே தீய சக்திகளின் கடைசி ஆயுதம். அதையும் தாண்டிய நிலையில் அவை நம் தன்னம்பிக்கையை அழிக்க முயலும்.

தீய சக்திகள் நம்பிக்கையை அழிக்கும்.

நமக்கு அன்னை விஷயத்தில் முக்கியமானவற்றைப் பற்றி உள்ளிருந்து தவறான கேள்வி எழுந்தால், அது தீய சக்திகளின் செயல் என அறிய வேண்டும். சந்தேகம் வந்தால் அதையே உணர வேண்டும். தன்னம்பிக்கைக் குறையும்பொழுது இது தீய சக்திகளின் வேலை என்று அறிந்தால் அவை பறந்துவிடும்.

அன்னைக்கு முக்கியமான விஷயங்களில் சரியான அபிப்பிராயங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றை வலுப்படுத்துதல் நல்லது. மேலும் மேலும் தினமும் வலுப்படுத்துதல் முறை.

சந்தேகத்தை அழிக்கும் எண்ணங்களைத் தொடர்ந்து ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல் தீய சக்திகளை அண்டவிடாமல் செய்வதாகும்.

தன்னம்பிக்கையைத் தொடர்ந்து அதிகப்படுத்தும் காரியங்களில் இடைவிடாது ஈடுபடவேண்டும்.

20. பரிசு என்பது பொருள். உணர்வு பரிசைப் புனிதப்படுத்துகிறது.

புனிதமான உன்னத ஆன்மாவின் பரிசு வரம்.

உயர்ந்த எண்ணத்தால் அவ்வுணர்வு உன்னதமாகிறது. அடுத்த நிலையிலுள்ள ஆன்மா அப்பரிசை வழங்கும் திறனை அளித்து அதை வரமாக மாற்றுகிறது.

Human relations நாம் பழகும் இடங்களில் பரிசு கொடுக்கிறோம். அது நெருங்கிய இடங்களில் நல்லுணர்வால் பரிசு புனிதப்படுவதுடன் உறவையும் புனிதப்படுத்துகிறது. உணர்வின் பின்னணியிலுள்ள எண்ணம் உயர்ந்தால், பரிசும், உறவும், அதற்குக் கருவியான உணர்வும், புனிதமும், உன்னதமும் பெருகுகின்றன.

அறிவுக்கும், உணர்வுக்கும், பொருளுக்கும் சிகரமான நிலையில் ஆன்மா உள்ளது. ஆன்மா செயல்பட ஆரம்பித்தால் பரிசு வழங்கும் திறனை உற்பத்தி செய்யும். திறனை உயர்த்தி வரமாக மாற்றும். மனித உறவில் ஆன்மா செயல்பட்டால் வரமளிக்கும் திறனை உற்பத்தி செய்யும். தன்னையே பரிசாக உயர்ந்த எண்ணத்தோடும் நல்லுணர்வோடும் அளிக்க முன் வருபவருக்கு அவர் உறவையே வரமாக மாற்றும் அவருடைய ஆன்மா.

21. சத்திய ஜீவனுடைய ஒளி மனதையும் உணர்வையும் தாண்டிய கடைசிக் கட்டத்தில் உடலைத் தொடும் பொழுது பொன்னொளியாகிறது.

உடலைத் தொடும் பொன்னொளி.

22. அன்னையை அழைத்தால் தீய சக்திகள் விலகும். அதற்கும் அசையாதவை உண்டு. பகவானை அழைத்தால் அவையும் விலகும்.

தீய சக்திகளை அன்னை விரட்டுகிறார்.

23. ஆழ்ந்த சொந்த உணர்ச்சிகளைக் கிளறினால் நாட்டின் நிலைமையை மாற்றும் சக்திகளும் வெளிப்படும்.

ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகள் நாட்டை மாற்றும் திறனுடையவை.

நாம் மேலெழுந்தவாரியாகச் செயல்படுகிறோம். ஆழ்ந்த சொந்த உணர்ச்சிகள் உள்ள இடத்தில் மனிதன் உலகத்தோடு இணைந்த நிலையிருப்பதால், அவற்றைக் கிளறினால் பெரிய சக்திகள் வெளிப்படுகின்றன.

ஓர் ஆபீஸில் ஏற்படும் சிறு தகராறுகளைச் சுமுகமாகத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அல்லது ஆபீஸருக்கும் ஊழியருக்கும் வந்த தகராற்றை நடைமுறைச் சட்டப்படித் தீர்க்கலாம். இதுவரை நடைமுறையில் இல்லாத ஒரு விஷயத்தில் ஆபீஸருக்கும் ஊழியருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டால் அதைத் தீர்க்க முனையும்போது, எல்லா ஊழியருக்கும் உள்ள உரிமைகளைத் தொடும் நிலை ஏற்படும்.

24. அருள் அதிகரிக்கும்பொழுது அறியாமையும் அதிகரிக்கின்றது. ஏதோ ஒரு நிலையில் அருளும், அறியாமையும் ஒன்றன்றோ?

அருளும், அறியாமையும் ஒன்றன்றோ?

உடலின் ஒரு பகுதி வளர்ந்தால், அடுத்த பகுதியும் வளர்கிறது. ஏனெனில் ஒரு பகுதியின் வளர்ச்சிக்கு மொத்த உடலின் வளர்ச்சி தேவை. எனவே முழு உடல் வளரும்பொழுது, அதனுள் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளும் வளர்கின்றன. அருள் தெய்வத்தின் செயலானாலும் பிரம்மத்தின் ஒரு பகுதியாகும். ஒரு பகுதி வளர, முழுமையின் வளர்ச்சி தேவை, எனவே அடுத்த பகுதிகளும் வளர்கின்றன. அறியாமை ஒரு பகுதி என்பதால் அதுவும் வளர்கிறது.

அறியாமை, அறிவைவிட அதிக சக்தி வாய்ந்தது என்கிறார் பகவான், அறிவு என்பதே முதலில் ஏற்பட்டது. அறிவு, சிருஷ்டியின் தேவைக்காக, தன்னை அறியாமையாக முயன்று மாற்றிக்கொண்டது. அந்த வகையில் அறியாமை அறிவைத் தாண்டிய

நிலையிலுள்ளது. அடிப்படையில் அறியாமை என்பது அறிவிலிருந்து உற்பத்தியானது. ஆகையால் அறியாமை தன் வளர்ச்சி மூலம் தன் எல்லையை எட்டியபொழுது அறிவாக மாறிவிடும். அருள் செயல்படுவதால் அறியாமை அறிவாக மாறுவது இயற்கையன்றோ? இந்த இரு காரணங்களாலும் அருள் அதிகரிக்கும் பொழுது, அறியாமையும் அதிகரிக்கின்றது.

அதையும் தாண்டிய நிலையில் அருள் எதிலிருந்து புறப்பட்டதோ அதிலிருந்துதான் அறியாமையும் புறப்பட்டது என்பதால், அந்த ஒற்றுமையும் உண்டு.

25. மாறுவது அவ்வளவு கடினமன்று. எங்கு மாற வேண்டும், மாற வேண்டியது எது என்று தெரியவே நாளாகிறது.

மாறுவதை விட, மாறும் நிலை சிரமம்.

நாம் உள்ள நிலையிலிருந்து அடுத்த (யோக) நிலைக்கு மாற வேண்டும் என மனிதனால் நினைக்க முடியவில்லை. Ascent to truth சத்தியச் சிகரத்தைத் தொடுவது என்ற நாடகத்தை அன்னை எழுதினார். சத்தியம் மலை உச்சியிலிருக்கின்றது. அதை நோக்கிச் செல்லும் பாதை செங்குத்தானது. பல இலட்சியவாதிகள் சேர்ந்து சத்தியச் சிகரத்தை அடைய முயன்றனர். அவர்களுள் பரோபகாரி, காதலர்கள், நியாயவாதிகள், சாதகர்கள், தத்துவ ஞானிகள் எனப் பலர் இருந்தனர். யாத்திரை கடுமையானது. அதில் பல நிலைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு நிலையை எட்டியவுடன் ஒருவர் அதுவே போதும் என்று அங்கேயே தங்கி விடுகிறார். கடைசியாகச் சிகரத்தை எட்டியவர் இருவர். அவர்கள் இருவரும் சாதகர்கள். அவர்கள் கடந்து வந்த பாதை நினைக்கவும் பயங்கரமானது. அவர்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றி பெரியது என்று நாம் நினைக்கும்போது, அதற்கடுத்த கட்டம் ஒன்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சிகரத்திலிருந்து பாதாளத்தை நோக்கி இறைவன் ஏந்திக் கொள்வார் என்ற நம்பிக்கையுடன் குதிக்க வேண்டும். அதையும்

இரு சாதகர்களும் செய்து முடித்து, சத்தியத்தை அடைகின்றனர்.

Sky diving வானத்திலிருந்து குதிக்கும் விளையாட்டு ஒன்றுண்டு. விமானத்திலிருந்து பாராசூட் அணிந்து நூற்றுக்கணக்கானவர் குதித்து, தரையை அடைந்து மகிழ்வதைப் படங்களில் காணலாம். அவர்கள் எந்தத் தயக்கமும்மில்லாமல் ஆர்வமாகக் குதிப்பதையும் காணலாம். நமக்குப் பார்ப்பதற்கே பயங்கரமானது, குதிப்பவர்களுக்கு எளிதாக இருக்கின்றது. இதற்குரிய பயிற்சி ஆரம்பிக்கும்பொழுது 35 அடி உயரத்திலிருந்து முதலில் குதிக்கச் சொல்வார்களாம். 35 அடி உயரத்தில் நின்று தரையைப் பார்த்தவுடன் உடல் நடுங்கும். பலர் திரும்பிப் போய் விடுவார்கள். பயிற்சியின் ஆரம்பத்தில் 35 அடி உயரத்திலிருந்து ஃபே பார்த்தால் வயிற்றைக் கலக்கும். பயிற்சியின் முடிவில் 35,000 அடி உயரத்திலிருந்து விளையாட்டாகக் குதிக்கின்றனர். ஆரம்பம் கடினம், குதிப்பதானாலும், தெரிந்து கொள்வதானாலும், ஆரம்பம் கடினம்.

புதிய நிலையை அடைய இன்றைய நிலையை விட்டு மாற வேண்டும் என்பதே தெரிவதில்லை. ஏனெனில் இருக்கும் இன்றைய நிலை செளகரியமாகவும், பாதுகாப்பாகவுமிருக்கின்றது. இருக்கும் நிரந்தரச் செளகரியத்தை விட வேண்டும் என்று எவருக்கும் தோன்றுவதில்லை. இருக்கும் செளகரியம் சிறியதானாலும், இருப்பது செளகரியமாக இருக்கும்பொழுது அடுத்ததைப் பற்றி மனம் தெரிந்து கொள்ள விழையாது. இதுவே இயற்கை.

26. பிரகிருதி மனத்தாலும் உணர்வாலும் செயல்படுகிறது. அதுவே செயல்களை நிர்ணயிக்கின்றது. நல்ல நிகழ்ச்சியானாலும், மற்றவையானாலும், சொந்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்றாலும், உலகத்துப் பிரச்சினை என்றாலும், அவை பிரகிருதியின் உள்ளக் கிளர்ச்சியின் பிடியில் உள்ளன.

உள்ளக் கிளர்ச்சியிலுள்ளது உலகத்துப் பிரச்சினைகள்.

மனத்தின் அலைச்சலுடைய அந்தரங்கம் அதுவே, அதைத் தாண்டிய பின்னரே மனிதனுக்குச் சுதந்திரம் கிடைக்கும்.

மனிதன் என்றால் அவனுக்கு முக்கியமானவை என்று சில உண்டு. ஒருவருக்குக் குடும்பம் முக்கியம். அடுத்தவருக்குச் சொத்து முக்கியம். பணம் பலருக்கு முக்கியம். அந்தஸ்து, பணம், மரியாதை, பதவி, மானம், பாசம், பற்று ஆகியவை முக்கியமானவையாக இருப்பதுண்டு.

சொந்த விஷயமானாலும், பொது விஷயமானாலும் உயர்ந்த நல்ல காரியங்களிலும், ஆபத்து சேதம் விளைவித்தவையானாலும், இவை மனிதனைத் தொட்டு உலுக்குவதுண்டு. எந்த விஷயம் மனிதனைத் தொட்டாலும், அவனுக்கு முக்கியமான இடமே மனதில் தொடப்படுகிறது. அதற்கேற்பவே அவன் பாதிக்கப்படுகிறான். எந்த அளவு பாதிக்கப்படுகிறான் என்பதும், எந்த விஷயம் அவனுக்கு முக்கியமாக அமைந்துள்ளது, எந்த அளவுக்கு அந்த விஷயம் முக்கியம் என்பதைப் பொருத்தேயிருக்கின்றது.

விஷயம் எதுவானாலும் தான் ஒருவர் பாதிக்கப் படுவது தம் மனத்தின் அமைப்பைப் பொருத்தே இருக்கின்றது. அம்மனத்தின் அமைப்பே அவருக்குரிய உண்மை. எந்த அளவுக்கு அவரை அது ஆட்டிப் படைத்தாலும், அம்மனமும், அதன் அமைப்பும், surface மேலெழுந்தவாரியான மனத்தையே அவை சேர்ந்தவை. இதன் பிடியில் உள்ளவரை மனிதன் அடிமை.

இதன் பிடியைத் தாண்டினால், மனிதன் ஆழ்ந்த மனத்தையடைகிறான். அதை அடைந்த மனிதனுக்குச் சுதந்திரம் உண்டு. ஆன்மீகச் சுதந்திரம் பெற அது முதற்படி.

27. நம்மைப் பாதிக்காத விபத்துகள் நம் சூழ்நிலையில் ஏற்படுவதுண்டு. எதைக் காண உன் மனம் மறுக்கின்றதோ அதை வலியுறுத்த இயற்கை நிகழ்த்துவன அவை. சொந்த வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் விபத்துகள்,

உன்னைப் பிடித்து நிறுத்தி, அடி கொண்டு கிளறி, அருளைப் பார்க்கும்படி வலியுறுத்துபவையாகும்.

விபத்தாக வரும் அருள்.

அறிவுள்ளவனுக்கு ஆபத்து அருகில் வருவதில்லை. அவனைத் தேடி வாய்ப்பு வருகிறது. அறிவு என்று இங்கு நான் குறிப்பிடுவது படிப்பறிவில்லை. வாழ்க்கையை அறியும் திறனை அறிவு என்று குறிப்பிடுகிறேன். அறிவுள்ளவனை வாழ்க்கை தேடி நல்லதைச் செய்கிறது. அறிவில்லாதவனுக்கு அறிவுறுத்த அவனைப் பாதிக்காத வகையில் அவன் பார்வையில் படும்படிக் காரியங்களை வாழ்க்கை நிகழ்த்துகிறது. இது ஏன் என் கண்ணில் பட்டது என்று அவன் சிந்தித்தால், அதற்குரிய முறையில் மாறிக் கொண்டால், அது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் விலகும். அதைக் காண மறுத்தால், பின்னர் அவனைப் பாதிக்கும் வகையில் அதே விபத்து நடக்கும். முதலிலில்லாத சிந்தனை இப்பொழுது ஏற்பட்டால் இத்துடன் அது விலகும்.

28. அருள் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ளதை உணர்பவனுக்கு ஆபத்து வருவதில்லை. அருள் மீது நம்பிக்கையுள்ளவர் தம்முடன் விபத்து நிகழ முடியாத சூழலைக் கொண்டு வருவார்.

விபத்தை விலக்கும் அருளின் சூழல்.

அருள் தானே செயல்படும் தன்மையுடையது. பொதுவாக மனிதன் காரியங்களைச் செய்யும் பொழுது வேலையில் கவனமாக இருப்பான். தன் திறமையில் நம்பிக்கை வைத்து வேலை செய்வான். எதுவும் முடியாத நிலையில்தான் தெய்வத்தை நினைப்பான். நாம் பஸ் ஏறி ஊருக்குப் போகும் பொழுது டிக்கட் வாங்குவது, ஓர் இடம் பார்த்து உட்கார்வதுதான் நம் கடமை. பஸ் பத்திரமாகச் செல்வதில் எத்தனை மற்ற அம்சங்களிருக்கின்றன? அவையெல்லாம் சரியாக இருந்தால்தான் நாம் பத்திரமாகப் போக முடியும். நாம் அவற்றைப் பற்றி

நினைப்பதில்லை. அவையெல்லாம் நம் கடமைகளில்லை என நினைக்கின்றோம். பஸ் பத்திரமாகப் போக வேண்டியவை நூறு அம்சங்கள். ரோட்டிலும், டிரைவர் கையிலும், இன்ஜினிலும், ரோட்டில் நடக்கும் மற்றவர்களிடமுமாக ஏராளமான அம்சங்கள் கூடி வந்தால்தான் நாம் பத்திரமாக இருக்க முடியும். அவையெல்லாம் ஆண்டவன் கையிலிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சரியாக நடத்திச் செல்வது அருள். அருளின் செயலை நாம் அதுபோல் உணர்ந்தால் சூழலில் அருளிருப்பதை உணர்ந்தவராவோம்.

பஸ்ஸில் ஓர் இன்ஜினியர் வந்து உட்கார்ந்தால், இது புது இன்ஜின் ஆயில் போட்ட முதல் நாள், அதனால் புறப்படும்பொழுது அதிர்ச்சியில்லாமல் நகர்கின்றது என்றறிவார். நமக்கு அது தெரியாது. பஸ் முதலாளி ஒருவர் இந்தப் பஸ்ஸில் ஏறினால், 60 சீட்டும் நிரம்பியிருக்கிறது, நல்ல இலாபம் கிடைக்கிறது, அதனால்தான் பஸ்ஸை நன்றாக வைத்திருக்கின்றார்கள் என்று நினைப்பார். நம் அறிவுக்குச் சில விஷயங்கள் தாம் புலப்படுகின்றன. மற்றவை தெரிவதில்லை. பஸ்ஸுடைய ஒவ்வோர் அம்சத்தையும் உணர்ந்தவர்க்கு அந்த அந்த அம்சத்தின் விபரம் தெரியும். அருள் அத்தனை அம்சத்தையும் நடத்திச் செல்கிறது. நமக்கு இன்ஜின், வருமானம் போன்ற விவரங்கள் தெரியாமலிருக்கலாம். ஆனால் நாம் போகும் பஸ்ஸில் நாம் பத்திரமாக இருக்கத் தேவையானவை ஆயிரம் விஷயங்கள். அத்தனையும் நம் கையிலில்லை என்பது தெரியும். அவை இறைவனின் அருளால் நடக்கின்றன என உணர முடியும். நாம் அதை உணர்ந்தவுடன் அருள் அதிகமாகச் செயல்பட ஆரம்பிக்கும். அதனால், பல நல்லவை நடக்கும். கெட்டவை நடக்க முடியாது. விபத்திற்கு வழியில்லை.

அவ்வருள் மீது முழு நம்பிக்கையுள்ளவர் சூழலில் அருள் இடைறாது செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதால், அங்கு விபத்து ஏற்படுவதில்லை.

29. மனிதனுக்கு விஸ்வாசமில்லை. நம்முள் உள்ள தெய்வ அம்சத்தாலேயே விஸ்வாசத்தை உணர முடியும்.

விஸ்வாசத்தை உணர முடியாத மனிதன்.

ஒரு தொட்டியில் நீரை நிரப்பினால் அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஊற்றிய நீரை எடுத்த பின் தொட்டி காலியாகும். கிணற்றில் நீரை எடுத்தால் நாம் எடுத்த அளவு நீர் சுரந்து மீண்டும் கிணறு நிரம்பும். தொட்டியில் ஊற்றில்லை. மனிதன் தொட்டி போன்றவன். அவன் உடலைக் காப்பாற்றினால் உடலுக்கு விஸ்வாசமில்லை. நன்றி சொல்லத் தெரியாது. அவனுக்கு அறிவைப் புகட்டினால் மனத்திற்கு விஸ்வாசமில்லை. அவன் உடலும், உணர்வும், அறிவும் தொட்டி போன்றவை. அவனுடைய ஆன்மாவுக்கு விஸ்வாசமுண்டு. அதில் நன்றி சுரக்கும். உடலைக் காப்பாற்றினால் ஆன்மா நன்றி சொல்லும், உயிரைக் கொடுத்தால் ஆன்மா நன்றி சொல்லும், அறிவைக் கொடுத்தாலும் ஆன்மா நன்றி சொல்லும். ஆன்மாவுக்கு மட்டுமே விஸ்வாசம் உண்டு. அதில் மட்டுமே நன்றி சுரக்கும்.

30. செயல்கள் முழுமையானவை, நம் விருப்பங்களால் கட்டுப்படாதவை. அன்றாட வாழ்விலும் அவற்றைக் காணலாம். ஒரு பிள்ளையைப் புறக்கணித்து, மற்றொரு பிள்ளையைச் செல்லமாகக் கருதி அவனுக்கு மட்டும் கொடுக்க தகப்பனார் விரும்பியது, புறக்கணித்த பிள்ளை வாழ்வில் பூர்த்தியாவதைக் காணலாம். இது தலை கீழாகவும் நடக்கும். காங்கிரஸ் சுதந்திரம் பெற்றது. ஆயுள் முழுவதும் சுதந்திரத்தை எதிர்த்தவர்கள் நாட்டை ஆள்வதைக் காண்கிறோம். இந்த அம்சத்தைப் புரிந்து கொள்வது ஞானம்.

புறக்கணிக்கப்பட்டவர் பெறும் அதிர்ஷ்டம்.

ஓர் ஊரில் நல்லவர்கள் சிலரும், கெட்டவர்கள் சிலரும் இருந்தால் பெய்யும் மழையும், உதிக்கும் சூரியனும் கெட்டவர்களை ஒதுக்கிவிட்டு நல்லவர்களுக்காக

மட்டும் பலனளிக்க முயல்வதில்லை. ஓர் ஊருக்குப் புதிய பஸ் ரூட் திறந்து மக்களுக்கு வசதி செய்ய முன் வந்தால் திருடி விட்டு தப்பிப்பவனுக்கு அது உதவுகிறது.

இறைவனுக்குத் தேவர்கள் உகந்தவர்கள், அசுரர்கள் ஏற்புடையவர்களில்லை, எதிரிகள் என்று நாம் அறிவோம். ஆனால் அசுரர்களை மூத்த தெய்வங்கள் என்றும், சிருஷ்டியில் தேவர்களுக்கு முன்னால் பிறந்தவர்கள் என்றும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார். பக்தியால் இறைவனை அடைவதைவிட, இறைவனை எதிர்த்தால் விரைவாக அவனை அடையலாம் என்று நாராயணன் துவார பாலகர்களுக்குச் சொல்கிறார்.

நம் கருத்துப்படி ஒரு பிள்ளை வேண்டியவன், அடுத்த பிள்ளை வேண்டாதவன் என்று நினைத்தால், நம் நினைவுக்கு அடுத்த கட்டத்தில் அது மாறாகவும் இருப்பதுண்டு. அதனால்தான் பாரபட்சமான பெற்றோர் எண்ணம், பிற்காலத்தில் எதிராகப் பூர்த்தியாகிறது. செயல்களின் முழுமையை நாம் அறிய முற்பட்டால், அக்கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால் தவறு வாராது. முதலில் தலை கீழாகப் புரிந்தாலும், பின்னால் பலன் வரும்பொழுது தத்துவம் சரியாகத் தெரியும்.

31. வாழ்க்கை மறுத்ததை அன்னை கொடுக்கின்றனாள். கொடுக்கும்பொழுது அதன் தரத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கின்றாள். அன்பைப் பெறாதவர்க்குப் பக்தியை அளிக்கின்றாள். முக்கியஸ்தர்களை வாழ்வு விலக்கினால், அன்னை அவர்களின் தலைவரை உன்னிடம் அனுப்புகிறாள். சமாதிக் குப் போவதைத் தடுத்தால் அன்னையே உன்னை நாடி வருகிறாள்.

உலகம் மறுப்பதை அன்னை தரும் விதம்.

வாழ்க்கை முழுமையானது. நம் கண்ணோட்டம் அரை குறையானது. அன்னையையும், வாழ்வையும் ஒப்பிட்டால் அன்னையின் முழுமை முன்பு, வாழ்வு அரைகுறையாகி விடும். தகப்பனார் மறுத்ததை வாழ்வு

தந்தால், வாழ்க்கை மறுத்ததை அன்னை அதிகமாகத் தருகிறார். ஏனெனில் அன்னையின் முழுமை வாழ்க்கையின் முழுமையைவிடப் பெரியது.

நதி சிறியதாக ஆரம்பித்து வரவரப் பெரியதாகும் தன்மையுடையது. அதேபோல் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்ட பின் வாழ்வு வளர ஆரம்பிக்கும். நாளுக்கு நாள் அதன் ஆழமும், அகலமும் வளர்ந்து கொண்டே போகும். இதுவே அன்னையின் விதி. அன்னையை ஏற்றுக் கொண்ட எந்த விஷயமும் வளர ஆரம்பிக்கும். வளர்ச்சி அன்னையின் தன்மை.

அன்னையின் தன்மையை உணராமல் நமக்குரியதைக் குறுக்கிட்டுத் தடுக்கும் திறனுடையவர்கள் நடுவே வந்து தடுத்தால், அன்று அவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் மறுத்தது திரை மறைவில் வளர்ந்த படியிருக்கும். குறுக்கிட்டவர்களால் நெடுநாள் குறுக்கே நிற்க முடியாது. அவர்கள் விலகிய பின் வளர்ந்த நிலையில் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியது கிடைக்கும்.

மனிதன் அன்பை மற்றவர்க்கு மறுத்தால், அன்பின் சிகரமான பக்தியை அன்னை அவருக்கு வழங்கியுள்ளார். இன்றைய சூழ்நிலையில் முக்கியஸ்தர்களைச் சந்திப்பதைத் தடுக்கமுடியும் என்று தடுத்தால், அன்னை அடுத்த கட்டத்தில் முக்கியஸ்தர்களின் தலைவர் பக்தரை வந்து சந்திக்கச் செய்கிறார். சமூகத்துக்குப் போவதையும் சந்தர்ப்ப விசேஷத்தால் நிரந்தரமாகத் தடுப்பவருண்டு. அன்னை அதையும் அன்று அனுமதித்துவிட்டு எவரைச் சமாதியிலிருந்து பிரித்தாரோ, அவரிடம் அன்னை வலியச் சென்று தரிசனம் தருகிறார்.

32. உலகத்திற்கு சத்திய ஜீவியம் வர பொருள் அவசியம்.

சத்திய ஜீவியத்திற்கு அவசியமானது பொருள்.

சத்தியை வெளிப்படுத்துவது பொருள் என்பதால் சத்திய ஜீவியம் வர பணம் அவசியம் என்கிறார் பகவான். பக்தர்கள் வாழ்வில் பெரும் பணம் வரும் பொழுது இதுவரை நடைபெறாத பெரிய காரியங்கள்

தாமே நடப்பதைப் பார்க்கலாம். உலகத்தில் பொருள் அசுரன் கையில் உள்ளது. பக்தர்கள் சம்பாதிப்பதென்றால் அசுரனுடைய கையிலிருந்து பொருளை மீட்பது என்று பொருள். அப்பொருள் சத்திய ஜீவியம் வருவதற்கு உதவியான கருவியாக இருக்கும்.

சத்திய ஜீவியம் உலகை நாடி வர மூன்று நிபந்தனைகளை பகவான் கூறுகிறார். பொருள் அவற்றில் ஒன்று. அந்த மூன்றும் பின்வருமாறு:

1. சர்க்கார் நம் கையில் இருக்க வேண்டும்,
2. உடல் வெண்கலம்போல் தரமாக இருக்க வேண்டும்,
3. பொருளுக்குரிய சக்தி இந்த இலட்சியத்திற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும்.

33. தியாகத்தில் சிறந்ததொன்றுண்டு. அது சர்வ ஆரம்பப் பரித்தியாகி ஆவது.

சர்வ ஆரம்பப் பரித்தியாகி.

தனக்குச் சொந்தமான பொருளைப் பிறருக்குக் கொடுப்பது தியாகம். பொருள் ஜடமானது. உடலைச் சார்ந்தது. அதனால் முதல் நிலையிலுள்ளது. அடுத்தது உணர்வு. அதை உயிர் என்றும் சொல்வதுண்டு. அதைச் சேர்ந்தது உரிமை. உடைமையைத் தியாகம் செய்பவனால் உரிமையைத் தியாகம் செய்ய முடியாது. சொத்துரிமை, முறைப்பெண், எனக்கு உரிமையாகச் சேர வேண்டிய பரிசு, பரிட்சையில் நான் பெற்ற முதல் மார்க்கின் மீதுள்ள உரிமையைப் பிறருக்குத் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைப்பவரிலர். அது பெரிய தியாகம். அடுத்த உயர்ந்த நிலை மனம், அதற்குரியது அறிவு. அவற்றையெல்லாம் தியாகம் செய்யக்கூடிய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை மனிதனுக்கு ஏற்படுவதில்லை.

பேராசிரியர்கள், வல்லுநர்கள், நிபுணர்கள், மேதைகள், தத்துவஞானிகள், பரம்பரையாக வந்த

ஞானம் பெற்ற ஜோஸ்யர்கள், மதாசார்யர்கள், ஆசாரக் குடும்பத்தில் பெற்ற ஞானம் பெற்றிருப்பவர்களால் பரம்பரை பரம்பரையாகப் போற்றப்படும், பெருமையாகக் கருதப்படும். இதைத் தியாகம் செய்ய முன் வர முடியாது. உயிரையே கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம் பஞ்சாங்கம் கணித்தவர், ஜோஸ்யம் மூடநம்பிக்கை அதனால் அதை நான் விட்டு விடுகிறேன் என்று சொல்ல முன் வருவாரா? உலகத்தில் புதிய அறிவு ஏற்பட்டு பழைய அறிவைப் புறக்கணிக்கும்பொழுது, இவர்கள் படும்பாடு பெரியது. இவர்கள் இதை விட்டுவிட முன் வந்தாலும், இவர்கள் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளாது. 70 ஆண்டுகளாகப் போற்றி வளர்த்த கம்ப்யூனிசம் அர்த்தமற்றது என்று ரஷ்யர்கள் இன்று சொல்ல என்ன பாடுபடுகிறார்கள் என்பதைக் காண்கிறோம். ஆசாரமான பழக்கங்களுக்காக நாம் பரம்பரையாக உயர்வாகக் கருதப்பட்டோம். இன்று ஆசாரம் மூட நம்பிக்கை என்று மனம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா? காலம் மாறிவிட்டது. அவையெல்லாம் உயர்ந்தவைதாம். இந்தக் காலத்திற்குப் பொருந்தாது என்று மனம் சொல்லுமே தவிர ஆசாரம் மூடநம்பிக்கை என ஏற்றுக் கொள்ளுமா? விஞ்ஞானத் தத்துவங்கள், சொல்லாராய்ச்சி, சரித்திர ஆராய்ச்சி, ஆகியவற்றில் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் மாறுவதுண்டு. மாறிய நிலையில் பழைய தத்துவங்களை விட முடியா. அவர்களுள் ஏற்படும் மனப் போராட்டம் பெரியது.

உடைமை, உரிமை, அறிவால் பெற்ற பெருமையைத் தியாகம் செய்வது மிகக் கடினம். இவற்றை எல்லாம் செய்ய முன்வருபவர்கள் இலட்சியவாதிகள். இவர்களைக் காண்பது அரிது. ஆன்மீகத்தில் தான் என்பதை தியாகம் செய்து தான் உள்ள இடத்தில் இறைவனை அமர்த்த வேண்டும். தான் என்பதை நாம் அகந்தை எனப் புரிந்து கொள்கிறோம். இது சரி என்றாலும், இது முதல் நிலை.

தினமும் காரியங்களைச் செய்ய நாம் எண்ணத்தாலும், உணர்வாலும் முன் வருகிறோம். அதாவது நம் காரியங்களை எண்ணம் ஆரம்பிக்கின்றது. மற்ற காரியங்களை உணர்வு ஆரம்பிக்கின்றது. உணர்வோ, எண்ணமோ ஆரம்பிக்காமல் காரியங்கள்

நிகழ்வதில்லை. எண்ணம் ஆரம்பித்தாலும், உணர்வு ஆரம்பித்தாலும், தான் என்பதே அவ்வுருவில் இவற்றை ஆரம்பிக்கின்றன. இவையெல்லாம் நான், தான், அகந்தை என்பதின் வெளிப்பாடுகள். இந்த ஆரம்பத்தைத் தியாகம் செய்தால் அகந்தை வெளிப்படாது. மணி 7, பேப்பர் படிக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது, படிக்கின்றோம். எண்ணம் ஆரம்பித்த செயல் அது. மகன், எதிர்வீட்டுப் பையன் சைக்கிளை விடுகிறான். அவனைக் கூப்பிட்டு இனி அப்படிச் செய்யாதே என்கிறோம். அவர்கள் வீட்டுச் சைக்கிளை நீ விட்டால் நமக்கு மரியாதை குறைவு என்பது மரியாதை உணர்வால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காரியம். ஒரு நாளில் பல நூறு காரியங்களை எண்ணத்தாலும், உணர்வாலும், பழக்கத்தாலும், ஆரம்பிக்கின்றோம்.

இந்த ஆரம்பிக்கும் உரிமையைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியது யோகப் பயிற்சி. ஆரம்பிக்காமல் என்ன செய்வது என்று கேட்கலாம். ஆரம்பிக்கும் எண்ணத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்து சும்மா இருந்தால் அன்னை உன்னுள் காரியங்களை ஆரம்பிப்பார். அப்பொழுது நீ அன்னையின் கருவியாவாய். ஆரம்பத்தைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும். சர்வ காரியங்களையும் ஆரம்பிப்பதைத் தியாகம் செய்பவன் சர்வ ஆரம்பப்பரித்தியாகிறான்.

34. நமக்கு உரிமையில்லாததை நாம் விரும்புகின்றோம். மற்றவர்க்கு உரிமையில்லாததை நாமே முனைந்தளித்தால் அச்செயல் (love) அன்பாக மாறுகிறது.

அருளாக வருவது, அன்பாக வெளிப்படுகிறது.

ஆசையால் உரிமையில்லாததை விரும்புகிறோம். அன்பால் பிறர்க்கு உரிமையில்லாததைச் செய்கிறோம். அருள் தானே செயல்படுவது. நமக்குத் தெரியாமலேயே செயல்படும். நமக்கு உரிமையில்லாததைக் கொடுக்கும். இதைத்தான் தானே நடந்தது, ஆண்டவன் செயல், அருள், அதிர்ஷ்டம் என்று கருதுகிறோம். அருளைப்

பெறும் மனிதன் அதை வெளிப்படுத்தினால் அன்பாக வெளிப்படுகிறது என்கிறார் அன்னை. அருளும், அன்பும் ஒன்றே. நம்முள் வருவதற்கு முன் அருளாக இருக்கிறது. நம்மிடமிருந்து வெளிப்படும்பொழுது அன்பாகக் காணப்படுகிறது.

எனவே அருளை நம்முள் செயல்பட அழைக்கும் வழி, அன்பை வெளிப்படுத்துவது. அதாவது பிறர்க்கு உரிமையில்லாததை நாமே முனைந்து அவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகும். எப்படி அருள் தானே நமக்குக் கொடுக்கின்றதோ, அப்படி நாம் பிறருக்கு அன்பால் கொடுக்க வேண்டும்.

அன்பை வெளிப்படுத்த நாமே முனைந்து செயல்பட வேண்டும். அன்பு வெளிப்பட்டால், அருள் உள்ளே வரும்.

35. இன்று உன் மனநிலையுள்ள இடத்தில் ஆரம்பிக்கா விட்டால், ஆரம்பிக்க முடியாது.

ஆரம்பத்திற்குரிய ஒரே இடம்.

இரண்டடி உயரத்தில் விட்டுவிட்ட சுவரைப் பூர்த்தி செய்ய, அதே இடத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். B.A. முதல் வருஷத்தில் படிப்பை விட்டுவிட்டவன் 4 வருஷம் கழித்து படிப்பைத் தொடர்ந்தால் முதல் வருஷத்திலிருந்து மீண்டும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். இரண்டாம் வருஷத்திலிருந்து தொடர முடியாது. 4 வருஷமாகிவிட்டதால் M.A. முதல் வருஷத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது சகஜம். அதற்கு வாழ்க்கை இடம் கொடுக்காது. படிப்பு, பயிர், தொழில், குடும்ப விவகாரம், வியாபாரம், அரசியல் எதுவானாலும், இடைவெளி ஏற்பட்டுவிட்டால், மீண்டும் அங்கிருந்து ஆரம்பித்தால்தான் காரியம் பூர்த்தியாகும்.

யோகத்தை ஆரம்பிக்க விரும்புபவர் தம் வயதிற்கேற்ற அளவிலோ, படிப்புக்கு ஏற்ற முறையிலோ,

அந்தஸ்திற்குத் தகுந்தாற் போன்ற முறையை அனுஷ்டிக்க முடியாது. தம் மனநிலை இன்றுள்ள இடம் எது என்று கண்டு அந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

குடும்பத்தின் மீது பற்றுள்ளவர், முதற்படியாக அப்பற்றைக் களைய வேண்டும். ஆத்திரக்காரருக்கு ஆரம்பம் ஆத்திரத்தை அழிப்பது. ஆசையால் நிரம்பியவர் ஆசையை அழிக்க முன் வரவேண்டும்.

இன்று நம் மனநிலை எது என்று அறிய வேண்டும். அங்குக் கட்டுப்பாட்டை discipline ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதன்றி, எனக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் நூல்கள் மனப்பாடம். எனவே நான் யோகத்தை ஆரம்பிக்க முதற்படியாகத் தியானத்தை மேற்கொள்கிறேன் என்றால் அவருக்குத் தியானம் அமையாது. தியானத்தில் ஆசை பூதவருவுடன் கிளம்பும்.

36. எதை நம்மால் விடமுடியவில்லையோ, அது நாமுள்ள நிலையைச் சுட்டிக் காட்டும். (உ.ம்) பாசம், சுபாவம் தனக்குள்ள முக்கியத்துவம் போன்றவை.

விடமுடியாத நம் நிலை.

37. அன்னை தண்டிப்பதேயில்லை. இருப்பினும் பக்தர்களுக்குச் சிரமம் வருகிறது. அவற்றிற்கான காரணங்கள் பின்வருவன :

அறிவில்லாத செயலை அடமாகச் செய்வது.

தெரிந்தும் அன்னையின் பாதுகாப்பை விட்டு விலகுதல்.

அன்னைக்குப் பிடிக்காது என்று தெரிந்தும், அதைச் செய்வது.

38. இம்மாதிரி நிலைகளிலும் அன்னையின் பாதுகாப்புப் பேரளவில் தொடரும். அதையும் மீறி வற்புறுத்தலுடன் அடம் செய்தால் கஷ்டம் வருகிறது.

தொடரும் பாதுகாப்பை விலக்கும் சபாவம்.

கடன் வாங்கி அதைத் திருப்பித் தராமலிருக்கும் உபாயங்களையும், சாகஸங்களையும் கற்றுணர்ந்து அதனால் வரும் மரியாதைக்குறைவைப் பொருட்படுத்தாத அளவுக்கு வெட்கத்தை விட்டுக் கொடுத்தவர், அன்னை பக்தரானவுடன் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் நல்லது நடக்கும்பொழுது கடன் வாங்குவதற்கு வெட்கப்பட்டு அதை விட வேண்டும். பழைய கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும்.

அதற்கு மாறாகப் புது நிலைமையில் கடன் கிடைக்கிறது, ஏற்கனவே ரூ. 200, ரூ. 300 தான் கடன் வாங்க முடியும் இப்பொழுது ரூ. 5000 கூட வாங்க முடிகிறது. ஏன் ரூ. 25,000 கேட்டேன் ஒருவன் கொடுத்து விட்டான் என்று தொடர்ந்து கடன் வாங்குபவர்க்குப் பழைய வருமானத்தைப்போல் இருமடங்கு, மும்மடங்கை அன்னை கொடுத்தபொழுது தன்னை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

அதற்குப் பதிலாக இது என் புதுச் சந்தர்ப்பம். அதிக வருமானம் அன்னை கொடுத்தது. பெரிய கடன்கள் அருள் கொடுத்தது என்று இரண்டையும் பெற்று ஆடம்பர வாழ்வை அதிகபட்ச நிலையில் நடத்த ஆரம்பித்தால் 1 மாதம் நீடிக்காது. வேறு அம்சங்களால் 1 வருஷம் நீடிக்கிறது. மனிதன் தன் பாணியை அதிகமாக்கிக் கொள்கிறான். 2ஆம் வருஷம் நீடித்தால் மேலும் அதிகம் தவறு செய்கிறான். மூன்றாம் வருஷத்தில் எதுவும் பலிக்கவில்லை என்றால் தன் தவறு மன்னிக்க முடியாதது என்று தெரியவில்லை. அன்னையை எல்லாம் நம்ப முடியாது, எவ்வளவோ பக்தியுடனிருந்தேன், அன்னை கைவிட்டு விட்டார்கள், இந்தத் தண்டனையைக் கொடுத்தார்கள் என்றே அவனுக்கு நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

அதிகப்பிரசங்கமான ஒரு சொல் சொன்னால் உத்தி யோகம் போய்விடும். அந்தச் சொல்லை அன்னையின் அருளால் பெரிய அந்தஸ்து பெற்றவர், அந்தஸ்தைக் கொடுத்தவரிடமே சொல்வதைக் கேட்டு அனைவரும் திகைத்தனர். இனி ஒரு கூடினம் கூட இது நீடிக்காது என்று அனைவரும் உணரும்பொழுது, அவர் சொல்லைப் புறக்கணித்து, அவருக்குப் புத்திமதி கூறி அனுப்பினால் நான்கு நாள் கழித்து வந்து அதே சொல்லைச் சொல்கிறார். கேட்டவர் அனைவரும் திகைத்ததுடன் சலித்துப் போகிறார்கள். எத்தனை தரம் மன்னித்தாலும், புத்திமதி சொன்னாலும், எவருமே மன்னிக்க முடியாததை எத்தனை தரம் மன்னித்தாலும், மீண்டும் அதே சொல், அதே செய்கை முன் வருகிறது.

இனி அவர் சொல்லால் திருந்தமாட்டார், அருளால் திருந்தமாட்டார் என்ற நிலையில் அருள் செயல் படுவதை நிறுத்தும். கடன் அதிகமாக வாங்கியவருக்குக் கடனுக்குள்ள மரியாதை வரும். அதிகப் பிரசங்கத்தனத்திற்கு அதற்குள்ள பதில் வரும். அன்னை தண்டித்து விட்டார் என்று அலறுவது இவர்கள் வழக்கம்.

39. கண்ணுக்கு முன்னாலிருப்பதைக் காண மறுப்பவன் மனிதன். 100 முறை சொல்லியதைப் புதியதுபோல் மீண்டும் கேட்பான். அன்னை இதைக் unconsciousness கண் மூடித்தனம் என்கிறார்.

* கண்ணுக்கு முன்னாலிருப்பதைக் காண மறுப்பவன் மனிதன்.

* பார்வையற்ற திறந்த கண்கள்.

- பிறருக்கு நாம் தவறாமல் சொல்லும் புத்திமதியை நாம் கடைப்பிடிப்பதில்லை.
- இருபது முறை நஷ்டம் ஏற்பட்ட முறையை இருபத்தி ஓராவது முறையும் கடைப்பிடிக்கின்றோம்.
- திருமணமாகி 8 வருஷமாகக் கணவன் செய்ய மறுத்ததை இன்று நடக்கும் என்று கேட்கும் மனைவி உண்டு.

- ஓர் ஊருக்குப் போகும்பொழுது போக டிக்கெட்டு வாங்கிக் கொண்டு எப்படியாவது திரும்பலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் புறப்படுதல் ஒரு சிலர் பழக்கம்.
- தனக்குச் சூன்யம் வைத்த பார்ட்னரால் இந்த நேரம் நல்லது நடக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதும் உண்டு.
- ரூ. 200 விலை சொல்லும் பொருளைப் பேரம் பேச வேண்டும் என்று ரூ. 20க்கு கேட்டுப் பேரத்தை ஆரம்பிக்கும் நபர் ஒருவர்.
- 63 வருஷமாக ஆயிரம் விஷயத்தை எதிர்பார்த்தேன். இதுவரை ஒன்றுகூட நடந்ததில்லை. என்றாலும் என் மனம் இன்னும் ஏதாவது பெரியது நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கின்றது.
- கடந்த இருபது வருஷமாக என் கண் இதிரே சுமார் நூறு சிக்கலான விஷயங்களில் நூற்றுக்கு நூறு நாணயமாக நடந்தவரை இன்று என் விஷயத்தில் மனம் நம்ப மறுக்கிறது. என் விஷயத்தில் எத்தனையோ முறை நாணயமாக நடந்திருப்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறது.
- அகராதி என்று சிறு வயது முதல் 30 வருஷமாகப் பெயர் வாங்கியவருக்கு இன்றும் ஏன் தன்னை இப்படி நினைக்கின்றார்கள் எனப் புரிவதில்லை.

Unconsciousness கண்மூடித்தனம் மனிதனுடைய மனநிலை. நான் கண்மூடித்தனமாக இல்லை என கண்மூடித்தனமாகப் பேசுவது வழக்கம். நாம் கண்மூடித்தனமாக இருக்கின்றோம் என்று அறிவது முதல் நிலை. எந்த விஷயத்தில் அப்படியிருக்கின்றோம் என்றறிவது அடுத்த நிலை. மாறுவது கடைசி நிலை.

40. உடலில் உணர்வில்தாதவருண்டு. மேளச் சத்தம் கேட்டவுடன் எழுந்து ஓடுபவருண்டு. அது போலின்றி

மனத்தால் உணர்வைக் கட்டுப்படுத்துபவருண்டு. உணர்ச்சியை மனம் கட்டுப்படுத்துவதுபோல் ஜீவியம் மனத்தைத் தாண்டியிருக்கிறது. அன்னை அது போன்றே செயல்படுகிறார். சிந்தனை நின்ற பின் ஒரு பெரிய எண்ணம் உதயமாகிறது. எண்ணத்தை நிறுத்தி ஜீவியத்தால் மட்டுமே செயல்படமுடியும். அதைச் சாதிக்க சிந்தனையைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும்.

மௌனத்தில் பெரிய எண்ணம் உதயமாகும்.

ஆசைக்குக் கடிவாளம் போடாவிட்டால், வாழ்க்கையே இல்லை. அவரவர்கள் தத்தமக்குப் பிரியப்பட்டதைக் கட்டுப்பாடின்றிச் செய்தால், நம் வாழ்க்கை காட்டு வாழ்வு போலிருக்கும். எந்த அளவுக்கு ஆசை கட்டுப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நாம் நாகரீகம் உடையவர்களாகிறோம். வாழ்க்கையில் நம்மோடு ஒத்தவர்களைப் பார்த்தால் தம் உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துபவர்கள் முன்னேறுவதையும், உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதவர்கள் முன்னேற முடிவதில்லை என்பதையும் காண்கிறோம். அறிவு, உணர்ச்சியைவிட உயர்ந்தது. உணர்ச்சி தானே கட்டுப்படாது. அறிவால் உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஒரு நிலையில் உள்ள வேகம், அடுத்த நிலையிலுள்ளதற்குக் கட்டுப்படும். அதற்குக் கட்டுப்பாடு என்று நாம் பெயரிடுகிறோம்.

அதேபோல் அறிவைவிட, ஜீவியம் உயர்ந்தது. உணர்வைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதவன் சாதாரண மனிதன். சாதாரண மனிதனுக்கு அறிவைக் கட்டுப் படுத்தவேண்டும், கட்டுப்படுத்த முடியும் என்றே தோன்றாது. அறிவு கட்டுப்படாது. அறிவு கட்டுப்பட்ட நிலைக்கு மௌனம் என்று பெயர். அது தவ் நிலை. அறிவு கட்டுப்பட்டால் அதற்கடுத்த ஜீவியத்திற்குத்தான் consciousness கட்டுப்படும். சிந்தனையைத் தியாகம் செய்ய முன் வந்தால் அறிவு ஜீவியத்திற்குக் கட்டுப்படும். அது மோன நிலை, தபஸ்வியின் நிலை, அது சித்தித்தால் மௌனம் சித்திக்கும்.

41. எண்ணத்தைச் சமர்ப்பித்தால் எண்ணத்தின் பின்னாலுள்ள ஜீவியம் செயல்பட ஆரம்பிக்கும்.

ஜீவியம் செயல்படும் சமர்ப்பணம்.

உணர்ச்சியேயில்லாமல், உடலால் செயல்படும் மனிதனை நாம் பார்க்கிறோம். அவன் வேலை செய்வான். பாசம், பற்று இருக்கா. சாப்பாடு இருந்தால் போதும். தூங்கி விடுவான். குழந்தை இறந்தாலும் அவனைப் பாதிக்காது. திட்டினாலும் கோபம் வாராது. சாப்பாடுதான் முக்கியம். இவனைச் சாப்பாட்டு ராமன் என்பார்கள். இவன் எந்தக் குடும்பத்தில் பிறந்தாலும் அங்கே கடைசி நிலையிலிருப்பான். பொதுவாகக் கூலி வேலை செய்பவர் நிலை இது.

அறிவேயில்லாமல், உணர்ச்சி வசப்பட்டவரைப் பார்க்கின்றோம். அடிக்கடி ரோஷம் வரும். கோபம் வரும். படபடப்பாக இருப்பார்கள், நிதானமிருக்காது. ஆசையின் பிடியிலிருப்பார்கள். அவர்கள் பொதுவாக வாழ்க்கையை எந்த நிலையில் ஆரம்பித்தார்களோ, அங்கேயே இருப்பார்கள். மேலே போவது கடினம். போனாலும் மீண்டும் கீழே வரும் வாய்ப்பும் அதிகம். இருக்குமிடத்திலிருந்தும் மேலும் கீழே போக வாய்ப்புண்டு. பெரிய முன்னேற்றம் இவனுக்குக் கிடையாது. மற்றவர்கள் அவனைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, “சுத்தமா அறிவேயில்லை அவனுக்கு” என்பார்கள்.

எண்ணம் அறிவைப் பிரதிபலிக்கும். அறிவுள்ளவன் உயர்ந்தவன். இராமசாமி முதலியார், இலட்சுமணசாமி முதலியார், சர். எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் போன்றவர்களைப் பற்றி நினைத்தால் அறிவாளிகள் என்ற நினைவு வருகிறது. இவர்கள் பெற்ற முன்னேற்றம் அறிவால் மட்டும் ஏற்பட்டதன்று. இவர்களுக்கிணையாகச் சொல்லப்போனால் அதிகமாக அறிவுடையவர் அநேகர் இவர்களுடனிருந்தனர். அவர்கள் அறிவு சிறந்தது. அறிவுக்குரிய பலனை அவர்கள் பெற்றார்கள். Prof. ஹிரியண்ணா, நீலகண்ட சாஸ்திரி, போன்றவர் பலருண்டு. அவர்களுடைய அறிவு

உயர்ந்தது. அவர்கள் பெரிய பதவியில் இருந்தார்கள். ஆனால் இராதாகிருஷ்ணனும், முதலியார் சகோதர்களும் நாட்டில் உச்சகட்டப் புகழை எட்டியதற்குக் காரணம் அவர்கள் அறிவு, அதை விடப் பெரிய ஜீவியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தது. அதற்குரிய நிதானம் மேலோங்கியிருந்தது.

எண்ணம் சமர்ப்பணமாகி ஜீவியம் செயல்பட்டால், எண்ணத்தால் பெறும் பலனைவிட பல மடங்கு உயர்ந்த பலன் பெறுவார்கள்.

42. உணர்ச்சியைச் சமர்ப்பணம் செய்தால் அதன் பின்னணியில் உள்ள ஜீவியம் தானே செயல்படும். செயலைச் சமர்ப்பணம் செய்தால் உடலின் ஜீவியம் செயல்படும்.

உடலின் ஜீவியம் செயல்படும்விதம்.

எண்ணத்தின் பின்னாலுள்ளது (mental consciousness) எண்ணத்தை உற்பத்தி செய்த ஜீவியம். உணர்ச்சியின் பின்னாலுள்ளது அதை உற்பத்தி செய்த ஜீவியம். இது முந்தையதை விட சக்தி வாய்ந்தது. இதைவிட அதிக சக்தி வாய்ந்தது உடலின் ஜீவியம்.

நாம் எழுதக் கற்றுக் கொள்ளும்பொழுது நன்றாக எழுத, கொஞ்ச நாளாகிறது. அதைக் கற்றுக் கொள்வது எண்ணத்தின் பின்னாலுள்ள ஜீவியம். பல வருஷங்களான பின் உணர்ச்சியின் பின்னாலுள்ள ஜீவியம் கற்றுக் கொள்கிறது. அப்பொழுது நம் கையெழுத்திற்குத் (signature) தனி முத்திரை ஏற்படுகிறது. அடுத்த தலைமுறையில் உடலின் ஜீவியம் இரத்த சம்பந்தமாகக் குழந்தைகளுக்குச் செல்கிறது. குழந்தை எழுத ஆரம்பிக்கும்பொழுது தகப்பனார் அறிவு அவனிடம் வெளிப்படுத்துவது உடலின் ஜீவியம்.

- 43. எண்ணம், உணர்வு, செயல் மூன்றையும் சமர்ப்பணம் செய்தால் ஜீவனுடைய ஜீவியம் (the consciousness of the being) செயல்படும்.**

ஜீவனுக்கும் ஜீவியம் உண்டு.

நம் திறமைக்கு முதல் நிலை எண்ணம். கற்றுக் கொண்டு செய்வதைக் குறிக்கும் இது. அடுத்த நிலை உணர்வு, ஆர்வமாகச் செய்வதைக் குறிக்கும். மூன்றாம் நிலைத் திறமை அனுபவத்தால் வருவது. உடல் பல வருஷம் அனுபவப்பட்டதால் ஏற்படும் திறமை இது. இவற்றிற்கு முழுமை கொடுப்பது ஜீவன். இது நீண்ட அனுபவத்தாலோ அல்லது அடுத்த தலைமுறையிலோ வரும்.

எந்த நிலையிலும் சமர்ப்பணம் அந்த நிலையிலுள்ள திறமையை அதிகப்படுத்தும். அடுத்த நிலைக்குரிய திறமையை வெளிப்படுத்தும். தையல் மிஷினில் தைக்க முதல் நாள் ஒருவர் சொல்லிக் கொடுப்பதை அறியாமல் தெரிந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக அவர் சொல்லும் ஒவ்வொன்றையும் அன்னைக்குச் சமர்ப்பணம் செய்து மௌனமாகக் காத்திருந்தால், அறிவு விலகி அதன் பின்னுள்ள ஜீவியம் கற்றுக் கொள்ளும். அன்றே அவரை மிஷினில் உட்கார்ந்து தைக்கச் சொன்னால், பல மாதம் பயின்றவர்போல் நாம் தைப்பதைக் காணலாம். இது சமர்ப்பணத்தால் ஏற்படுவது.

- 44. மனிதன் சர்வஆரம்பப்பரித்தியாகியானால் ஜீவியம் தானே செயல்படும்.**

தானே ஜீவியம் செயல்படும் சர்வஆரம்பப்பரித்தியாகம்.

சர்வ ஆரம்பத்தையும் பரித்தியாகம் செய்தபொழுது மேற்சொன்ன மூன்று சமர்ப்பணத்திற்கும் சேர்ந்த பலன் ஏற்படும்.

- 45. உயர்ந்த செயலையும் தாழ்ந்த மன நிலையுடன் மனிதன் பார்ப்பதால் அவை சிறியனவாகத் தோன்றும். தாழ்ந்த செயலையும் உயர்ந்த மன நிலையுடன் இறைவன் காண்பதால் அவை உயர்ந்து தோன்றும். உயர்ந்த நிலையிலிருந்து உலகத்தின் செயல்களைக் காண முயலும் மனிதன் தெய்வத்தை நோக்கிச் செல்கிறான்.**

தெய்வத்தை நோக்கிச் செல்லும் மனநிலை.

நம் வீட்டிலுள்ள பொருளை இன்னொருவர் நாம் அறியாமல் எடுத்துப் போனால் அதைத் திருடு என்கிறோம். திருடியவன் கிடைத்தால் அவனைத் தண்டிக்கின்றோம். ஒரு பிஷப் வீட்டில் வெள்ளி வத்தி ஸ்டாண்டைத் திருடியவனை போலீஸ் பிடித்து வந்து அவரிடம் நிறுத்திய பொழுது, 'நான் உனக்கு இரண்டு ஸ்டாண்ட் கொடுத்தேன், ஏன் ஒன்றை இங்கு வைத்துப் போய்விட்டாய்? அதையும் எடுத்துக் கொள், என்று கொடுத்தார். நம் பொருள் திருடு போயிற்று என நாம் நினைக்கிறோம். அவன் பசியால் வாடுவதை அவர் நினைக்கின்றார்.

நமக்கு எரிச்சல் மூட்டும் செயல்களையும், அருவெறுப்புத் தரும் செயல்களையும், தவறாகத் தெரிவனவற்றையும் மனநிலையை உயர்த்திக் கொண்டு பார்த்தால் அச்செயல்களில் தெய்வம் வெளிப்படுவது தெரியும்.

நம்மை ஏமாற்றுபவனை எப்படி இதுபோல் உயர்ந்ததாகக் கருத முடியும்? என்றால், அன்னை அதற்குக் கூறும் பதில் வேறு. அவனுடைய மன நிலையுடன் நாம் ஒன்றிப் போய் அவனுடைய கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், பிறரை ஏமாற்ற வேண்டும் என்ற அவசியம் அவனுக்கு அமைந்துள்ளது தெரியும். அதற்காக நாம் அவனைக் கண்டு பரிதாபப்பட வேண்டும். ரூ. 1500 சம்பளம் பெறுபவன் தனக்கு ரூ. 2000 சம்பளம் என்று சொன்னால், தன் சம்பளத்தைச் சொல்ல அவன் கூச்சப்படுகிறான் என்று பொருள். உண்மையை அறிந்து அவனைக் கேலி செய்வது தாழ்ந்த மனநிலை. அதைத் தெரிந்து அவனுக்காகப் பரிதாபப்படுவது உயர்ந்த மனநிலை.

46. மறுப்பு ஆர்வமானால் திருவுருமாற்றம் ஏற்படும்.

தனக்குப் பழக்கமானவை தவிர் மற்றவற்றை மனிதன் எதிர்க்கின்றான், வெறுக்கிறான், மறுப்பு தெரிவிக்கின்றான். இதுவே அவன் வழக்கம், எந்த மாறுதல் வந்தாலும் முதலில் மறுப்பது மனித சுபாவம். அன்று குடுமியை மாற்றிக் கிராப் வெட்டிக் கொண்ட பொழுதும், இன்று கிராப்பை மாற்றி நீண்ட முடியை வளர்த்தபொழுதும் புறப்பட்ட எதிர்ப்பு பெரியது. உடை, உணவு, ஸ்டைல், கருத்து, பழக்கம், வழக்கம் மாறியவண்ணமிருக்கின்றன. முதலில் மறுப்பு வருகிறது. பிறகு அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஏற்றுக் கொண்ட பின் முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது. ஆங்கிலப் படிப்பு வந்த காலத்தில் அது நீசபாஷை, படிப்பது அனாசாரம் என்றார்கள். ஆக்ஸ்போர்ட் போய் படித்தவர்களை ஜாதிப்பிரஷ்டம் செய்தார்கள். சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியவர்களை ஊர் விலக்கியது. புதிய course பாடம் படித்தவர்க்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. புதிய பயிரிட்டவர்களைக் கேலி செய்தார்கள். இவர்கள் எல்லாம் முன்னோடிகள். இவர்களை எதிர்ப்பதற்குப் பதிலாக வரவேற்பு தெரிவித்தால் உலகம் எளிதில் முன்னேறும்.

இறைவன் நம் மீது அருளைப் பொழிகிறான். அவன் செயல் நாமறிந்த முறையில் வந்தால் வரவேற்கிறோம். வேறு உருவத்தில் வந்தால் மறுப்புத் தெரிவிக்கின்றோம். ரூ. 4000 சம்பாதித்தவருக்கு ரூ. 6000 சம்பளம் வந்தவுடன் அன்னைக்கு நன்றி தெரிவித்து அடுத்த நாள் அந்த வேலையில் சேர்ந்தார். ஒரு மாதம் கழித்து அவருக்கு இந்தோனேஷியாவில் ரூ. 40,000 சம்பளத்தில் வேலை வந்தது. அவர் வீட்டார் அதை ஏற்கக் கூடாது என்றனர். அருள் புதிய பாதையை அதற்கேற்ப ஏற்படுத்தும். நமக்கே உரிய வழியில் மட்டும் செயல்படாது. மறுப்பு தெரிவிப்பதற்குப் பதிலாக நம்மை நாடி வருவது அருள் என உணர்ந்து ஆர்வம் தெரிவித்து ஏற்றுக்கொண்டால் திருவுருமாற்றம் ஏற்படும்.

47. பகவான் “நான்” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவது அரிது.

பகவான் குறிப்பிட்ட ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

அகந்தை அழிந்த பின் நான் என்ற சொல்லுக்கு வேலை குறைவு. தன்னைக் குறிப்பிட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால் நான் என்பதை பிரயோகிக்க வேண்டும். வங்காளிகளுக்கு ‘வி’ உச்சரிக்க வராது. அதனால் வி வரும் இடங்களில் ‘பி’ என்று சொல்வார்கள். வங்காளச் சாதகர்களுக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்று உச்சரிக்க முடியவில்லை என்பதால் ஆதிநாளில் தம் பெயரை அரபிந்தோ என மாற்றிக் கொண்டார். ஜோதி ஏற்பட்டு உள்ளொளி பெருகி வெள்ளொளி பொன்னொளியான பின் நான் அழிந்துவிட்டது. அங்கு ஜோதி நிலைத்தது. அதுவும் பொன்னொளியான பின் அதை நான் என்று குறிப்பிடக் கூடாது. அரபிந்தோ என்றும் குறிப்பிடக் கூடாது. அதை Sri Aurobindo ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்றே குறிப்பிட வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. சீனிவாசன் என்ற பெயர் வாசன் என்பதற்கு முன் ஸ்ரீ சேர்ந்தது. அதனால் சீனிவாசனை வாசன் என்று இன்று நாம் சொல்ல முடியாது. ஸ்ரீ பிரகாசா கவர்னராக இருந்த பொழுது அவர் பெயரில் ஸ்ரீ கலந்திருப்பதால் அதை Sri Sriprakashா ஸ்ரீ ஸ்ரீ பிரகாசா என்றெழுதுவார்கள். அதுபோல் ஆன்மீகச் சட்டப்படித் தம் பெயர் Sri Aurobindo ஸ்ரீ அரவிந்தர் என்பதை அவர் கண்டு அடுத்தவரைக் குறிப்பிடுவது போல் தம்மைக் குறிப்பிட்டார்.

48. சூட்சுமப் பார்வையில் பொன்னொளியைக் கண்டால் அது சத்திய ஜீவ ஒளி உடலில் வெளிப்படுவதாகும்.

பொன்னொளியின் சூட்சுமம்.

நம் கரணங்களுக்குப் பொதுவான ஒளி

உடல்	- சிவப்பு
உணர்வு	- கருநீலம்
மனம்	- மஞ்சள்
சைத்தியப் புருஷன்	- (pink) இளம் சிவப்பு
தவசிக்குரிய உயர் மனம்	- நீலம்
தெய்வலோக ஒளி	- வெண்மைகலந்த நீலம்
சத்தியஜீவியம்	- பொன்னொளி

49 & 56. ஜடம் தெய்வ நிலைக்குப்போக துன்பத்தைக் கருவியாக நாடுகிறது. ஜடம் தெய்வத்தை நாடும்பொழுது துன்பம் என்ற பாதை வழியே செல்கிறது. ஜடம் தெய்வத்தை ஏற்றுக் கொண்டு சத்தியஜீவியத்தை நாடினால் துன்பத்தின் வழியே செல்லத் தேவையில்லை. அதன் பாதை ஆனந்தமாகும். அதுவே அன்னையின் அவதார நோக்கம்.

துன்பத்தின் பரிணாம நிலை.

துன்பம் இன்பமாகும் அன்னை முறை.

அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டால் துன்பத்தை ஆனந்தமாக மாற்றலாம்.

செல்வத்தைச் சேகரிக்க ஒருவர் உழைக்க வேண்டும். நிலையில்லாத சந்தர்ப்பங்களை எதிர் கொண்டு சமாளிக்க வேண்டும். இடையறாது மனம் நிலையிழந்திருக்க வேண்டும். செல்வத்தின் நிலை உயர்ந்தால், வசதி செல்வாக்கு உயர்வதுபோல், எதிரிகளும் எதிர்ப்பும் அதிகமாகும். நாட்டில் எந்த நிலை மாறினாலும் நாமும் பாதிக்கப்படலாம். சில மாறுதல்கள் நம்மை அழிக்கக்கூடும். இம்மாதிரி நிலைகளில் பல ஆண்டுகள் உழைத்து வெற்றி பெற்றால் பெருஞ்செல்வம் சேரும்.

ஒருவருக்கு இனிமையான பழக்கம், நாணயம், அடக்கம், பிறர் பொருளை மனம் நாடாத பக்குவம், உயர்ந்த தன்னலமற்ற பண்பு போன்றவை நிறைந்திருந்தால் அவரைப் பெருஞ்செல்வர்

பழக்கத்தால் அறிந்திருந்தால் தம் செல்வத்திற்கு அதிபதியாக வேண்டும் என்று அவரை அழைப்பதுண்டு. ஏதோ ஒருவருக்கு இதுபோன்ற நிலை அமையும்.

ஜடம் தெய்வத்தை நாடினால் துன்பத்தைக் கருவியாக்குகிறது என்பது மனிதன் தன் உழைப்பால் பெருஞ்செல்வம் தேடுவதுபோல், பெருஞ்செல்வர் ஒருவருடைய பண்பால் கவரப்பட்டு அவருக்குத் தம் செல்வத்தை அளிக்க முன் வருதல் ஜடம் தெய்வத்தை ஏற்றுக் கொண்டு சத்திய ஜீவியத்தை நாடுதல்போல் ஆகும்.

துன்பத்தால் மட்டுமே அடையக் கூடிய இலட்சியத்தை ஆனந்தத்தால் நமக்குப் பெற்றுத் தருவது அன்னையின் அவதார நோக்கம்.

ஞானம், கல்வி, பதவி, தகுதி, உயர்வு, புகழ் போன்றவற்றை உழைப்பாலும், நெற்றி வேர்வையைச் சிந்துவதாலுமே அடைய முடியும். உயர்ந்த பண்புடையவர் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டால் அவற்றை அன்னை அவர்க்கு ஆனந்தம் மூலம் பெற்றுத் தருகிறார். இதுவே அன்னையின் அவதார நோக்கம்.

50. தொடர்ந்து தரிசனம் கிடைத்தால் அழைப்பையும் மனம் மறந்து விடும்.

அழைப்பை மறக்கும் இடையறாத தரிசனம்.

அன்னை தூரத்தில் இருக்கும்பொழுது அழைப்பு மூலம் நம்முள்ளே அவரைக் கொண்டு வர முயல்கிறோம். அதனால் மனத்தில் அன்னை தரிசனம் கிடைக்கின்றது. மேலெழுந்த மனம், உள் மனம், ஆழ்ந்த மனம், உணர்ச்சிக்குரிய மனம், உடலுக்குரிய மனம், என மனங்கள் பல ஆழத்தில் அமைந்துள்ளன. அதேபோல் உணர்ச்சிக்கும் 5 நிலைகள் உண்டு. உடலுக்குரிய 5 நிலைகளும் உள்ளன. ஜீவனுக்குரிய அதே நிலைகள் உண்டு. இது போக சூட்சும மனம், உண்மை மனம் என்ற நிலைகளும் உள்ளன. தரிசனம் பொதுவாக

முதல் நிலையில் கிடைக்கும். சில சமயங்களில் ஆழ்ந்த நிலையிலும் கிடைப்பதுண்டு. எல்லா நிலைகளிலும், எல்லா நேரங்களிலும், எல்லா விதமான ஓளிகளிலும் அன்னை தரிசனம் தருவதே முடிவான நிலை. அதனால் அழைப்பை நிறுத்த முடியாது.

தொடர்ந்து தரிசனம் எந்த நிலையில் கிடைத்தாலும் அழைப்பை நிறுத்த மனம் விழையும். தொடர்ந்த தரிசனம் ஆனந்தத்தைத் தருவதால், அழைப்பும் மறந்து விடுவதுண்டு.

51. கருணையும் இனிமையும் தெய்வத்தின் சுபாவம். ஒருவரிடமாவது மனிதன் கருணையுடனும், இனிமையுடனும் இருக்கலாம். அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனிதன் தெய்வ நிலைக்கு உயர்வான்.

கருணையை ஏற்றுக் கடவுளாகும் மனிதன்.

இனிமையாகப் பேசுதல் குறைவு. மனதில் இனிமை ஏற்பட்டு அதைப் பேச்சால் வெளிப்படுத்துதல் உயர்வு. எல்லாச் சமயங்களிலும் இனிமை மனதில் உற்பத்தியாவதில்லை. முறையாகப் பேசலாம், முறையாக நடக்கலாம். இனிமையாகப் பேசவும், நடக்கவும், அதை மனதில் உணரவும் முயல்வது அரிது. அதை எல்லா நேரங்களிலும், எல்லோரிடமும் உணர முடிவது மிகப் பெரிய காரியம். இனிமையாக இருக்க நாமே முயலலாம். கருணை இருந்தால் வெளிப்படும். இல்லாத கருணையை உற்பத்தி செய்ய முடியாது. கருணையை உற்பத்தி செய்ய முடிந்தால் அது தெய்வத்தை நோக்கிச் செல்வதாகும். அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்து கருணையை உற்பத்தி செய்தால், அதுவும் உற்பத்தியாகும். இருக்கும் கருணையை எல்லோரிடமும் வெளிப்படுத்த முயன்றாலும் நல்லது. அதுவும் மேலும் கருணையை உற்பத்தி செய்ய உதவும்.

நமக்கில்லாத தெய்வ சுபாவங்களையும் அன்னை மீது நம்பிக்கை வைத்து உற்பத்தி செய்யலாம்.

கருணையையும், இனிமையையும் முழுவதுமாக உற்பத்தி செய்தால் மனிதன் தெய்வமாகிறான். இது கடினமான காரியம். அன்னை முயற்சியுடையவர்க்கு இதைப் பூர்த்தி செய்வார்.

நமக்குத் தெரிந்தவர்களில் சிறப்பானவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரிடம் நமக்குள்ள முழுத் தொடர்பையும் இனிமையாலும், கருணையாலும் நிரப்ப முயன்றால் முதற்கட்டம் சீக்கிரம் முடிந்துவிடும். கருணையை அடுத்தவர் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால், நமக்கு உற்பத்தியாகாது. உற்பத்தியான கருணையை அடுத்தவரால் ஏற்றுக்கொள்ள எல்லாச் சமயங்களிலும் முடியாது. அதற்குரிய எல்லை வெகு சீக்கிரம் வந்துவிடும். அவற்றைத் தன்னுள் உற்பத்தி செய்தால் மனிதன் தெய்வ நிலைக்கு வருவான், பெற்றுக் கொண்டாலும் தன்னைத் தெய்வநிலைக்கு உயர்த்திக் கொள்வான்.

52. கவனத்திற்குப் (attention) பலன் உண்டு. நேரடியான பலனில்லை எனில் அதே குணமுள்ள மற்றொருவர் அதே பலனைத் தருவார்.

தவறாது பலன் தரும் கவனம்.

குழந்தையும், தெய்வமும் கொண்டாடுமிடத்தில் என்பதில் உள்ள உண்மை பெரிது. நம் கவனத்திற்குரிய மனிதர்களும், பொருள்களும், நிகழ்ச்சிகளும், நேரங்களும் நம்மை நாடி வர முயல்வதைப் பார்க்கலாம். நம் வாழ்வைப் புரட்டிப் பார்த்தால், எந்த விஷயங்களில் நமக்கு அதிக கவனம், அக்கறையிருந்ததோ அவற்றால் நமக்குப் பெரும்பலன் கிடைத்திருக்கும். எவற்றால் நாம் பெரும்பலன் பெற்றோமோ அவற்றின் மீது நமக்குக் கவனம் இருந்திருக்கும் என்பது பொதுவான விதி.

நாம் வேலை செய்யும் ஆபீஸில் உண்மையாக உழைப்பதைக் கண்டு கொள்வாரில்லை. நம் உண்மைக்கும், உழைப்புக்கும், பொறுப்புக்கும் பதிலாக

நமக்குக் கிடைத்தது பராமுகம், உதாசீனம், சில்லரைத் தொந்தரவு என இருக்கலாம். ஏன் என் கவனம் எனக்குப் பலன் தரவில்லை என்று நினைக்கலாம்.

நாம் வீடு கட்டப் புறப்பட்டாலும், நம் தம்பி ஒரு தொழில் செய்ய முனைந்தாலும், அல்லது வேறு எந்தக் காரியத்தை நாம் நாடினாலும், அளவு கடந்த பலன் அதன் மூலம் வரும்பொழுது பார்த்தால், நம்மை உதாசீனப்படுத்திய ஆபீஸில் எப்படி பைல்களை நாம் கவனித்தோமோ, கணக்கை எப்படி பொறுப்புடன் நிறைவேற்றினோமோ அப்படி இப்படித் துறையில் பைல்களும், கணக்கும் நம்மைக் கவனிப்பது நமக்குப் பலனளிக்கக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டதுபோல் நடந்து கொள்வதைப் பார்க்கலாம்.

53. உன் குழந்தை மீது பிரியம் கொள்ளுதல் தெய்வீக உணர்வு. அவர்களுடைய நல்ல குணங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் தன்னை அறிவதாகும். அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் தன்னை உயர்ந்த முறையில் அறிவதாகும்.

நம்மை நமக்கு உணர்த்தும் பிள்ளைகள்.

பெற்றோருக்குக் குழந்தைகள் மீது இயற்கையான பாசம் உண்டு. பற்று, பாசம், பிரியம், அன்பு என்ற நான்கு நிலைகளில் அது அமையும். உடலையுடையவன் மனிதன் என்பதால் உடலுக்குரிய பற்று இயல்பாக இருக்கும். உணர்விருப்பதால் பாசம் இருக்கும். பல குழந்தைகளிருந்தால் எல்லாக் குழந்தைகளிடமும் பற்றிருக்கும். பாசம் சில குழந்தைகளிடம் மட்டுமே இருக்கும். பாசம் பழக்கத்தைப் பொருத்தது. பற்று பிறப்பில் வருவது. பிரியம் ஏதோ ஒருவருக்குத் தானிருக்கும். அவர்களுக்கும் அந்தப் பிரியம் குழந்தைகளிடம் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. பிரியமுள்ளவருக்கு அப்பிரியத்தைப் பொதுவாக ஒருவருக்குத்தான் கொடுக்க முடியும். பலருக்குத் தன்

பிரியத்தைக் கொடுப்பது சிரமம். பிரியத்தை நண்பனுக்குக் கொடுக்கலாம். அண்ணனுக்கும் அளிக்கலாம், மனைவி அதற்குரியவளாக அமையலாம். சில குழந்தைகள் பெறலாம். எப்படி அமைவதானாலும் மனிதனுக்குள்ள பிரியத்தை ஓரிருவரே பெறுவர். அவர்கள் யார் என்பதைச் சந்தர்ப்பம் நிர்ணயம் செய்யும். அதனால் உன் குழந்தை மீது நிச்சயமாகப் பிரியம் கொள்ளுதல் தெய்வீக உணர்வாகும்.

நம் நல்ல குணங்கள் அவரிடம் காண்பதால், அவற்றை அறிவது நாம் நம்மை அறிவதாகும். நாம் உலகத்திடமிருந்து மறைத்த குறைகள் நம் குழந்தைகளிடம் காண்பதால், அதை அறிந்து ஏற்றுக் கொள்வது நாமே நம்மை முழுவதுமாக அறிவதாகும்.

54. மனித முயற்சி முழுமையானதன்று, தெய்வ முயற்சி முழுமையுடையது. மனத்தின் முயற்சி முழுமையானதன்று. உடலின் முயற்சி முழுமையானது. நம் ஆர்வத்தை உடல் அளவுக்கு உயர்த்தினால் நாம் தெய்வமாகி விடுகிறோம். எல்லாக் காரணங்களிலும் ஆர்வத்தை உடல் அளவுக்கு உயர்த்தினால், நாம் முழுமையாகத் தெய்வமாகிறோம்.

உடலுக்கு உயர்ந்த செயலின் உன்னதம்.

ஜீவனுக்கு 4 பகுதிகள் உண்டு. அவை மனம், உணர்வு, உடல், ஆன்மா, இவற்றுள் எந்த ஒரு பகுதியின் முயற்சியும் அல்லது செயலும் முழுமையுடையதன்று, ஏனெனில் அவை ஜீவனின் ஒரு பகுதி. ஓரளவு உடலுக்கு மட்டும் விதிவிலக்குண்டு. இக்கரணங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் இரு பகுதிகள் உண்டு. நாம் தாழ்ந்த பகுதியிலிருந்து செயல்படுகிறோம். தெய்வம் உயர்ந்த பகுதியிலிருந்து செயல்படும். மனம் சிந்திப்பது, ஞாபகம் வைத்துக் கொள்வது, கற்பனை செய்வது, முடிவெடுப்பது ஆகியவற்றை அதன் தாழ்ந்த பகுதியிலிருந்து செய்கிறது. மனத்திற்கு ஜோதியிண்டு. ஜோதியிலிருந்து செயல்பட்டால் உயர்ந்த பகுதியில் இருந்து செயல்படுவதாக அர்த்தம்.

அதேபோல் உணர்வுக்கும் இரு பகுதிகளுண்டு, உடலுக்கும் இரு பகுதிகளுண்டு, ஆன்மாவுக்கும் இரு பகுதிகளுண்டு. எல்லாக் கரணங்களிலும் உயர்ந்த பகுதியிலிருந்து மட்டும் நாம் செயல்பட்டால் அது தெய்வ நிலை. தெய்வநிலையிலுள்ளவர் செயல்படும் வகை அது.

மனத்தில் மனம், உணர்வு, உடல் என்ற மூன்று பகுதிகளுண்டு. சிந்திப்பது மனம். உணர்வது மனத்தின் உணர்ச்சிக்குரிய பகுதி. செயல்படுவது மனத்தின் உடலுக்குரிய பகுதி. மூளை என நாம் அறிவது மனத்தின் உடலுக்குரிய பகுதி. மனம் முயன்று செயல்படும்பொழுது அதன் சிந்தனைக்குரிய பகுதியால் செயல்படுவதால் தன்னில் மூன்றில் ஒரு பாகத்தில் செயல்படுகிறது.

உணர்வுக்கும் இம்மூன்று - சிந்தனை, உணர்வு, உடல் - பகுதிகள் உள்ளன. உணர்வு தீவி ரமாகச் செயல்படும்பொழுது அதன் உணர்வுக்குரிய பகுதியால் செயல்படுவதால் அதற்கும் முழுமையில்லை.

உடலுக்கும் இம்மூன்று - சிந்தனை, உணர்வு, உடல் - பகுதிகள் உள்ளன. உடல் தீவி ரமாகச் செயல்படும் பொழுது உடலின் பகுதியால் செயல்படுவதால் அது மூன்றில் ஒரு பகுதியானாலும், கடைசிக் கட்டமாக இருப்பதால் அதனுள் மனத்திற்கும், உணர்வுக்கும் உள்ள பகுதிகள் அடங்கியுள்ளன. எனவே உடலின் ஆர்வம் முழுமை பெறுகிறது. அதனால் தெய்வ நிலைக்கு உயருகிறது. எல்லாக் கரணங்களின் ஆர்வத்தை உயர்த்தினாலும், அல்லது உடலின் ஆர்வத்தை உயர்த்தினாலும், மனிதன் தெய்வமாகிறான்.

55. எப்பொருள் ஏராளமாக நமக்குத் தேவைப்படுகிறதோ அதைச் சுலபமாகப் பெறும் வழியொன்றுண்டு. தெய்வத்திற்கு அப்பொருளைக் காணிக்கையாக

அளித்தால் அபரிமிதமாக அது நம்மை நாடி வரும். அதை விடச் சிறந்த முறை அப்பொருளை அடுத்தவர்க்குக் கொடுப்பதாகும். உதாரணமாக அபரிமிதமான அன்பு தேவைப்பட்டால் உன் அன்பை மற்றவர்க்குச் சமர்ப்பணமாகவும், தெய்வக் காணிக்கையாகவும் செலுத்த வேண்டும்.

மனிதனிலுள்ள தெய்வத்தின் அபரிமிதமான அம்சம்.

ஒரு பொருளை கடனாகக் கொடுப்பதற்கும், கடமையெனப் பரிசாகக் கொடுப்பதற்கும், அன்பின் அடையாளமாகப் பரிசாக்குவதற்கும், காணிக்கை ஆக்குவதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் நாம் அறிந்ததே.

பரிசாகக் கொடுக்கும்பொழுது அடுத்தவர்க்குப் பயன்படுவது முக்கியம். அன்பின் அடையாளம் பரிசாகும்பொழுது அடையாளம் முக்கியம். தெய்வத்திற்குப் பிரார்த்தனை செய்து பயிரிடுவன், வேலை தேடுவன், குழந்தையை ஆபரேஷனுக்கு அனுப்புவன் காணிக்கை செலுத்துகிறான். தான் தெய்வத்தால் மட்டுமே வாழ்வதை உணர்ந்து, அடுத்து வரும் வேலையை தான் செய்ய மறுத்து, தான் எந்தத் தெய்வத்தை நம்பி வாழ்கின்றானோ, அதை நம்பி செய்ய முன் வந்து, அந்த வேலை பூர்த்தியான பின் தன் நம்பிக்கைக்கு அடையாளமாக ஒரு பொருளைத் தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணம் செய்வது காணிக்கை.

காணிக்கை தெய்வ நம்பிக்கையிலிருந்து எழுவது. நம்பிக்கையின் சின்னமாக இருப்பது. தெய்வத்தை தெய்வமாகக் காண்பது அனைவராலும் முடியாத ஒன்று. தெய்வம் சிலையாகவோ, படமாகவோ காணப்படும். தெய்வமாக நமக்குக் காட்சியிலோ, உணர்விலோ தென்படுவது அரிது. அடுத்து மனிதரைத் தெய்வமாகக் காண முயல்வது அதனினும் அரிது. தொழுத கையுள் படையை அடக்கிச் சிவனடியாரைக் கொலை செய்ய வந்தவன் சிவனடியார் வேஷம் தரித்து வந்ததால், கொலை செய்தவனைத் தெய்வமாகக் கண்டார் நாயனார். நமக்கு எப்பொருள் அபரிமிதமாகத் தேவையோ

அப்பொருளைத் தெய்வத்திற்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்தினால் அது நம்மை அளவு கடந்து நாடி வரும். காணிக்கையானவுடன் அப்பொருளிலுள்ள தெய்வீகம் வெளிப்பட்டு காணிக்கை செலுத்திய நம் நம்பிக்கையை வேகமாக நாடி வருவதால் அது அபரிமிதமாக இருக்கின்றது.

ஒரு திருமணத்தில் தெருவில் ஏராளமான கார் நின்றால் காருடைய சொந்தக்காரர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள் என்று பொருள். நாம் காணிக்கையாக நெல்லை செலுத்துகிறோம், பணத்தை கொடுக்கின்றோம், நம் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் பொருளை அர்ப்பணிக்கின்றோம். அப்பொருள்கள் நம் பக்தியையும், நம்பிக்கையையும் தாங்கிச் செல்லும் உடைமைகள். நம் நம்பிக்கையை ஏற்றுக் கொண்ட இறைவன் அவன் அருளை நமக்கு அனுப்ப அதே பொருளை அருளைத் தாங்கிச் செல்லும் உடமையாக்குகின்றான். அதனால் நம்மை நோக்கி வருகின்றன.

கட்சித் தலைவர்களுக்கு, பெற்றோர்களுக்கு, கம்பெனி முதலாளிகளுக்குத் தாங்கள் பெறும் மரியாதையை விட தங்கள் ஊழியர்கள், குழந்தைகள், சிப்பந்திகளுக்குக் கிடைக்கும் வரவேற்பு அதிக முக்கியம். இறைவனுக்கு அதுபோல் தன் அடியார்கள் முக்கியம். அதைவிட அவன் சிருஷ்டித்த மனிதனும், மற்ற பொருள்களும் முக்கியம்.

இறைவனுக்குச் செய்யும் சமர்ப்பணம் உயர்ந்தது. அவனது அடியார்களுக்குச் செய்யும் சமர்ப்பணம் அதைவிட உயர்ந்தது. எல்லாவற்றையும் விட சிறந்ததாகக் கருதப்படுவது எளிய மனிதனுக்கு நாம் செய்யும் சேவை. சேவையைக் காணிக்கையாக மாற்றிச் செய்வதைவிடச் சிறந்த காரியமில்லை.

எளிய மனிதனில் உள்ள தெய்வீகத்தைக் கண்டு அதற்குச் சேவை செய்ய முன் வந்து செய்யும் சேவையை நம் தெய்வ நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகச் செய்வது தெய்வ வழிபாட்டின் சிகரம்.

57. சமூகம் கடந்ததை மறந்து நடப்பதைக் கருதும். மனம் கடந்ததை மனதில் கொண்டு இன்று கசங்கும். ஆன்மீக வாழ்வு கடந்ததையும் எதிர்காலத்தையும் சேர்த்து இன்றைய வாழ்வை சிறப்பிக்கின்றது. அது முதிர்ந்து திரிகாலத் திருஷ்டியாகிறது.

திரிகால திருஷ்டியின் முழுமையான நிகழ்காலம்.

பரம எதிரிக்குப் பணம் வந்துவிட்டால் அவன் மீது பாசம் வரும். எவனை ஊரால் ஏளனமாக நடத்தினார்களோ அவனுக்குப் பதவி வந்துவிட்டால் அனைவரும் அவனை ஏற்றுக் கொள்ளும் முறை கவனிப்பதற்கே சிறப்பாக இருக்கும். இன்று உயர்ந்த நிலையில் ஒருவன் இருந்தால் அவனுடைய நேற்றைய நிலை, பழைய மோசடி, கேவலமான நிலை ஆகியவற்றை உலகம் கூடினத்தில் மறந்துவிடும். செல்வம் வந்தால் மட்டும் இது உண்மையில்லை. எந்தப் பண்ணையார் தெரு வழியே நடக்க அனுமதிக்க வில்லையோ அவர் M.P. எலக்ஷனுக்கு நிற்கும்போது நடக்க அனுமதிக்காதவன் வீடு தேடிச் சென்று இரு கரம் கூப்பி வேட்டு கேட்க அதே பண்ணையார் தயங்கவில்லை. M.P. எலக்ஷனுக்குள்ள மகத்துவம் அது. இன்று மனம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்றால் கடந்தது எதுவானாலும், சமூகம் மறந்துவிடும்.

பத்துக் கோடி சம்பாதித்த பின் சிறுவயதில் பள்ளிக்கூட பீஸ் கட்ட முடியாததை நினைத்து கண் கலங்கும். நூறு பெரிய மனிதர்கள் வந்து அஞ்சலி செலுத்தும் பொழுதும் 25 வருஷத்திற்கு முன் கிடைக்காத பிரமோஷனை மனம் நினைக்கும். அன்று பிரமோஷனில்லை என்று கூறிய ஆபீஸருடைய சொற்களை இன்று நினைத்து மனம் சுடுவதை உணருவோம். உற்றாரையும், ஊராரையும் எதிர்த்துத் தன் செல்வ நிலையைப் புறக்கணித்து அன்பிற்காக ஓர் ஏழைக் கதாசிரியரைத் திருமணம் செய்து கொண்ட பெண், இன்று எவ்வளவு அந்நியோன்யமாக அவருடன் இலட்சிய மனைவியாக வாழ்ந்தாலும் தம் அதை மகனையே அவர் விரும்பினார் என்ற செய்தி சாகும்வரை அவள் வாழ்வில் ஜீவனைக் கருகிப் போகச் செய்யும்.

சமூகத்திற்கு நிகழ்காலம் நிதர்சனம். மனத்திற்குக் கடந்தகாலம் பொக்கிஷம். எதிர்காலம் இனிய கற்பனைக்குரியது. நிதர்சனம் (physical reality) ஜடத்திற்குரிய உண்மை. உடலால் வாழ்பவருக்கே பொருந்தும். கடந்தகாலம் உணர்வுக்குரிய லட்சியம். ஆசையாலும், பிரியத்தாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டவருடைய உலகம் அது. கற்பனைக்குரிய எதிர்காலம் மனத்திற்குரியது. இவை எவையும் ஆன்மாவுக்கு உரியவையல்ல.

ஆன்மாவுக்குரியது காலமில்லை. ஆன்மா காலத்தைக் கடந்தது. ஆகவே உடலாலும், உணர்வாலும், மனத்தாலும் கட்டுப்படாதது. ஆன்மீக நிலைக்கு உடலும், உணர்வும், மனமும் கட்டுப்படும். ஆன்மீக வாழ்வை ஏற்றுக்கொள்பவருக்கு M.P. எலக்ஷனும் வாக்காளர் பெருமக்களும் வெறும் நிகழ்ச்சிகள். கணவனுடைய விஸ்வாசம் மனைவியைத் தொடாது. அவனுடைய விஸ்வாசத்தின் பலனை அனுபவிப்பது அவனே. கணவனுடைய ஆன்மா அவன் விஸ்வாசத்தால் உயராது, விஸ்வாசம் குறைவதால் கசங்காது. ஆன்மா மனிதர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதில்லை. அவருடைய ஆன்மாவுடன் தொடர்பு கொள்ளும். உணர்வுடனோ, நிகழ்ச்சியுடனோ தொடர்பு கொள்வதில்லை. அவற்றிலுள்ள தெய்வீகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளும். அதனால் அந்தத் தெய்வீகத்தால் நிறையும். தெய்வீகம் முக்காலத்திற்கும் உரியது. அந்நிலை முதிர்ந்தால் முக்காலமும் உணர் முடியும். அதுவே திரிகால திருஷ்டி.

58. நாம் பிறந்த மண்ணின் பகுதி. நம் உடலில் உறையும் ஆன்மாவின் பகுதியாகவும் நாமிருக்கின்றோம். ஆன்மாவைக் கண்டு சித்தி பெறுபவன் யோகி. உடலால் பிறந்த மண்ணின் ஆன்மீகத்தைக் காண்பவன் பூரணயோகி.

உடல் பிறந்த மண்ணின் ஆன்மீகம்.

மண்ணாலான உடலும், சக்தியால் நிறைந்த உணர்வும் அறிவாலான மனமும், ஜோதிமயமான ஆன்மாவும் சேர்ந்ததே ஜீவன். ஜீவனுக்குரியது ஜீவாத்மா, அது பரமாத்மாவின் பகுதி.

மனித வாழ்வு எல்லா நிலைகளையும் தழுவி யதன்று. ஏதோ ஒரு நிலையில் நின்று வாழ்வை அந்த நிலையில் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறது. குறைந்தபட்சமாகப் பூர்த்தி செய்வதும் உண்டு. அதிகபட்சமாகப் பூர்த்தி செய்வதும் உண்டு.

உடலால் வாழ்பவன் உணவைப் பிரதானமாகக் கருதுகிறான். மூன்று வேளை சாப்பாடு கிடைத்தால் பொழுது போகிறது, இருக்க இடம் இருக்கிறது, வேறு பிரச்சனையில்லை என்பவன் வாழ்வை முதல் நிலையான (physical) உடலில் குறைந்தபட்சமாகப் பூர்த்தி செய்பவன்.

நூறு ஏக்கர் நிலம், ஆளுகை மாகாணம், ஊரில் நாட்டாமை, செல்வாக்கு, வீடு நிறைய தானியம், பவுன், வெள்ளி நகை பாத்திரம் நிறைந்த வாழ்க்கை முதல் நிலையான உடலின் வாழ்வை அதிகபட்சமாகப் பூர்த்தி செய்வதாகும்.

அடுத்தது உணர்வு. குடும்பத்தின் (சைஸ்) அளவைக் கருதாமல் பாசமும் பற்றும் நிறைந்த மனைவி மக்களுடன் அன்பின் பிணைப்பால் ஆர்வமாக வாழ்பவர் செல்வ நிலை எப்படியிருந்தாலும் குறைந்த பட்ச நிலையில் உணர்வால் வாழ்வைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வார்கள். பொதுவாக இவர்களுக்கு வறுமை, நோய் இருக்காது.

செல்வ நிலையை இரண்டாம்பட்சமாகவும், ஊரில் முக்கியத்துவம், தலைமை, செல்வாக்கு, அதிகாரத்தைத் தேடி வெற்றி பெற்றவர் குடும்பத்திலும், தன் ஜாதியிலும், உள்னரிலும், எங்கிருந்தாலும் இருக்கும் இடத்தில் முதன்மையாக இருப்பவர் உணர்வில் வாழ்வை அதிகபட்சத்தில் பூர்த்தி செய்பவர்கள் அரசியல் தலைவர்களாகவும், அதிகார பீடத்தில் இருப்பவர்களாகவுமிருப்பார்கள் இவர்கள்.

பேராசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றவர்கள் அறிவு நிலையில் வாழ்வைக் குறைந்தபட்ச நிலையில் பூர்த்தி செய்பவர்கள். இவர்களுக்குப் புகழும், செல்வமும் வந்து அதிக பட்ச நிலையிலும் அறிவின் வாழ்வைப் பூர்த்தி செய்வதுண்டு.

இவை பல அளவில் பல நிலைகளில் கலந்து காணப்படும். ஆன்மீகத்தைத் தேடி தவம் பலித்து ஞான யோகத்தாலோ, மற்ற வழியாலோ மோட்சம் பெறுபவர் ஆன்மீக வாழ்வைக் குறைந்தபட்ச நிலையில் பூர்த்தி செய்பவர்.

உடலுக்கு ஆன்மீகம் உண்டு. அதை அன்னமயப் புருஷன் என்பார்கள். அதன் மூலம் ஜீவாத்மாவையும், பரமாத்மாவையும் அடைவது மோட்சம். ஹடயோகப் பாதை அது. அதற்குரிய ஆன்மீகப் பலன் ஆன்மீக நிலைகளில் முதற்படி. கர்மயோகம் அடுத்த நிலை. பிராணமயப் புருஷன் மூலம் மோட்சம் பெறுவது கர்மயோகம். சைத்தியப் புருஷன் மூலம் மோட்சம் பெறுவது பக்தி யோகம். மனோமயப் புருஷன் மூலம் மோட்சம் பெறுவது ஞானயோகம், ராஜயோகம், ஹடயோகம் முதற்படியானால் ஞானயோகமும், ராஜ யோகமும் கடைசிநிலை. அதனால் ஞானி பக்தனையும், ஆசனம் செய்பவனையும் கேலி செய்வதுண்டு.

இம்மார்க்கங்கள் எல்லாம் ஆன்மாவுக்கு விடுதலை அளிப்பவை. அதையே மோட்சம் என்கிறோம். நம் கரணங்களில் உயர்ந்தது ஆன்மா. தாழ்ந்தது உடல். ஆன்மாவுக்கு மோட்சம் என்பது M.P.களுக்கு வீட்டு வசதியும், விமானப் பிரயாண வசதியும், பென்ஷனும் கொடுப்பது போன்றது. கடைசி நிலை மனிதன் கிராமத்திலிருக்கின்றான். அவனை வறுமைக் கோட்டைத் தாண்டச் செய்வதும், அவனுக்கு எழுத்தறிவு கொடுப்பதும், குடி நீர் வழங்குவதும், வீடு கட்டித் தருவதும் உடலுக்கு மோட்சம் கொடுப்பதை ஒக்கும்.

இன்றுவரை யோகம் ஆன்மாவின் மோட்சத்தையே நாடுகிறது. அதற்கடுத்த நிலையில் மனத்திற்கு மோட்சம் உண்டு. அடுத்த நிலையில் உணர்வுக்கு

மோட்சம் உண்டு. கடைசி நிலையில் உடலுக்கு மோட்சம் உண்டு.

மனத்திலும், உணர்விலும், உடலிலும் இரு பகுதிகள் உள்ளன. ஒன்று ஆன்மீகப் பகுதியான புருஷன். அதை அன்னமயப் புருஷன், பிராணமயப் புருஷன், மனோமயப் புருஷன் என்கிறோம். அதற்குக் கீழ் மனத்தில் ஜடமான மூளை இருக்கிறது. உணர்வுக்குக் கீழே ஜடமான நரம்புள்ளது. அன்னமயப் புருஷன் ஸ்தூலமான உடலில் உறைகிறது. மனத்தின் ஜடமான பகுதிக்கு மோட்சம் கிடைக்க இதுவரை எவரும் யோகம் செய்ததில்லை. உணர்வின் ஜடமான பகுதியான நரம்புக்கு மோட்சம் கிடைக்கவும் யோகம் கிடையாது. அன்னமயப் புருஷன் உறையும் உடலுக்கு விடுதலையளித்து மோட்சம் கிடைக்க நினைத்தவரில்லை. அதை இலட்சியமாகக் கொண்டது பூரணயோகம். தான் தேடும் மோட்சத்தைத் திருவுருமாற்றம் என்றழைக்கிறது.

காயமே இது பொய். மலக்கூடு அழியும் உடல். உதாசனத்திற்குரியது என்று யோகிகள் புறக்கணித்த உடலை நாடி அதனுள் உள்ள ஆன்மீகத்தைத் தொட்டால் உடல் பிறந்த மண்ணின் ஜோதி வெளிவரும். அதற்கு மோட்சம் என்னும் திருவுருமாற்றத்தை நாடுபவன் பூரணயோகி.

59. சட்டத்தைப் பிறப்பிப்பவன் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் எனினும் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் பொழுது சாதாரண மனிதனை விடத் தன்னை அதிகமாகச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்திக் கொள்கிறான்.

சட்டத்தைப் பின்பற்றும் பெருநெறி.

நெப்போலியனைப் பற்றி ஒரு கதை உண்டு. சக்கரவர்த்தியாக இருக்கும்பொழுது பாரிசில் ஓர் இடம் சர்க்காருக்குத் தேவை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. எடுத்துக் கொள்ள அதிகாரம் இருந்தாலும் அதிகாரத்தைச் செலுத்தாமல், மற்றவர்களோல் சக்கரவர்த்தியும் தேவைப்பட்ட இடத்தை விலை

கொடுத்து வாங்க வேண்டும் என்று நினைத்தார். மனைக்குரியவன் ஏராளமான விலை கேட்டான். சக்கரவர்த்திகே அது பெரிய தொகை. அதிக விலை என்பதால், அதை விட்டு வேறிடம் பார்த்தார்கள். முடிவாக அவன் சொன்ன அதிக விலை கொடுத்து வாங்க சம்மதித்தார். மனைக்குரியவன் மேலும் விலையை இரட்டிப்பாக்கினான். இப்படிச் செய்தால் விலையே கொடுக்காமல் சர்க்கார் இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று அனைவருக்கும் புரிந்துவிட்டது. மீண்டும் அதைவிட்டு வேறிடம் பார்த்து, முடிவாக அவனிடம் அவன் சொன்ன அதிக விலைக்கு வாங்க முன் வந்தார்கள். மறுபடியும் விலையை இரட்டிப்பாக்கினான் மனைக்குரியவன். நிலைமை மீறி விட்டதால் நிதானத்திற்கு இனி இடமில்லை. அரசு அவை அடுத்த கட்டத்தைப் பதட்டத்துடன் எதிர்பார்த்தது. சக்கரவர்த்தி நெப்போலியனுக்கு நிதானம் தவறிவிட்டது. அவர் அதிகாரத்தை எளிதில் செயல்படுத்தும் நிர்ப்பந்தத்தை மனைக்குரியவன் பல முறையும் வற்புறுத்தி ஏற்படுத்தி விட்டான். இழந்த நிதானத்தைப் பொறுமையாக மீண்டும் பெற்ற சக்கரவர்த்தி “சட்டத்தைச் சக்கரவர்த்தி ஏற்றுக் கொண்டு மதிப்பதற்கு அடையாளமாக நான் அம்மனையை வாங்கும் எண்ணத்தை இத்துடன் கைவிட்டு விடுகிறேன்” என்று பிரகடனப்படுத்தினார்.

சட்டத்தை ஏற்படுத்தியவனுக்கு அதை மாற்றும் திறமையுண்டு. என்றாலும், தான் ஏற்படுத்திய சட்டத்திற்குத் தானே பணிவது ஜனநாயக மனப்பான்மை. இன்றுவரை உலகம் ஜனநாயகத்தைப் போற்றி வளர்த்த விதம் இதுவே. சிபிச்சக்கரவர்த்தி கருணையை வெளிப்படுத்தினார். மனுநீதி சோழர் தாம் ஏற்படுத்திய சட்டத்திற்குத் தம் மகனைப் பலியாக்கச் சம்மதப்பட்டார்.

இறைவன் உலகைச் சிருஷ்டித்தவன். சிருஷ்டியை எப்படி மாற்றவும் அவனால் முடியும். ஆனால் சிருஷ்டியின் நிலைக்குரிய சட்டத்திற்கு இறைவன் எப்பொழுதும் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, வரைமுறைக்குள் செயல்படுகிறான்.

பெயிலான மாணவன் பிரார்த்தனை செய்தால், அவன் பிரார்த்தனையைப் பூர்த்தி செய்யும் இறைவன் பரீட்சை சட்டங்களுள் ஒன்றின் வாயிலாக அவனுக்கு அனுக்கிரஹம் செய்கிறார். ஒரு பையன் தான் S.S.L.C. கணக்குப் பரீட்சை சரியாக எழுதவில்லை. எனவே மீதிப் பரீட்சை எழுத மாட்டேன் என்று முடிவு செய்த பொழுது, அவனுக்குத் தேறுதல் சொல்ல முன் வந்தவர்கள் அவனுக்கு எத்தனை மார்க் வரும் என்று கூட்டிக் காட்டினர். 32 வந்தது. 35 வேண்டும். சில சமயங்களில் 32 அல்லது 31 வாங்குபவர்களும் பாஸ் செய்கிறார்கள். பையன் மீதிப் பரீட்சை எழுதினான். பாஸ் செய்துவிட்டான். அன்னை பக்தர் ஒருவர் பிரார்த்தனையால் பையன் பாஸ் செய்துவிட்டான். சர்ட்டிபிகேட் வந்தபொழுது அவனுக்கு மார்க் 42 என்றிருந்தது. எப்படி என்று தெரியவில்லை. அந்த வருஷம் கேள்விகள் கடினமானதால் அனைவருக்கும் 12 மார்க் சேர்த்துப் போட்டார்கள் என்பது செய்தி. இறைவன் கருணை இருக்கும் நிலைகளுக்குப்பட்டு செயல்படுவதே வழக்கம். தன் சட்டத்திற்குத் தானே பணியும் பாங்கு அவனுக்குண்டு.

60. பெற்றோர் குழந்தைபாசம்; தம்பதிகள்; நட்பு; குரு சிஷ்ய உறவு ஆகியவை உறவுகளில் சிறந்தவை. உறவைப் புனிதப்படுத்தும்பொழுது உச்சக்கட்டத்தை எட்டுவது தம்பதிகள் உறவு, புனிதப்பட்ட உறவை ஆன்மீகச் சிகரத்திற்கு கொண்டு செல்ல குரு - சிஷ்ய உறவே அனுமதிக்கும்.

திருமணத்தைவிட உயர்ந்த குரு-சிஷ்ய உறவு.

ஆபீஸில் பழகுவது, வியாபாரத்தில் வாடிக்கைக் காரராக இருப்பது; ஒரே காலனியில் குடியிருந்து பழகுவது, சொந்தம் என்பதால் பழகுவது போன்ற உறவுகள் சந்தர்ப்பத்தால் ஏற்பட்டன. பொதுவாக மேலெழுந்தவாரியாக இருக்கும். அவை உயர்ந்த நிலைக்குப் போவதில்லை.

இரத்தபாசம், தாம்பத்யம், நட்பு, சிஷ்யபாவம் ஒருவரை அடுத்தவருடன் இணைத்துவிடும். அதனால் உறவு சிறப்படைகிறது.

உடல், உணர்வு ஆகிய இரண்டுமே இங்கு முக்கியம். மனம் பொதுவாக நட்பு, உறவில் செயல்படுவதில்லை. ஆன்மா எட்டாத நிலை. பெற்றோர் குழந்தைகளுடன் இரத்த பாசத்தால் உறவுள்ளவர்கள். உடல் முதல் நிலை என்பதால் இது உயர்ந்த உறவாகச் சிறந்து வளர்வதில்லை. இரத்த பாசம் அதற்குரியவற்றை ஏற்படுத்தும். அதனுடன் வேறு அம்சங்கள் கலந்து வந்தால் அவை சிறக்கும் வாய்ப்புண்டு. இரத்த பாசத்தை நாம் மிக உயர்ந்ததாகக் கருதுகிறோம். அது உண்மை. ஆனால் உறவில் அது முதல் நிலையில் உள்ளது.

நட்பு, உணர்வால் ஏற்படக் கூடியது. இவ்வுணர்வு தேவையாலோ, சந்தர்ப்பத்தாலோ ஏற்பட்டால் மேலெழுந்தவாரியாக நின்றுவிடும். உயர்ந்த அம்சமான விஸ்வாசம் ஏற்பட்டால் உணர்வின் உறவு சிறக்கும். உணர்விலுள்ள உயர்ந்த அம்சத்தால், நட்பு உயர்ந்துவிடும். உணர்வுக்கு மற்ற கரணங்களுக்கு உண்டானதுபோல், ஆன்மீகம் உண்டு. உணர்வின் ஆன்மீகம் வெளிப்பட்டுக் கலந்தால் அது உயர்ந்த நிலை.

தம்பதிகளுக்கிடையே உள்ள உறவு உணர்வாலாகியது. உணர்வின் நிலையை 4 கட்டமாகப் பிரிக்கலாம். மேலெழுந்தவாரியான உணர்வு, நெருங்கிய உணர்வு இவை இரண்டும் மனித சபாவத்திலுள்ளது. மூன்றாம் கட்டத்தில் ஆன்மீக அம்சமாகிய விஸ்வாசம் உள்ளது. கடைசி உயர்ந்த கட்டத்தில் ஆன்மாவேயுள்ளது. நண்பர்கள் விஸ்வாசத்தால் பிணைக்கப்பட்டால் சிறந்த நண்பர்களாவார்கள். தம்பதிகள் விஸ்வாசத்தால் பிணைக்கப்பட்டால் இது இயற்கையிலேயே இணையும் உறவாக இருப்பதால் அது நட்பைவிட உயர்வாக மிளிரும். நிலை ஒன்றானாலும் தரம் தம்பதிகளுக்கு உயர்ந்து நிற்கும். கடைசிக் கட்டத்திலுள்ள ஆன்மாவில் தம்பதிகள் கலக்க முடியும் என்றாலும் உணர்வில் விஸ்வாசத்துடனே நிற்பதே வழக்கம். குடும்ப வாழ்வும்,

ஆன்மீகமும் சேராத காரணத்தால், தம்பதிகள் உறவு உணர்வின் உயர்ந்த நிலையான ஆன்மாவில் சேர்ந்து பூர்த்தியாவதில்லை.

குரு சிஷ்ய உறவுக்கு இது அவசியம். ஆன்மாவில் அவர்கள் இணைந்தே குரு சிஷ்யனாக இருப்பதால், உணர்வின் ஆன்மாவில் அவர்கள் கலக்க முடிவு செய்தால் மனித உறவின் சிகரத்தைத் தொடுவார்கள். எனவே சிறந்த உறவாக அது அமையும்.

61. அன்னையின் சாந்தி கலவரத்தைக் கலைக்கும், இரு நாட்டிடையேயுள்ள போரை நிறுத்தும்.

போரை நிறுத்தும் அமைதி.

ஒரு பெரிய கலவரம் நடக்கும்பொழுது அன்னையின் சாந்தியை அவ்விடத்தில் பொழிவதுபோல் கற்பனை செய்தால், கலவரம் கலைவதைக் காணலாம். கலவரத்தை நிறுத்துவதும், போரை நிறுத்துவதும் ஒரே (principle) தத்துவத்தால்தான். அப்படியானால் ஏன் அன்னையின் சக்தி எல்லா யுத்தங்களையும் தடை செய்யக்கூடாது என்று தோன்றுகிறது.

கலவரத்தின் மீது சாந்தி பொழியும் சோதனையை நாம் செய்து வெற்றி பெற்றால் காஷ்மீர் மீது சாந்தியை பொழியச் செய்து அமைதியை நிலை நிறுத்த அடுத்த சோதனையைச் செய்தால் அது பலிப்பதில்லை. அது பலிக்காததால் தத்துவம் தவறு என்றாகாது. அதற்கு மேலும் ஒரு நிபந்தனையுண்டு. சாந்தியை அழைப்பவருக்கு எந்த விஷயத்தில் அக்கறை இருக்கின்றதோ அல்லது எந்த அளவுக்கு அக்கறை இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்குப் பலன் தரும். காஷ்மீர்வாசி ஒருவர் சாந்தியை அழைத்தால் அது காஷ்மீரில் பலிக்கும்.

ஓர் எலக்ஷன் சமயத்தில் ஒரு மாநிலத்தில் கலவரத்தை அதிக அளவு எதிர்பார்த்து பிற மாநிலங்களிலிருந்தும் போலீஸ், ரிஸர்வ் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் அதே நாட்களில் ஆசிரமம்

வந்திருந்தார். அவர் மனம் கலங்கியிருந்தது. அளவு கடந்து கலங்கியிருந்தது. பேப்பர் செய்தி அவருடைய பீதி நியாயமானது என்று சொல்லியது. அவர் தேச பக்தர். நாட்டில் கலவரம் வரக்கூடாதென்று சொல்லும்பொழுதே உணர்ச்சி வசப்படுவார். சாந்தியை அழைத்தால், கலவரம் கரைந்து போகும் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். தம் மக்கள் மீது உணர்வால் ஒன்றியவர். காலையிலிருந்து இரவு வரை கண்ணைத் திறக்காமல் சாந்தியைத் தம் மாநிலத்தின் மீது அழைத்தார். அது மழையாகப் பொழிவதைக் கண்டார். ஒளியும் வெள்ளமாகப் பாய்வதைக் கண்டார். எலக்ஷன் நடந்தது. ஒரே ஒரு சிறு கலவரமும் இல்லை என்பதை நம்பமுடியாமல் ஆச்சரியத்துடன் சந்தோஷப்பட்டார்.

உணர்வால் நாம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள எந்தப் பிரச்சினையும் அன்னையின் சக்திக்குக் கட்டுப்படும். எலக்ஷனில் சாந்தியை அழைத்தவர் வாழ்க்கை முறையானது. அவர் அழைத்த சாந்தி நாட்டுக்கு நல்லது செய்தது. அதே போன்ற மற்றொருவர் தம் வீட்டில் சண்டை சச்சரவு உள்ளவராக இருந்தால், அவர் அழைக்கும் சாந்தி எலக்ஷனை அமைதியாக நடத்தும். அத்தனைக் கலவரமும் அவர் வீட்டில் கிளம்பும். தம் வீடு தமக்குக் கட்டுப்படாத நேரத்தில் நாட்டுக்குச் சேவை செய்யப் போனால், வீட்டில் பிரச்னை வரும்.

தம் வாழ்வு முறையானதாகவும், தம் உணர்வு ஒரு பொதுப் பிரச்சினையில் ஈடுபட்டும் இருந்தால் அவரால் அந்தப் பொதுப் பிரச்சினையை அன்னை சக்தியால் தீர்க்க முடியும்.

62. அன்னையை வாழ்வினுள் அழைத்த பின் பொருளின் நிலை மாறுகிறது, பெறுபவர் அளவு கடந்தது என்று கருதும் தொகை கொடுப்பவருக்குக் கடுகளவு என்று தோன்றும்.

அளவு கடந்த கடுகு.

கொடுப்பவர் பெருஞ்செல்வராகவும் பெறுபவர் ஏழையாகவுமிருந்தால் இந்நிலை ஏற்படும். அன்னையை ஏற்றுக் கொண்ட வாழ்வில் நடப்பது வேறு.

தண்ணீர்ப் பஞ்சமான ஊரில் ஒரு குடம் தண்ணீரில் குளிக்கும் பழக்கம் உண்டு. ஆறு பாயும் ஊருக்கு இவர்கள் வந்தால், பிரசாகமாக நீர் புரள்வது இவருக்குப் புதியதாக இருக்கும். எத்தனை நூறு குடம் தண்ணீர் எடுத்துக் குளிக்கலாம் என்பதன்று கேள்வி. ஆறு வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுக்கின்றது. நாம் ஆற்று நீரைப் பயன்படுத்தும் கண்ணோட்டத்தில் பஞ்சமான ஊர் வழக்கப்படி கருதினால் நமக்கு விசித்திரமாக இருக்கிறது. நமக்குப் பெருமளவு நீர் என்பது ஆற்றைப் பொருத்தவரை ஒரு துளியாகும்.

தண்ணீரில்லாத நிலம் ஏக்கர் ரூ. 10,000, நீருள்ள இடம் ஏக்கர் ரூ. 40,000 என்ற ஊரிலிருந்து ஒருவர் 1000 ஏக்கர் பழத்தோட்டம் போட முயன்றார். 4 கோடி ரூபாயில் நிலம் வாங்குவதெப்படி என்பதால் நிலம் மலிவாக உள்ள இடங்களைத் தேடிப் போனார். வழிவழியாகப் பனைக் காடு. பனை வளர்ந்து பலன் தர பல வருஷமாகும். இன்று பொட்டல் காடாகி விட்டது. பழைய மரங்கள் அழிந்து விட்டன. புதியவற்றை எழுப்ப முடியவில்லை. ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேல் நிலமிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளாக அதை விற்க நினைத்தால், இதுவரை ஒருவரும் விலை கேட்க முன் வரவில்லை. ஏக்கர் 300 அல்லது 400 கிடைத்தாலும் 3 அல்லது 4 லட்சம் கிடைக்கும் என்று நினைப்பவருக்கு வாங்குவாரில்லை. பழத்தோட்டம் போட விரும்புவர் செய்தி கேட்டு போய்ப் பார்த்தார். ஏக்கர் 400 ரூபாய்க்கு கிடைப்பது அதிர்ஷ்டம். ஆனால் பொட்டல் காடு. அவரும் அதை விலை கேட்கவில்லை. அழைத்துப் போன புரோக்கர் அங்கிருந்த ஒரு கிணற்றைக் காட்டினான். ஏராளமான நீர். எப்படி என்று யோசனை பிறந்தது. அருகில் ஆறு ஓடுவதால் ஏராளமான ஊற்று நீருக்குப் பஞ்சமில்லை. தாராளமாக ஏக்கர் ரூ. 1000 விலை கேட்டார். உடனே கிரயம் ஆகிவிட்டது. கொடுப்பவருக்குக்

கடுகளவாக இருப்பது, பெறுபவருக்கு அபரிமிதமாக இருக்கும் சந்தர்ப்பம் வாழ்க்கையில் எப்பொழுதோ ஒரு முறை ஏற்படும்.

அன்னை இயற்கை சக்திகளை அபரிமிதமாகக் கையாள்வதால், அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் பொருள் அபரிமிதமாக நம்மை நாடி வரும். மாமரத்தைப் பார்த்து பழம் கேட்டால் நம் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அது பழுத்தால் ஆயிரம் பழம் விழும். மரத்தால் ஒரு பழம் பழுக்க முடியாது. ஒரு முறை பழுத்தால் ஓர் ஆயிரம் பழம் பழுக்கும். அது இயற்கை நியதி.

அன்னையை ஏற்றுக் கொள்வதில் நாம் முதற் கட்டத்தைத் தாண்டுவதில்லை. பிரவாகமான அன்னையின் சக்தி இயற்கையின் வளத்தை வாரி வழங்கும் நிலையில் நாம் அன்னையை ஏற்றுக் கொள்ள நம் குறுகிய மன நிலைகளைக் கடந்து வரவேண்டும். கடந்த நிலையில் இது உண்மை.

63. ஆன்மீக முன்னேற்றம் அருளை அளவு கடந்து கொண்டு வரும். பொதுவாக அதன் அறிகுறியாகப் பெரு மழை வரும்.

அருளாக வரும் பெருமழை.

பல நாள் தியானத்தை மேற்கொண்டால் ஒரு நாள் மௌனம் திடீரென்று ஏற்படும். வெள்ளமாக ஜோதி தெரியும். சாந்தி ஏற்பட்டு உடல் சிலிர்க்கும். இவை ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்குள்ள சில அறிகுறிகள்.

எல்லா நிலைகளுக்குமுள்ள ஆன்மீக முன்னேற்றங்கள் உண்டு. அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும் அறிகுறிகள் கனவாகவும், காட்சியாகவும், நிகழ்ச்சியாகவும் தெரியும். முதல் நிலைக்குரியவற்றை இங்கு குறிப்பிட்டேன்.

எண்ணம் அழிந்து மௌனம் ஏற்படுதல்.
உணர்வு கரைந்து மகிழ்வு உற்பத்தியாவது.

தியானம் நிலைத்து, கண் திறந்த பின்னும் தியான நிலை நிற்பது.

உடல் அமைதியாக உணர்வற்ற ஜடம்போல் தோன்றும் ஆழ்ந்த அமைதி.

அகந்தை அழிந்து மனம் விசாலமாகி தலை பெரியதாகத் தோன்றுவது.

இனிமை தோன்றி உணர்வை ஆட்கொள்வது.

பழக்கம் கட்டுப்பட்டு புதிய நிலையை ஏற்க உடல் தயாராகி ஸ்தம்பித்துப்போவது. ஆனந்தம் மனத்துள் துள்ளுவது.

பயம் கரைந்து விடுதலை உணர்வு ஏற்படுவது.

அன்னை நினைவு தானே வருவது.

அன்னை தரிசனம் மனக்கண் முன் தோன்றுவது.

விளங்காத ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுத்து விளங்குவது.

நெடுநாளாக இருந்த கறுப்பு, உணர்வில் மறைந்து ஒளி தோன்றுவது போன்ற பல ஆன்மீக முன்னேற்றங்களுண்டு. அவை சிறப்புறும் நேரம் அருளுக்கு அறிகுறியான பெருமழை வரும். ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெரு மழையைக் கொண்டு வரும். அளவு கடந்த அருளை எந்த உருவத்திலும் கொண்டு வரும்.

64. 90 வயதில் அன்னையின் புன்னகையும், சிரிப்பும் 15 வயது குழந்தையினுடையது போலிருந்தன. ஆன்மா வெளிப்படும்பொழுது சிரிப்பு போன்ற நம் பழக்கங்கள் இளமையைத் தாங்கி வரும்.

அன்னை ஜீவியத்தின் அருள் நிறைந்த இளமை.

65. ஒரு சிலரைத் தவிர அன்னையை நாடி வருபவர்களில் மற்றவர்கள் கடைசிவரை அன்னையோடிருப்பதில்லை. கடைசிவரை இருப்பவர்கள் அன்னையிடம் நெருங்கி

வந்து அவர் இதயத்தில் தங்கி விடுவார்கள். மற்றவர்கள் விலகி விடுகின்றனர். அவர்களில் சிலர் அன்னையை மறந்து விடுகிறார்கள். யாரோ ஒரு சிலர் அன்னையிடமிருந்து பெற்றதையும் விட்டு விடுகிறார்கள். இவர்களில் ஒருவரைக் கூட அன்னை மறப்பதில்லை. எந்த அளவில் தொடர்பு நிற்கின்றதோ, அதே அளவில் அருள் செயல்படுகிறது.

வலிய விலகியவருக்கும் வழங்கும் அருள்.

விலகியவர்கள் அன்னை மூலமாக வந்த செல்வத்தை இழப்பதில்லை. ஏற்கனவே தானே வந்த பெருஞ் செல்வத்தை இப்பொழுது பெற அதற்குரிய உழைப்பைக் கொடுத்துப் பெற வேண்டியிருக்கும். அது வாழ்க்கைக்குரிய போராட்டமாக இருக்கும்.

அன்னையை மறந்தவர்கள் ஏதோ ஒரு சமயம் மீண்டும் அன்னை நினைவுபடுத்தும்பொழுது அருள் முன்போல் மழையாகப் பெய்வதைக் காணலாம். அருளை வீசி எறிந்தவர்கள் மீண்டும் அதை அடைய அதற்கே உரிய பிரம்மப்பிரயத்தனத்தை மேற்கொண்டு கண்ணால் இரத்தம் சொரிய வேண்டியிருக்கும்.

66. அகம் புறத்தைப் பிரதிபலிக்கும் நிலைகள் மூன்று. முழுச் சக்தியுடைய அகம் அதன் பிரதிபலிப்பாகப் புறத்தை ஏற்படுத்துகிறது. வலிமையில்லாத அகம் புறநிகழ்ச்சிகளை பிரதிபலிக்கும் பாங்குடையது. இவற்றிடையே இந்த இரண்டு அம்சங்களும் பல்வேறு நிலைகளில் அமைந்துள்ளன.

அகத்தை பிரதிபலிக்கும் புறநிகழ்ச்சிகளின் மூன்று நிலைகள்.

கல்லூரித் தேர்தலுக்கு ஏற்பாடுகள் நடக்கும்பொழுது பல மாணவர்கள் தலைமைப் பதவியை நாடுகின்றனர். போட்டி உருவாகிறது. தலைமைப் பதவிக்குள்ள எல்லாத் தகுதிகளும் உடைய ஒருவர் நடப்பதை எல்லாம் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாலும் தாம் நின்றால் தலைவராகலாம் என்ற எண்ணம்

அவருக்குத் தோன்றவேயில்லை. போட்டி நிலைகள் பல கட்டங்களைத் தாண்டி வந்து ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. அந்த நிலையில் பலரும் முன்வந்து தகுதியுடையவர் எவரும் போட்டியிடவில்லை, தகுதியுள்ளவர் ஒருவர் இருக்கின்றார். அவரையே நாம் தலைவராக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். போட்டியிட விரும்பிய அனைவரும் ஏதோ காரணத்தால் ஆமோதிக்கின்றார்கள். அனைவரும் அவரை ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றார்கள்.

அகத்தில் உள்ள திறன் புறத்தில் நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்கியதற்குச் சிறு உதாரணம். நம்மைத் தேடி ஒருவர் வருகிறார். அவர் நினைவு அன்று நமக்கு வருகிறது. அவரைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அரை மணியில் நம் முன் நிற்கிறார். அவர் வருகையை நம் மனம் உணர்ந்து பிரதிபலித்திருக்கின்றது. நம் உணர்வால் அவர் புறப்பட்டு வரவில்லை. இவற்றிடையே பல நிலைகள் உள்ளன.

67. பிரம்ம ரிஷி உலகத்தைப் பிரம்மமாகக் காண்கிறார். பூரணயோகி உலகத்தைப் பிரம்மத்தின் வெளிப்பாடாகக் காண்கிறார். பிரம்மரிஷி பிச்சைக்காரன் மனதிலுள்ள பிரம்மத்தைக் காண்கிறார். பூரணயோகி பிச்சைக் காரனையே பிரம்மமாகக் காண்கிறார்.

பிச்சைக்காரனைப் பிரம்மமாகக் காணும் பிரம்ம ஞானம்.

அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்பது வழக்கு, ஒவ்வோர் அணுவும் அவனே. அசைவும் அவனே. அவன் தவிர உலகில் எதுவும் இல்லை என்பது அடுத்த கட்டம்.

எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் வித்தாக அமைவது பிரம்மம் என்பது தத்துவத்தின் முதல் நிலை. வித்து மட்டுமன்று, ஜீவராசியே பிரம்மம் என்பது தத்துவத்தின் முடிவான நிலை.

இந்த மரத்தில் பழுக்கும் பழத்தை நாம் சாப்பிடலாம் என்பது ஒன்று. வாழை மரத்தில் எல்லாப் பாகங்களும் நமக்கு உதவும், கறியாகும் பாகங்கள் பல என்பது

மற்றொன்று. மரத்தின் பழத்தை மனிதன் சாப்பிடுகிறான். இலையை ஆடுமாடுகள் தின்கின்றன. பட்டையையும், மரத்தையும் செல் அரிக்கிறது. மரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளும் உணவாக மாறக் கூடியனவே.

மனிதனுள் உள்ள பிரம்மத்தைக் காண்பது முதல் நிலை, மனிதனையே பிரம்மத்தின் வெளிப்பாடாகக் காண்பது முடிவான யோக நிலை. தன்னுடைய ஆன்மாவில் உயர்ந்தவனுக்கு மற்றவருடைய ஆன்மா தெரியும். தன் கரணங்களையும், தன் அசைவுகளையும், செயல்களையும், உணர்வுகளையும் ஆன்மாவாக உணர்ந்தவனுக்குப் பிச்சைக்காரனே பிரம்மமாகத் தெரியும்.

68. கண் எதிரேயுள்ள வாய்ப்பைக் கண்டு கொள்ளாமலிருப்பது கண்மூடித்தனம். அதிலிருந்து மீண்டுவந்து அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கவேண்டும் என நினைக்கும்பொழுது அது நமக்கு எட்டுவதில்லை. நம்மை அது புறக்கணிப்பதை நாம் மறந்து விடுகிறோம். இனி அது வேண்டும் என்ற ஏக்கம் ஆர்வத்தின் ஆரம்பம். நாம் புறக்கணிக்கப்படுவது ஏக்கம் வருமுன் உள்ள நிலை.

புறக்கணிக்கப்படுவதின் புனிதம்.

69. அருள் செயல்படும்பொழுது கேட்டது மட்டும் கிடைப்பதில்லை. பல நல்லவை நடக்கும்.

அருள் வழங்கும் ஒன்று பலவாகும்.

மனிதன் விரும்புவது ஒரு பொருள். அருள் முழுமையானது. ஒரு பொருள் அருளில் ஒரு பகுதி. பயிரிடக் கடன் வேண்டும் என்பது பயிருக்குரிய அம்சங்களில் ஒன்று. கடன் கேட்டவர் கடனை மட்டுமே நினைத்தார். அவர் அன்னையைக் கேட்டதால் அன்னை அருள் மூலம் கடன் வழங்கினார். பயிருக்குரிய அம்சங்கள் பல. கடன் கேட்டவருக்குக் கடன் கிடைத்தது. நேரத்தில் கிடைத்தது. வானம்

பார்த்த பயிர் என்பதால் மழை முக்கியம். மழை நேரத்தில் போதுமான அளவு பெய்தது. பூச்சி விழக் கூடாது. விழவில்லை. மகதூல் இரு மடங்கு, இரண்டரை மடங்கு, மும்மடங்கு என்று பலருக்கும் கிடைத்தது. பூச்சியில்லாமல், மழையிருந்ததால், மகதூல் அதிகமாயிற்று. மகதூல் அதிகமானால் விலை உடனே குறையும். மூட்டை ரூ.60 முதல் ரூ.90 வரை விற்பண்டம் அந்த ஆண்டு ரூ.90இல் ஆரம்பித்து, நிறைந்த மகதூலிருந்தும், தொடர்ந்து ஏறிற்று. ரூ.180ஐயும் எட்டியது. ரெகார்ட் எனும்படி ஒரு நாள் 190 ரூபாயும் விற்பது. அருள் செயல்படும் காரியங்கள் இதுபோலப் பூர்த்தியாகின்றன.

70. தான் பெற்ற முழு அறிவை அறியாமை என்றுணர்பவன் ஞானி. தன் அறியாமையை அறிவாகக் கொண்டவன் மனிதன்.

ஞானியின் அறியாமை; மனித அறிவு.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் 5 வருஷங்களில் எழுதி முடித்ததை 5 வருஷங்களில் படித்து முடித்தவரில்லை. 30 வருஷமாகப் படிப்பவரும் இன்னும் முழுவதும் புரியவில்லை என்கிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தரை அன்னை ஒரு முறை உங்கள் புத்தகங்களை revise மீண்டும் எழுதவேண்டும் என்ற எண்ணம் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார். அதற்குப் பதிலாக மீண்டும் அந்த intellectual effort அறிவுக்குரிய எழுத்துப் பயிற்சியை என்னால் மேற்கொள்ள முடியாது என்றார்.

மௌனம் சித்தித்த பின் பேச முடியாது. மௌனம் முதிர்ந்து அடுத்த நிலைக்குப் போனால் நினைக்க முடியாது. அதற்கடுத்த நிலையில் நினைப்பது அறிவைக் குறைக்கும், எழுதுவது அறியாமையை வளர்க்கும். பகவான் இந்த நிலைக்கு வந்ததால் மீண்டும் எழுத முடியாது என்றார். எந்தப் புத்தகங்களைப் புரிந்து கொள்ள நமக்கு அறிவில்லையோ அவற்றை அறிவின் எல்லைக்குக் கீழ்ப்பட்டதாக, பகவான் கருதுகிறார். இது ஞானியின் மனநிலை.

தனக்கு ஒரு விஷயம் புரிந்துவிட்டால் அது சரியா, தப்பா என்று யோசனை செய்யாமல் பேச ஆரம்பித்து விடுகிறான் மனிதன். அவன் பேசுவதை ஆர்வமாகப் பலர் கேட்டால், தன்னை அறிவாளி என நினைக்கின்றான். அறிவுடை ஒருவன் முன்வந்து அவன் பேசுவது அனைத்தும் அறிவுக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லும்வரை தன்னைப் பறைசாற்றுவதைச் சாதாரண மனிதன் நிறுத்த மாட்டான். இப்படிப் பேசியவர்கள் ஏராளம்.

இந்தியா பஞ்சத்தால் சாகும். இந்திய விவசாயிக்குப் பயிரிடத் தெரியாது. படிப்பு அனைவருக்கும் இல்லை. சுதந்திரம் வந்தால் நாடு அழிந்து விடும் என்றெல்லாம் பேசி அறிவாளி எனப் பட்டம் பெற்று உயர் பதவியை அடைந்தவர் பலர்.

71. நம் நிலையின் உச்சகட்டத்தைத் தியானத்தில் தொடுகிறோம். அடி மட்டத்தை அன்றாட வாழ்வில் வெளிப்படுத்துகிறோம். நம் குறைந்தபட்ச நிலை ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை நிர்ணயிக்கும்.

ஆன்மீகத்தை நிர்ணயிக்கும் அன்றாட வாழ்வு.

எளிய ஆன்மீக நிலையிலுள்ள சிலருக்குச் செல்வாக்கு இருக்கும். அவர்களுடைய அந்தஸ்திற்கு மீறிய இடங்களில் பிரபல்யமாக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய சாதாரணத்தால் அமைவது இது. ஒரு முதலீடு செய்ய வேண்டும். வீடு கட்ட வேண்டும், சம்பந்தம் செய்ய வேண்டும் என்றால் இவர்களுடைய செல்வாக்கிற்குத் தகுந்தாற்போல் அது அமையாது. செல்வ நிலைக்குத் தகுந்தாற்போல் அது அமையும். ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் தோற்றத்திற்கேற்ப அமையாது. உண்மையை அது வெளிப்படுத்தும்.

ஆன்மீகம் முழுமையானது, ஆழமானது, கனமானது. நம் உச்சநிலைக்கேற்ப ஆன்மீகப் பலன் கிடைக்காது. நம் உண்மை நிலைக்கேற்ப அது அமையும்.

72. நாம் யாருக்குப் பணிகின்றோமோ அவரே நம்மை அதிகாரம் செய்ய முடியும். சூட்சும உலகில் உன் எதிரியிடம் தொடர்பு கொண்டாலும் அவனால் உன்னை அதிகாரம் செய்ய முடியும், அழிக்க முடியும். எந்த அளவில் தொடர்பேற்பட்டாலும், எதிரிக்குச் சாதகமாக முடியும். சில சமயங்களில் நினைத்தாலும் அத்தொடர்பு ஏற்படும்.

நினைவாலும் விலக்க வேண்டிய தொடர்பு.

பலருடன் பழகுகிறோம். சிலரால் உதவி செய்ய முடியும். சிலரால் தொந்தரவு செய்ய முடியும். உதவியைப் பெற நமக்கும் மற்றவர்க்கும் ஒரு காரியமாக உறவு தேவை. முன்பின் தெரியாதவர் நமக்கு உதவி செய்ய மாட்டார்கள். நாம் யாரோடு கொடுக்கல், வாங்கல், உறவு, நட்பு கொள்கிறோமோ அவர்களால்தான் நமக்குத் தொந்தரவு செய்ய முடியும். எந்தத் தொடர்பும் இல்லாமல் ஒருவரால் நமக்கு உதவவோ, கெடுதல் செய்யவோ முடியாது. ஒரு நண்பன் நமக்குத் தொந்தரவாக அமைகிறான். அவனிடம் உள்ள தொடர்பை அறுத்துவிட்டால் பின்னர் அவனால் தொந்தரவு செய்ய முடியாது. இது நம் வாழ்வில் அறிந்த உண்மை.

சூட்சும உலகத்தின் விதிகள் சற்று மாறுபட்டிருக்கும். அன்னை நம் வாழ்வில் செயல்படுவதும் மாறுபட்டிருக்கும். அன்னையை நாம் அறிந்திருந்தாலும் அல்லது அன்னையை அறியாமல் அவர் விரும்பும் வகையான மனநிலையுடையவராக இருந்தாலும் சில சமயங்களில் அன்னை நம் வாழ்வில் நாம் அறியாமலே செயல்படுவதைக் காணலாம். அன்னையைப் பற்றி லேசாகக் கேள்விப்பட்டிருப்போம். அதையும் மறந்திருப்போம். நமக்கு வேலையிருக்காது. நண்பன் interview வுக்குப் போகும்போது அவனுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டும் என்று உதவியாக அவனுடன் போயிருக்கும்பொழுது தற்செயலாய் நம்மை அங்கு சந்தித்தவர் மூலம் கிடைத்த செய்தியால் நாம் நல்ல உத்தியோகத்தைப் பெறுவோம். நல்லெண்ணத்தின் மூலம் நாம் மறந்து விட்ட அன்னை நமக்கு அருள்

செய்ததை நாம் அறியோம். தெய்வம் இதுபோல் செயல்படும் தன்மையுடையது. ஆனால் நடை முறையில் உலகை ஆபத்திலிருந்து காக்கவே தெய்வம் செயல்படும். மற்ற நேரங்களில் அருள் செயல் படுவதில்லை. அன்னையும் அவரது அருளும் எல்லா நேரங்களிலும் இது போன்றே செயல்படுகின்றது. நம் முயற்சியின்றி நடக்கும் நல்ல காரியங்கள் இவை.

கெட்ட எண்ணம் உள்ளவரை விட்டு நாம் அகன்று 10 வருஷங்களாக இருக்கும். பழகிய தோஷத்தில் பேச்சு வரும்பொழுது அவர் மீது நமக்குப் பாசம் ஏற்படும். அடுத்த நிமிஷம் வரும் சேதி நல்லதாக இருக்காது. ஒரு வகையில் அவருடன் தொடர்புள்ளதாக இருக்கும்.

நம்மை எதிரியாக ஒருவன் நினைத்தால், அவனுடன் எந்தத் தொடர்பும் இப்பொழுதும் இல்லை என்றாலும், மனத்தால் அவனை நினைக்கும்பொழுது அவனுக்கும் நமக்கும் தொடர்பேற்பட்டு அவனுடைய எண்ணம் நம் வாழ்வில் பலிக்கும். அதையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

73. கணவனைத் தொழுது எழுபவன் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை. அதே சக்தியை அன்னை தம் பக்தர் அனைவருக்கும் அளிக்கின்றார். பக்தன் மழை வேண்டுமென்றால் அது பெய்யும்.

பக்தன் பெற்றுள்ள பத்தினித் தெய்வம்.

கணவனைத் தொழுவவளுக்குச் சூட்சும உலக சக்திகளான மழை, வெயில் கட்டுப்படும். காலமும் கட்டுப்படும். கற்பு நெறிக்குள்ள தவ வலிமை அது. அன்னையின் பக்தர்கள் அன்னைமீது வைத்துள்ள நம்பிக்கைக்குக் கற்பின் வலிமையுண்டு. நான் எத்தனையோ முறை மழை வேண்டும் என நினைத்திருக்கின்றேன். அன்றே மழை தவறாமல் பெய்திருக்கிறது என்று சொல்லும் பக்தர்கள் அநேகர்.

74. அறியாமை நஷ்டத்திற்கு வித்து. அதை வலியுறுத்துவது ஆபத்தை விளைவிக்கும்.

நாம் வலியுறுத்தும் அறியாமை.

75. அன்புக்குக் கட்டுப்படுவதைவிட மனிதன் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்படுவான். உயர்ந்த மனிதன் தன்னைப் பிறர் அதிகாரத்திற்கும் அன்பால் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வான். அதிகாரத்திலும் அன்பைக் காண்பது அமிர்தமான இதயம்.

அதிகாரத்திலும் அன்பைக் காண்பது, அமிர்தமான இதயம்.

76. பிறர் அறியாமையைக் காணும்பொழுது அறியாமையின் புறத்தோற்றத்தைக் காண்கிறோம். நம்முடைய அறியாமையைக் கண்டால் அறியாமையின் உள்ளுறை இரகஸ்யங்கள் தெரியும்.

அறியாமையின் உள்ளுறை இரகஸ்யங்கள் தெரியும்.

தன் அந்தரங்கத்தை நண்பனிடம் சொல்லி மோசம் போனவனைப் பார்க்கும்பொழுது அறிவில்லாமல் நடக்கின்றான் என்று நினைக்கின்றோம். தன் இரகஸ்யத்தைப் பிறர் பாதுகாப்பார்கள் என்ற அறியாமை அவனுடையது என்று நாம் அறிகிறோம். அதே காரியத்தை நாமும் செய்வதுண்டு. அப்பொழுது நம் மனநிலையைக் கவனித்தால் நண்பனின் அறியாமை நம்மிடம் இருப்பதும் தெரியும். மேலும் அவனிடம் நாம் காண முடியாததை, நம்மிடம் காண முடியும். ஏன் நம் இரகஸ்யத்தை அடுத்தவனிடம் சொல்கிறோம் என்று கவனித்தால், நம் செய்கைக்காக நண்பன் நம்மை உயர்ந்தவன் என் நினைப்பான் என நாம் எதிர்பார்ப்பது தெரியும். சொல்லிய பின்னர்தான் நண்பன் நம்மைக் குறைவாக நினைக்கின்றான். இவனிடம் இதைச் சொல்லியது தவறு என்று புரியும். அடுத்த முறை இதைச் செய்யாதவர் அறிவாளி. செய்பவர் அதிகம்.

நண்பனுடைய அறியாமை நமக்குச் செயலின் அர்த்தமற்ற போக்கை விளக்கும். நம் அறியாமை மனத்தின் நோக்கத்தின் (attitude) அறியாமையை விளக்கும். எனவே நம்மை அறிய முயல்வது பயன் தரும்.

77. எல்லாவற்றையும் ஈர்த்துப் பிடிக்கும் அமைப்பும் சக்தியும் கொண்டது அகந்தை. அதன் அமைப்பு பூரணமானது. சுதந்திரத்திற்காக வேலை செய்தாலும், விலங்குகளையே (chains) உற்பத்தி செய்யும் திறனுடையது.

விலங்கை உற்பத்தி செய்யும் சுதந்திரம்.

காந்தம் தன் வட்டத்திற்குள் வரும் எந்த இரும்பையும் தன்னை நோக்கி இழுக்கும். அதனால் இழுக்காமலிருக்க முடியாது. அது காந்தத்தின் தன்மை. அதைப் போன்ற சக்தியுடையது அகந்தை. அதனருகில் வந்தால் தன்னை நோக்கி வந்ததை இழுக்காமலிருக்க முடியாது. அதன் அமைப்பும் அதற்கேற்ப உள்ளது.

ஒரு தீய சக்திகளின் கூட்டம் அன்னையை எதிர் கொண்டபொழுது அவர்களை அன்னை இறைவனுக்குச் சரணடையச் சொன்னார். அவை அதை ஏற்றுக் கொண்டு அன்னையைச் சரண் அடைந்தன. நாங்கள் என்ன செய்யலாம் என்று அன்னையைக் கேட்டதற்கு உங்களுக்கு என்ன தெரியும் என்று கேட்டார்கள். எங்களுக்குக் கல் எறியத் தெரியும் என்று அவர்கள் சொல்லிய பதிலைக் கேட்டு அன்னை சிரித்தார்.

அன்னையைச் சரண் அடைவது பெரிய காரியம். அதைச் செய்த பின்னரும் தங்கள் பழைய முறைகளை மட்டுமே பின்பற்றும் பாங்குடையவை அவை. அதே போல் அகந்தை எதை ஏற்றுக் கொண்டாலும் தன் பாணியிலேயே செய்யும். சுதந்திரத்திற்காகச் சேவை செய்தாலும், அகந்தையால் விலங்குகளை (chains) மட்டுமே உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

78. அன்னையிடம் வந்தவர்கள், பிற்காலத்தில் அன்னையை விட்டுப் போயிருந்தாலும், தங்கள் வாழ்வின் சூட்சுமங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அன்னையின் காலடிச் சுவடுகள் முக்கிய இடங்களில் இருப்பதைக் காண்பார்கள். ஒரு நிலையில் அன்னையை விட்டகன்றாலும், அடுத்த நிலையில் அன்னை நம்மை விட்டகலாமிருப்பதைக் காணலாம்.

அன்னையின் காலடிச் சுவடுகள்.

என்னை வெட்டி வீழ்த்தும் கோடரியையும் மணக்கச் செய்வதே என் கடமை, எனச் சந்தன மரம் கூறுவதாக, தாகூர் சொல்கிறார். அன்னையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஒருவர் வறுமையிலிருந்து வசதியை எட்டினார். அவருடைய தொடர்பு மிகச் சிறியது. நேரடியான தொடர்பும் இல்லை. பல வருஷத் தொடர்பில் ஒரு முறைகூட அவருக்கே சமாதானம் தரிசனம் செய்யத் தோன்றாத தொடர்பு. நண்பர்கள் அவரைப் பக்தராகக் கருதி கேட்டபொழுது எனக்குப் போகத் தோன்றவில்லை என்றார். பிறகு இருந்த தொடர்பையும் முனைந்து அறுத்துக் கொண்டார். அதன் பின் முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்படுவதைப்போன்ற ஓர் ஆசை அவருக்கு எழுந்தது, அன்னை நினைவு வரவில்லை. ஆசை நினைவு வந்தது. கேள்விப்பட்டவர்கள் கேலி செய்தார்கள். ஆசை கேலியைப் பொருப்படுத்தவில்லை. ஆசை தன்னைப் பூர்த்தி செய்ய முனைந்தது. எழுதாத பரீட்சையில் பாஸாவதுபோல அவருடைய ஆசையை அன்னை பூர்த்தி செய்தார். கேலி செய்தவர்கள் அனைவரும் கேலிக்குரியவர்களானார்கள். அவர் ஆசை பூர்த்தியாயிற்று. அவருக்கு அது அன்னையால் எப்படி நடந்தது என்றும் தெரியவில்லை.

தம்மை மறந்தவர்களையும் தாம் மறக்காத தன்மையுடையவர் அன்னை. நீ மறந்தாலும் உன் அருள் மறவாது என்பது திருவருட்பா.

79. முடியாது என்று கருதினால் ஒரு சுலபமான முறையுண்டு. அகந்தையை தான் கரைய வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கச் சொல்வது அம்முறை. பொய்யால் ஏற்பட்டது அகந்தை. அதை மெய்யாக இருக்கச் சொன்னால் அதன் அஸ்திவாரம் வீழ்ந்துவிடும்.

அகந்தையில் பொதிந்துள்ள அஸ்திவாரமான மெய்.

மௌனத்தை நாடுபவன் பேசுவதை நிறுத்துவான். அதற்குப் பதிலாக ஓம் என உச்சரிக்க ஆரம்பித்தால் சப்தம் எழ, எழ, மௌனம் கூடி வருவது தெரியும். ஓம் சப்தமானாலும், மௌனத்தை நோக்கிச் செல்லும் சப்தம்!

ஸ்ரீ அரவிந்தர் புத்தகத்திலிருந்து 4 பக்கத்தை வாய் விட்டுப் படித்து முடித்தவுடன் அங்கு மௌனம் நிலவுவதைக் காணலாம். அவரது நூல்கள் மௌனத்தை வெளிப்படுத்துபவை. சப்தத்தின் மூலமும் மௌனத்தை வெளிப்படுத்தும் தன்மையுடையவை. மௌனத்தை அழிக்கும் சப்தத்தின் மூலம் மௌனத்தை வெளிப்படுத்தும் சக்தி ஸ்ரீ அரவிந்தரின் அருள். சப்தத்திற்கு அகந்தையில்லை என்பதால் இது முடிகிறது. வறுமை மூலம் பகவான் அதிர்ஷ்டத்தை வெளிப்படுத்துவார். தடை நம் அகந்தை. அகந்தையற்ற மனிதனை வறுமையை மீறி அதிர்ஷ்டத்தைப் பெற வைக்க அருளால் முடியும் என்பதை இதிலிருந்து தெரியலாம்.

அகந்தை எதற்கும் கட்டுப்படாது என்பது உண்மை. எனவே அதையே பிரார்த்திக்கச் சொன்னால், நமக்கு அதிர்ஷ்டமிருந்தால், அது ஒத்துக் கொள்ளும். தான் கரைய வேண்டும் என்ற அகந்தையின் பிரார்த்தனை பலிக்கும். மெய் சொல்ல அகந்தை ஒத்துக் கொண்டாலும், அகந்தை கரைந்துவிடும்.

80. அகந்தை தான் அழியப் பிரார்த்தனை செய்வதை ஏற்றுக் கொண்டால் மின்னல் போன்ற ஒளி நம்மிடமிருந்து கிளம்பி, அனந்தம்வரை வீசுவதைக் காணலாம்.

அனந்தமான மின்னல் பொறி.

அகந்தையின் உருவங்கள் அனந்தம். அதை அழிப்பது கடினம். கடல் அலை ஓய்வதும், மன அலைகள் ஓய்வதும் ஒன்றே. மன அலைகளை நாம் அறிவோம். அகந்தை மனத்தை ஆட்கொண்டிருப்பதை நாம் அறியோம். மேலே ஒரு கொசு உட்கார்ந்தால் கை தன்னை அறியாமல் அதைத் தட்டுகிறது. அதேபோல் அகந்தை தன்னை ஏதாவது தொட்டால் தட்டும்.

Sincerity உண்மை என்பது குறைவு, மிகவும் குறைவு. எனினும் நாம் அதைப் பெற முடியாது என்று சொல்ல முடியாது. அப்படிப் பெற்ற நேரம் அகந்தை அழிய வேண்டும் என்று நாம் விரும்பினால், அகந்தை தான் அழியப் பிரார்த்தனை செய்தால், அதே கூணம் அகந்தையில் ஓர் அம்சம் திடீரென மறைவதைக் காணலாம். அதே கூணத்தில் மின்னல் போன்ற ஒளி நம்முள்ளிருந்து புறப்பட்டு அனந்தம்வரை செல்வதைக் காணலாம். அகந்தை அழிந்த நேரத்தில் ஜீவன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபிக்கும் என்ற தத்துவத்தின் முதல் வரியைச் செயலில் காணலாம். இதைக் கண்ட பின் அதுவே sincerity உண்மை என்று அப்பாதையில் நாம் அகந்தையை அழிக்க முன் வரவேண்டும். அதன் பின் நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் ஆயிரமில்லை, அனந்தம். எலக்டிரிக் ஷாக் அடிக்கும்பொழுது உடலில் ஓர் அணு தவறாமல் ஷாக் பரவுதல்போல் அகந்தை ஜீவனில் எல்லாக் கரணங்களிலும், எல்லாச் செயல்களிலும், எல்லா அசைவுகளிலும் பரவியிருப்பதால் ஒவ்வொரு அசைவிலிருந்தும் அகந்தையை முயன்று அகற்ற வேண்டும். இது முன் புதரின் மீது போட்ட துணியை எடுப்பதைப் போன்றது. துடைப்பம் புதியதாக வாங்கினால் அதில் நிறைய துடைப்ப முன் - ஊமுள் என்பார்கள் - இருக்கும். துடைப்பத்தை ஆய்ந்து அவற்றை நீக்குவார்கள். அந்த இடத்தில் ஒரு துணி விழுந்து விட்டால் அதை உதறினால் போகாது. ஒரு முள்ளைத் தனியாக எடுக்க வேண்டும். அதேபோல் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே அகற்ற வேண்டும். அகந்தையைக் களைதல் அப்படிப்பட்ட செயலாகும்.

81. பிறர் நமக்கிழைக்கும் தீங்கில் அகந்தை அழிந்தவன் “விஸ்வாசம்” இருப்பதைக் காணமுடியும்.

அகந்தை அழிந்தவனின் விஸ்வாசம்.

நம் ஜீவன் அகந்தையால் மூடப்பட்டிருப்பதால் இறைவன் நம்மை அருளால் தீண்ட முடியாது. இறைவன் மனித உருவில் நம்மை நாடினால் அகந்தையைத்தான் தீண்ட முடியும். அதைத் தாண்டிய ஜீவனைத் தீண்ட முடியாது. பள்ளிக்கூடம் போக மறுக்கும் குழந்தையைத் தாயார் அன்பால் தீண்ட முடியாது, தண்டனையால் மட்டுமே தீண்ட முடியும். அக்குழந்தைக்குத் தாயன்பு தண்டனையாக வருகிறது. பள்ளிக்கூடம் போக ஒத்துக்கொண்டவுடன் தாயார் சாக்லேட் தருகிறாள். போகாத குழந்தைக்குச் சாக்லேட் கொடுத்தால் தாய் குழந்தையைக் கெடுக்கின்றாள் என்று பொருள்.

இறைவன் மனிதன் மூலம் நம் ஜீவனைத் தேட விழையும்போது அகந்தையால் நாம் மூடப் பெற்றிருந்தால் அவன் அகந்தையைத் தீண்ட விரும்பாமல் அகந்தையை அழிக்கும் முறை ஒன்றை நாடுகிறான். விஸ்வாசமாக அந்நிலையில் நம்மிடம் இருப்பவர் நம் அகந்தையுடன் உறவாடுகிறார். அது வெறும் உறவு. துரோகமாக நம்மிடம் செயல்படுபவர் நம் அகந்தைக்கு ஊறு செய்கிறார். அதனால் அகந்தை புண்படுகிறது. திரை கிழிய ஆரம்பிக்கின்றது. நாம் ஓலமிடுகிறோம். அகந்தை அழிய ஆரம்பித்த நிலையில் ஒருவர் துரோகமாக நடந்தால் ஓலமிடுவதற்குப் பதிலாக அதன் உண்மையை ஜீவன் அறியும். அது அகந்தை அழிய ஆரம்பித்த பின்னரே தெரியும். அதற்கு முன் கோபம் வரும், ஆத்திரம் வரும், பழி வாங்கத் தோன்றும். இப்பொழுது உண்மை தெரியும்.

இதுவரை நமக்கு வாழ்வில் நடந்த கசப்பான நிகழ்ச்சிகளை நினைவுபடுத்தி அவை ஏன் நடந்தன எனக் கணித்து, அங்கு எப்படி நம்மிடம் உண்மை குறைவாயுள்ளது என்று தெரிந்து அந்த உண்மையை இன்று ஜீவன் ஏற்றுக் கொண்டால் அந்தக் கசப்பு

விலகும். அதை உணர்ந்த அகந்தை விலகும். இது யோகப் பயிற்சி. அதிலும் மிக உயர்ந்த நிலையிலுள்ள யோக முயற்சி.

82. உலகை அற்புதக் காட்சியாகக் காண முயல்பவர் சில சாதாரண நிகழ்ச்சிகளில் அதைக் காண வேண்டும். ஜீவனற்ற காரியங்களில் ஆன்மீக ஜீவனைக் காணும் திறன் ஆன்மா விழிப்புற்றதற்கு அறிகுறி.

ஆன்மா விழிப்புற்றதற்கு அறிகுறி.

இறைவனைப் பொருத்தவரையில் அன்றாடக் காரியங்களுக்கும், பெரிய நிகழ்ச்சிகளுக்கும் வித்தியாசமில்லை. இறைவனைச் சிறு காரியத்தில் கண்டாலும், நம்மால் அவனைக் காண முடிகிறது எனப் பொருள். பெரிய காரியங்களில் ஈடுபடும் பொழுது மனம் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறது. அதனால் ஆழ்ந்த நிலையில் விழிப்பிருக்கின்றது. ஆழ்ந்த நிலையில் மனம் விழிப்புற்றிருப்பதால் பெரிய காரியங்களில் ஒரு சமயம் இறைவன் காட்சி அளிக்கின்றான். எந்தக் காரியத்தைச் செய்யும்பொழுதும் அதே விழிப்பிருந்தால் இறைவன் தரிசனம் தருவான்.

83. அந்தத் திருஷ்டிக்கு வறுமையில் செல்வம் தெரியும், துரோகத்தில் விஸ்வாசம் தெரியும், சோம்பலில் சுறுகறுப்பு விளங்கும், பக்காத்திருடன் பெரிய ஆத்மா எனப் புரியும், பொது மகளிரின் கற்பு விளங்கும்.

திருடனின் அடி திருவடி.

அலிப்பூர் சிறையிலிருக்கும்பொழுது பகவானுக்கு நாராயண தரிசனம் கிடைத்தது. அனைத்தும் வாசுதேவனாகக் காட்சியளித்தன. ஜெயில் கம்பி முதற் கொண்டு, வார்டன்வரை எல்லாப் பொருள்களும் கிருஷ்ணனாகத் தெரிந்தன. அந்தக் கைதிகள் உள்ளத்தில் கருணை, சாந்தம் போன்ற உயர்ந்த குணங்களை இந்தத் திருஷ்டியிருந்தபோது பகவான் கண்டார்.

நாம் ஏழையை ஏழையாகப் பார்க்கின்றோம். இந்தத் திருஷ்டி ஏற்பட்டால் பல பிறவிகளில் செல்வத்தைப் பெற்றுக் கடைசியில் பெருஞ்செல்வத்திற்கு அதிபதியான பின் ஏழ்மை என்றால் எப்படியிருக்கும் என்று அனுபவம் பெற இந்த ஏழையின் ஆத்மா இப்பிறவியில் வறுமையில் பிறந்திருக்கின்றது என்பது தெரியும். அதேபோல் மேலே சொன்ன ஒவ்வொரு குணத்திற்கும் எதிரான குணம் ஆத்மாவிலிருப்பதை நாம் அந்தத் திருஷ்டி மூலம் காணலாம்.

84. நம் தீவிர ஆர்வம் பல நிலைகளில் அமைந்துள்ளது.

ஆன்மா வெளிப்படும் அற்புதம்.

உழைப்பு தீவிர ஆர்வம் பெற்றால் பெருஞ்செல்வத்தில் முடியும்.

தேரியமான தலைமை தீவிர ஆர்வம் பெற்றால் தலைமைப் பதவியைக் கொடுக்கும்.

அறிவுக்குத் தீவிர ஆர்வம் கிடைத்தால் புதிய கருத்துகள் உற்பத்தியாகும்.

ஆன்மீகம் தீவிர ஆர்வமடைந்தால் ஆழ்ந்த தியானம் நிலைக்கும்.

ஆன்மா மனதில் தீவிர ஆர்வம் அடைந்தால் மனிதன் மேதையாக மாறுவான்.

ஆன்மா உணர்வில் தீவிர ஆர்வம் பெற்றால் மாவீரன் உதயமாவான்.

ஆன்மா உடலில் தீவிர ஆர்வம் பெற்றால் அவதாரப் புருஷன் பிறப்பான்.

இவை இரண்டு மூன்று நிலைகள் கலந்து வரும். செயலின் தரத்தை உயர்த்துவது முன்னேற்றம். உ.ம். அன்னைக்குச் சேவையாக சமூகத்தில் பெருங் காரியங்களைச் சாதிப்பது பக்தியின் சாதனை. அதையும் அறிவுபூர்வமாக்கிச் செயலின் சூட்சுமத்தைக் காண முயல்வது (e.g. Management) செயலின் தரத்தை யோகத்தால் உயர்த்துவதாகும்.

85. “சமாதியருகே இருக்கும்பொழுது எல்லாமே மறந்து விடுகிறது” என்பது பலருடைய அனுபவம்.

நிறைவடைந்த மனம் மற்றதை மறந்துவிடும்.

நிறைவடைந்த மனம் மற்றதை மறந்துவிடும் தன்மையுடையது. மனம் ஆசையால் நிறைந்து மற்றதை மறக்கும். அது சமாதியருகே ஆண்டவனால் நிறைந்து மற்றதை மறக்கும். எதனால் நிறைந்தாலும் தன்னை மறக்கும் தன்மையுடையது மனம். உடல், உணர்வு, அறிவு, ஆன்மா என்ற நான்கு நிலைகளில் உடல் செயலால் நிறையும். அல்லது உடல் நிலையில் மனம் செயலால் நிறையும். உணர்வு நிலையில் மனம் ஆசையால் நிறையும். உயர்ந்த உணர்வானால் ஆர்வத்தால் நிறையும். அறிவு நிலையில் மனம் சிந்தனையால் நிறையும். மனம் எந்த வகையில் நிறைந்தாலும் தன்னை மறந்துவிடும்.

பணக்கார நண்பனைக் கண்டபொழுது அவன் அந்தஸ்தால் மனம் நிறைந்து தன்னை மறப்பது ஒரு நிலை. நண்பனின் நட்பால் மனம் நிறைந்து தன்னை இழப்பது உயர்ந்த நிலை. நட்பில் வேறு பல அம்சங்களும் உண்டு. நண்பனின் பணம், செல்வம், செல்வாக்கு, நட்பு, பிரியம், விஸ்வாசம், நெருக்கம் ஆகிய எதனாலும் மனம் நிறைந்து தன் வயமிழக்கலாம். எதனால் மனம் நிறைகிறது என்பது நம் தன்மையைப் பொருத்தது. நம்மை மறந்து தன்வயமிழப்பதன் தன்மையும், எந்த நோக்கத்தால் மனம் நிறைகிறது என்பதைப் பொருத்தது.

தாய் தந்தையர் என் மேல் அன்பானவர்கள். ஆனால் இன்று இந்த ஆசிரியர் என்மேல் கொண்டுள்ள பிரியம் அதைவிட உயர்ந்தது என்று நினைக்கும் மாணவனுடைய மனம் நிறையும்பொழுது அது அன்பால் மட்டும் நிறைவதில்லை. நன்றி கலந்த அன்பால் நிறைகிறது. என்னைச் சிறு வயதிலிருந்து எவருமே கவனித்ததில்லை. இன்று என் ஆபீசர் என் மீது காட்டும் பரிவு எனக்கு வியப்பளிக்கிறது என்று அறிபவன் மனம் மலர்ந்து நிறைகிறது.

என்னிடம் எந்தப் பெரிய குணமோ, அம்சமோ, தகுதியோ கிடையாது. இருப்பினும் அவையெல்லாம்

இருப்பதைப்போல் இன்று ஏற்பட்ட புதிய நண்பர் என்னைக் கருதுவது எனக்கு அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியளிக்கிறது என்பவர் தன்னலமற்ற அன்பின் ஸ்பரிசுத்தால் தீண்டப்பட்டு நெகிழ்வால் மனம் நிறைகிறார்.

நான் பழகியவரிடமெல்லாம் அன்பாகவும், ஆர்வமாகவும், விஸ்வாசமாகவும், உண்மையாகவும் பழகினேன். அவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோர் அளவில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். எவரும் முழுமையாக என்னையோ, என் விஸ்வாசத்தையோ ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. இதுவரை அன்பாகவும், ஆர்வமாகவும், விஸ்வாசமாகவும், உண்மையாகவும் என்னுடன் பழகி என்னையும் அதேபோல் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒருவரை நான் சந்தித்ததில்லை. நீங்கள் அந்த விளக்கத்திற்கு இலட்சணமாக அமைவதைப் பார்த்து என் மனம் பூரிப்படைகிறது. நன்றி சொல்ல நா எழவில்லை என்பவர் மனிதனில் தெய்வத்தைக் கண்டு, அதன் ஸ்பரிசுத்தைத் தம் உணர்வில் ஏற்று நிறைந்து மகிழ்ந்து தன் வயமிழக்கின்றார். அவருள்ளம் தெய்வம் குடி கொள்ளுமிடம். அவருக்குக் கிடைத்தது தெய்வீக உறவு. அவர் வாழ்வு பூர்த்தியாகிறது. மனித வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வாக மாறும் தருணம் அவருக்கேற்பட்டுள்ளது. தன் வயமிழந்தவர் தம்மை தெய்வத்திலிழக்கின்றார். தம் தெய்வாம்சம் முன் வந்து எதிர் நிற்கும் தெய்வீக அன்பை ஏற்று பார்வையைத் தரிசனமாக்கி, நேரத்தைப் புனிதமாக்கி, நிற்குமிடத்தைச் சேஷத்திரமாக்கி நினைவை ஆராதனையாக்கும் நிலையில் அவர் நிலையை இழக்கின்றார். அது உயர்ந்த குணம். உன்னத மனிதனுக்குக் கிடைப்பது. உயர்ந்த உள்ளம் உண்மை உணர்வால் நிறைந்ததைத் தெய்வம் ஏற்று மனித உருவில் வந்து அவர் உறவைச் சமர்ப்பணமாக ஏற்று நிறைவை ஆன்மீகப் பரிசாக அளிக்கும் நிலை அது. அதுபோல் மட்டுமே அன்னை செயல்படுவார்.

86. “அன்னையைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தால் எல்லாமே மறந்துவிடுகிறது”. எந்த விஷயம் நம்மை அதன்பால் ஈர்த்து மற்றவற்றை மறக்கச் செய்கிறதோ அது அந்த நிலைக்குரிய தெய்வீகம்.

மற்றதை மறக்கச் செய்யும் தெய்வீகம்.

அறிவில்லாத மனிதனுக்கு அறிவு தெய்வீகமானது என்பதுபோல் ஆசை பூர்த்தியாகாத மனிதனுக்கு ஆசை பூர்த்தியாவது தெய்வீகம். நல்ல முறையில் எதைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டாலும் அது அந்நிலைக்குரிய தெய்வீகம். தவறான முறையில் எதைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டாலும் அது தெய்வீகமாகாது, அசுரத் தன்மையுடையதாகும்.

87. நெடுநாளாக உன்னை வாட்டும் குணம் ஒரு முக்கியமான இடம். அது ஒரு கதவு. அது திறந்தால் அளவு கடந்த முன்னேற்றம் ஏற்படும். உ.ம். அவசரம், தானெனும் உணர்வு, கடுமையாகப் பேசுதல்.

குணங்கள் விலகி குறிப்பிடும் சொர்க்கம்.

நெடுநாளாக உனக்குப் பயன்பட்ட நல்ல குணங்களும் அதேபோல் ஒரு திறவுகோலாக அமையும். அவை விலகி வழிவிட்டால் அளவு கடந்த முன்னேற்றம் ஏற்படும். உ.ம். நல்லெண்ணம், விஸ்வாசம், மிருதுவான பேச்சு.

மனிதன் குணங்களாலானவன். அவனுடைய ஜீவனுக்கு எல்லையாகக் குணங்கள் அமைகின்றன. அவனுடைய குணங்கள் இடம் கொடுக்கும் அளவுக்கே அவனால் முன்னேற முடியும். எல்லையில் முதல் வேலி கெட்ட குணங்களால் அமைந்தது. அவை விலகினால் கதவு திறந்து நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும். அது போன்ற முன்னேற்றம் பேரளவுக்குண்டு. அவை முடிந்த பின் மற்றோர் எல்லையும், அதற்குரிய வேலியும் உண்டு. அவை நல்ல குணங்கள். அவை வழிவிட்டால் குணம் கரைந்து பெருவெளியில் நுழையலாம். குணம் என்பது அமைப்பு. அமைப்புக்கு எல்லையுண்டு. ஜீவன்

அமைப்பு இல்லாதது. அதற்கு எல்லையில்லை. நல்ல குணமானாலும், குணம் என்பதால் அது வரையறைக்குட்பட்டது. அது விலகினால் எல்லை விலகி எல்லையற்ற ஜீவனின் பர வெளியில் நாம் நுழைகிறோம்.

88. சிங்கம் தவிர மற்றெல்லாம் இந்த அறையில் இருக்கின்றன. வேண்டியதைக் கேள் தருகிறேன் என்ற அன்னை, சிங்கங்களும் இங்கிருக்கின்றன என்கிறார்.

அன்னையறையில் உள்ள சிங்கம்.

அன்னையை நாம் எந்த அளவில் அறிகின்றோமோ அந்த அளவில் அவர் செயல்படுகிறார். அவருக்கு அளவில்லை. அவருக்கு எல்லையில்லை. அன்னையின் அன்பு அளவு கடந்தது. அவர் செயல் பிரபஞ்சத்தை நடத்தும் செயல்.

மஹாலட்சுமி, மஹாசரசுவதி, மஹாகாளி, மஹாஈஸ்வரியின் உறைவிடம் அன்னை. எல்லாப் பொருள்களும் அவரை நோக்கி வருகின்றன. அவர் ஸ்பர்சத்தைத் தேடி வருபவை அவை. எல்லாக் குணங்களும் அன்னையை நாடுகின்றன. அவர் ஸ்பர்சத்தால் புனிதப்பட அவை அங்கு வருகின்றன.

ஒரு நாளைக்கு அன்னையிடம் வரும் மனிதர்கள், செயல்கள், பொருள்கள், குணங்கள், நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்தால் உலகமே அவரை நாடி வருவது தெரியும். வருபவையெல்லாம் அவர் ஆசி பெற்று அகன்று விடும். அவர் பிரியப்படுபவை அங்கேயே தங்கும். அவர் இதயத்தில் பல சாதகர்கள் கூட்டமாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார் அன்னை. இறந்த பின் நேராக அன்னை இதயத்தில் புகலிடம் தேடுபவர் பலர்.

அன்னைக்குச் சேவை நடக்கும் இடங்களில் பாதுகாவலாகத் தேவதைகள் பல உலவுவதாக அன்னை சொல்கிறார். துட்குமப்பார்வையுள்ள பக்தருக்கு அவை தெரியும். அச்சகத்தில் உடைந்து

போன மெஷினை அதுபோல் ஒரு தேவதை பாதுகாத்தது.

பல சிங்கங்கள் அன்னை அறையில் அவருக்குக் காவலாக இருக்கின்றன. அவை அன்னையைத் திரும்பிப் பார்த்து குழந்தைகள்போல் சிரிப்பதுண்டு என்கிறார்.

89. கோபம், பயம், காமம், வெளியிலிருந்து நம்முள் வருகின்றன. நாம் அவற்றிலிருந்து விலக வேண்டும் என்கிறார் பகவான். அப்படி என்றால் எதுவுமே நம்முடையதில்லை. நமக்கே உரிமையானது எது? நமக்குரியது பிரகிருதி (இயற்கை) அன்று, புருஷனே நமக்குரியவன். நாமே புருஷன்.

நமக்கேயுரியது புருஷன், பிரகிருதியன்று.

செய்தி, பாட்டு, விளம்பரம், நாடகம் அனைத்தும் வெளியிலிருந்து ரேடியோவினுள் வருகின்றன. அவை ரேடியோ அல்ல. ரேடியோ என்பது ஒரு கருவி. வேண்டுமானால் இவற்றைத் தன்னுள்ளே அனுமதிக்கும் இல்லை என்றால் ரேடியோவை நிறுத்தி விடலாம்.

மனிதன் ஒரு வகையில் ரேடியோ போன்றவன். சொல்லப்போனால், எல்லா ரேடியோ ஸ்டேஷன்களையும் ஒரே சமயத்தில் கேட்கும் ரேடியோபோல் நம் மனம் செயல்படுகிறது. அதனால் குழப்பம் விளைகிறது. திறமையானவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியதை மட்டும் அனுமதிக்கின்றார்கள்.

உண்மையில் நாம் வெளியிலிருந்து எதை அனுமதித்தாலும் அவை நம்முள் வளரும். நாம் எதையும் அனுமதிக்காவிட்டால் நாம் என்ற புருஷன் நம்முள் வளர முடியும். வெளியிலிருந்து வரும் அலைகள் உள்ளேயுள்ள புருஷனைச் செயலிழக்கச் செய்கிறது. நமக்கேயுரியது புருஷன், புருஷன் மட்டுமே செயல்படவேண்டும் என்றறிந்தால் வெளியிலிருந்து வரும் பிரகிருதியை (இயற்கை) நாம் உள்ளே

அனுமதிக்க மாட்டோம்.

90. ஏன் வெளியிலிருந்து நம்முள் எதுவும் வர வேண்டும்?

கரைய வேண்டிய ஜீவனின் அமைப்பு.

நம் ஜீவனின் அமைப்பு அவற்றை ஈர்த்து ஏற்றுக்கொள்கிறது.

அந்த அமைப்பைக் கரைக்க வேண்டும்.

ஆயிரம் எண்ண அலைகள் நம் மீது மோதினாலும், எவற்றுடன் நமக்குத் தொடர்பிருக்கின்றதோ அவை மட்டும் உள்ளே நுழைகின்றன. அவை நுழையும் அமைப்பு நம் ஜீவனுக்குண்டு. ஜீவனுக்கு எந்த அமைப்பு இருக்கிறதோ, அதற்குரிய எண்ணங்கள் உள்ளே வரும். எந்த அமைப்பும் இல்லை என்றால் இறைவன் உள்ளே வருவான். அதனால் ஜீவனின் அமைப்பைக் கரைக்க வேண்டியது நம் கடமை.

91. சத்தியத்தின் அம்சங்களை எதிர்த்தால் அவை வளரும். (அன்பு சண்டை மூலம் வளரும்)

எதிர்ப்பால் வளரும் சத்தியம்.

இது ஓர் அடிப்படை ஆன்மீகத் தத்துவம். அன்பு செலுத்தினால் அன்பு வளரும் என்பது நாமறிந்தது. கொடுமைப்படுத்தினால் அன்பு வளரும் என்பதும் ஆன்மீக உண்மை. அன்பும், கொடுமையும் ஒரே இடத்திலிருந்து புறப்பட்டவை. அதனால் இது உண்மை.

செடிக்குத் தண்ணீர்ப் பாய்ச்சினால் வளரும் என்றால் புரியும். செடியை வெட்டினால், இலைகளைக் கழித்தால் அதிகமாக வளரும் என்பதும் உண்மை. எதிர்த்தால் வளரும். சத்தியத்தின் அம்சங்களை ஒரு நிலையில் போற்றி வளர்க்க வேண்டும். வேறொரு நிலையில் எதிர்த்து வளர்க்க வேண்டும் என்பது ஆன்மீக உண்மை.

நாத்திகப் பிரசாரம் நாட்டில் அளவுகடந்து பரவிய பின் வளர்ந்தது நாத்திகமில்லை, ஆஸ்திகம். ஆஸ்திகத்தை எதிர்த்தால் வளரும் என்பதை கடந்த 50 ஆண்டு சரித்திரம் விளக்கும்.

92. எதற்கும் பயனில்லாதவன் எல்லோரும் போற்றும்படி உயர்வதை அன்னை வாழ்வில் காணலாம்.

பயனற்றவனின் பெரும் பயன்.

93. மிக முக்கியமானவர் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டால் தம் முக்கியத்தை இழந்து விடுவார். தம் முக்கியத்தை இழக்கும் மனப்பாங்கு இருப்பதாலேயே அவரால் அன்னையை ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. அதை இழந்தால் தான் அன்னை உள்ளே வருவார்.

முக்கியம் அழியும் பக்தி.

94. நாம் பணத்தை முழுவதும் தியாகம் செய்த பின்னும் மனத்தைப் பணம் ஆட்கொள்வதுண்டு.

மனத்தை ஆட்கொள்ளும் சமர்ப்பணம்.

பெருஞ்செல்வத்தை தானே முன்வந்து தம் குடும்பத்தாருக்குக் கொடுத்தவர் அதன் பின் பல வருஷங்களான பின் எந்தக் காரியத்தையும் பணத்தின் கண்ணோட்டத்திலேயே கணிப்பதை விட முடியவில்லை என்று கண்டார்.

நரிக்குறவனை நாய் கண்டால் குரைக்கும். அவன் போகும்வரை குரைப்பதை நிறுத்தாது. இது நாயின் குணம். ஒரு பையன் தினமும் வீட்டு வாயிலில் எல்லா நாய்களும் குரைப்பதைக் கண்டு ஓடி வந்தான். யாரோ புது மனிதர் தெரு வழியே போவதைக் கண்டு நாய்கள் குரைப்பதைப் பார்த்தான். புது மனிதர்களைக் கண்டு நாய் அதுபோல் குரைப்பதில்லை. அடுத்த நாளும்

அது நடந்தது. பேண்ட், ஷர்ட் போட்டுக் கொண்டு நேற்றுச் சென்ற மனிதன் இன்றும் தெருவழியே போகிறான். எல்லா நாய்களும் ஒரேயடியாகக் குரைக்கின்றன. அவன் யார் என்று பையன் தெரிந்து கொள்ள விரும்பி யூனியன் ஆபீஸ் பியூன் என்று புரிந்து கொண்ட பின், தினமும் அவன் தெரு வழியே போவதும், நாயெல்லாம் அவனைப் பார்த்து அளவு கடந்து குரைப்பதையும் கண்டு பையன் சிந்திக்க ஆரம்பித்தான். மாதக்கணக்காக இவ்வழியே போகும் மனிதனை ஏன் நாய் பார்த்து குரைக்கிறது என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை.

பியூனுடைய ஊர் விவரம் விசாரித்தான். அவன் நரிக்குறவன், படித்துவிட்டு, பியூன் வேலைக்கு வந்திருக்கின்றான் என்று தெரிகிறது. நாகரிகமடைந்த பின்னும் நரிக்குறவனை நாய் அவன் மீதுள்ள வாடையால் அடையாளம் கண்டு குரைக்கிறது என்று பையனுக்குப் புரிந்தது.

பணத்தைத் தியாகம் செய்தாலும், பணத்தின் வாடை நம்மை விட்டு எளிதில் அகலாது. அதை முயன்று களைய வேண்டும்.

95. கடமையுணர்ச்சியே வாழ்வில் சிறந்தது. அது யோகத்திற்குத் தடை.

யோகத்தடையான கடமை.

வாழ்நாள் முழுவதும் கடமையில் தவறாதவன் என்று பெயரெடுப்பவர் உத்தமர். பகவத்கீதையில் பரமாத்மா அர்ஜுனனை நோக்கி உன் எல்லாக் கடமைகளையும், எல்லாத் தர்மங்களையும் விட்டுவிட்டு என்னைச் சரணடைந்தால் நான் உன் பாவங்களிலிருந்து உன்னை விடுதலை செய்வேன் என்கிறார்.

யோகத்தை மேற்கொண்டவனுக்குக் குடும்பமில்லை. எனவே குடும்பத்திற்குரிய கடமையில்லை. அவனுக்குச் சமுதாயமில்லை. எனவே அதற்குரிய கடமையும் இல்லை. அவன் மனத்தைக் கடக்கும் முயற்சியில்

ஈடுபட்டிருப்பதால் மனச்சாட்சியும் இல்லை. மனத்தையும் அறிவையும் தியாகம் செய்து இறைவனை ஏற்றுக் கொண்டதால் அவனுக்குக் கடமையுணர்வு இல்லை. கடமையுணர்வு அவனுக்குத் தடை.

96. இனிய உறவும் பாசமும் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட பின் இனிமையாக இருக்காது. விரசமாகவுமிருக்கும்.

இனிமையின் விரசம்.

97. மற்றவர் வாழ்வு மலர்வதில் மகிழும் மனிதனுக்கு உறவு என்று தனியாக ஒன்றில்லை.

உறவைக் கடந்த மலர்ச்சி.

98. பாசத்தை ஏற்காதவரில்லை.

99. மனிதனுடைய அன்புக்கு அன்னை தன்னை முழுவதும் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறார்.

மனிதனுக்கு அடிமையான தெய்வம்.

100. நம்பிக்கை உற்பத்தி செய்வதைத் திறமை உருவாக்குகிறது.

